

ੴ

ਵਾਰ ਦੀ ਅਸਾ

ਦ ਰੋਹਾਨੀਤ ਪੇ ਲੂਰ ਸਫਰ

ਪਿੰਨ੍ਹੋ ਠਬਾਰੇ

فہرست

1	راوی داسا
64	اردس
68	د سفر لپارہ فلسفہ
70	د پگری اہمیت
71	پہ سیک مذہب کی د بنحو رول
74	د عاجزی کلیدی جوہر ستاسو پہ سفر کی

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

Sewadars & SikhBookClub have done this Sewa.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

[Publisher: SikhBookClub.com](http://SikhBookClub.com)

१९॥ सतिनाम् कर्ता पुरुष निरभु निरवैरु अकाल मूरति असुनी सैर्भं गुर पूसदि ॥

ایک اونکار ستنام کارتا پورخ نرپهاو نرفیر اکال مورت اجونی سیبھان گور پرساد۔
یو ابدی خدای۔ د هغه نوم حقیقت دی (د تل لپاره شتون لري)، هغه خالق دی، هر اړخیز دی۔ هغه هیخ ویره
او نفرت نلري۔ د هغه شتون د وخت خخه بهر دی۔ هغه د زیرون او مرگ د دوری خخه بهر دی۔ هغه پخپله
روبنانه دی۔ هغه د گرو په فضل سره درک کیدی شي۔

आसा महला १ ॥

آسا مهلا ۱۔

راگ آسا، لمري گورو:

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

وار سلوکا نال سلوک بهی محلی پہلی کی لکھی تندی اس راجی کی دهنی۔
وار د سلوکو سره، سلوک هم د لومري گرو لخوا لیکل شوي، چي د "توندا-اس راجا" په غږ کی ويل
کيږي:

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک مهلا ۱۔

سلوک، لمري گورو:

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥

بلاھاری گور آپنی دی اوھاری سد وار۔
زه په مينه سره خپل خان دتل لپاره خپل گرو ته تسليموم؛

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥

جن مانس تے ديوتے کينے کرت نہ لاگی وار۔
خوک چي په روحاني ډول پرېستو ته انسانان لور کري او په دي کولو کي يي هيخ وخت نه و واخيست۔

ਮਹਲਾ ੨ ॥

مهلا ۲۔

سلوک، دويم گورو:

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥

جے ساو چندا اوگوهی سورج چڑبے هزار۔
که سل ماہنام راپورته شي او زر لمر راخرگند شو،

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

ايتے چانان بدياں گر بن غور اندھار۔
حتی د دومره روبنایی سره، لاهم به د گورو پرته تياره وي۔ (معنی مهمه نده چي مور خومره پوهه ترلاسه
له نورو سرچينو ترلاسه کرو، پرته له گورو مور نشو کولی ريبنيني تسليد يا الهی حکمت ترلاسه کرو)۔

ਮਃ ੧ ॥

مهلا ۱۔

سلوک، لمري گورو:

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ.
 ਐ ਨਾਨਕ, ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਯਾਦੋ ਓ ਖਿਲ ਖਾਨ ਡੀਰ ਹੋਬਨੀਅਰ ਗੰਠੀ.

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਢੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਢੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ.
 ਡੀ ਨਾਗੋਬਸ਼ਟਲ ਡੀ ਲਕੇ ਡ ਜੇਲੀ ਤਨੀਓ ਡੋਤੋ ਚੀ ਪੇ ਫਾਰਮ ਕੀ ਪਰੀਬਨੋਡਲ ਕੀਰੀ.

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ.
 ਡੀ ਨਾਨਕ, ਡੀ ਯੋਤੀ ਪਾਤੀ ਸ਼ੁਓ, ਡੀ ਡ ਹੇਗੇ ਚਾ ਪੇ ਠੀਰ ਡੋਬਖ਼ਤ ਡੋਨਕਾਰੀ ਚੀ ਡ ਯੋ ਡਾਡਾਰ ਪਰ ਖਾਯ ਸਲ ਮਾਸ਼ਟਰਾਨ ਲਰੀ (ਓ ਲੇ ਹੇਮਡੀ ਅਮਲੇ ਰੀਬਨੀਨੀ ਮਾਲਕ ਨਸ਼ਟੇ)

ਫਲੀਅਹਿ ਫਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

ਫਲੀਅਹਿ ਫਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ.
 ਡ ਜੇਲੀ ਤਨੀਓ ਡੋਤੀ ਡਾਸੀ ਡੋਨਕਾਰੀ ਚੀ ਗਲ ਕੋਯ ਓ ਡੇ ਡੇ ਕੋਯ ਮਗਰ ਲੇ ਏਰੋ ਪਰਟੇ ਲੇ ਹੀਖ਼ ਸ਼ੀ ਨੇ ਡਕ ਡੀ. ਪੇ ਓਰਟੇ ਡੋਲ ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਚੀ ਡ ਗੁਰੂ ਲਾਰੀਬੋਨੋਨੋ ਡੇ ਗਾਰੇ ਨੇ ਡੋਡੀ, ਡ ਹੋਸਾਯੀਨੀ ਸਰੇ ਪੇ ਰੋਹਾਨੀ ਡੋਗੇ ਮਰੇ ਡੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਉੜੀ-
 ਪਉੜੀ:

ਆਪੀਨੂਰੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੂਰੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

ਆਪੀਨੂਰੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੂਰੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ.
 ਖਡਾਯ ਪਖਿਲੇ ਗੋਰ ਕੀਰੀ, ਓ ਹੇਗੇ ਪਖਿਲੇ ਖਿਲ ਗਲਲ ਪੀਡਾ ਕੀਰੀ.

ਦੁਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ ॥

ਦੁਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ.
 ਡੋਹਮ, ਹੇਗੇ ਡ ਖਲਕਟ ਡੋਨੇ ਗੋਰੇ ਕਰੇ. ਪੇ ਮਖ਼ਲੋਕ ਕੀ ਪਰਾਖ ਡੀ, ਹੇਗੇ ਪੇ ਖੋਬਨੀ ਸਰੇ ਗੋਰੀ

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ.
 ਡਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪ ਤੋਨ ਡੋਹ ਕਰੀ ਪਸਾਉ.
 ਏ ਖਡਾਯੇ ਡੇ ਪਖਿਲੇ ਡ ਡੋਲੋ ਮਖ਼ਲੋਕਾਤੋ ਖਲਕ ਓ ਪੀਡਾ ਕੋਨੋਕੀ ਡੀ ਓ ਡ ਖਿਲ ਰੁਡਾ ਲੇ ਮਖੀ ਪੇ ਹੇਗੋਯ ਡਾਨਡੀ ਖਿਲ ਫੁਲ ਕੋਯ.

ਤੂੰ ਜਾਣੇਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

ਤੂੰ ਜਾਣੇਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ.
 ਤੋਨ ਗਾਨੋਯੀ ਸਭੇਸੇ ਡੇ ਲੀਸਭੀ ਗੰਡ ਕੋਓ.
 ਡੇ ਪੇ ਹਰ ਠੇ ਪੋਹ ਡੀ. ਡਾਸੋ ਠੋਨਡ ਓਰਕੋਯ, ਓ ਡ ਖਿਲ ਯੋਤੀਨੀ ਕਲਮੀ ਸਰੇ ਡੀ ਓ ਖਲੀ.

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ ॥੧॥

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ.
 ਡ ਮਖ਼ਲੋਕ ਪੇ ਡਨੇ ਕੀ, ਡੇ ਡ (ਡਨੀਆ) ਲੋਡੀ ਪੇ ਸ਼ੋਕ ਸਰੇ ਗੋਰੀ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਿਲਾ ੧ .
ਸਾਲੋਕੁ, ਲੋਮਰੀ ਗੁਰੂ:

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ .
ਐ ਖੁਦਾਇ, ਰਿਬੰਤਿਆ (ਅਦੀ) ਸਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਏ, ਐ ਰਿਬੰਤਿਆ ਸਤਾ ਕਾਨੰਤਾ ਏ .

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ .
ਰਿਬੰਤਿਆ (ਅਦੀ) ਸਤਾ ਨਰੀ ਏ, ਐ ਰਿਬੰਤਿਆ ਸਤਾ ਮੁਲੁਕੁ ਏ .

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ .
ਸਤਾਸੁ ਏਮੁਨੇ ਐ ਸਤਾਸੁ ਏਮੁਨੇ ਰਿਬੰਤਿਆ ਏ .

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ .
ਛੁਕੁ ਸਤਾ ਛੁਕੁ ਏ ਐ ਛੁਕੁ ਸਤਾ ਛੁਕੁ ਏ

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ .
ਰਿਬੰਤਿਆ ਸਤਾ ਏ ਐ ਰਿਬੰਤਿਆ ਸਤਾ ਛੁਕੁ ਏ

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ .
ਰਿਬੰਤਿਆ ਸਤਾ ਰੁਮੁ ਏ, ਰਿਬੰਤਿਆ ਸਤਾ ਏ (ਸਤਾ ਏ ਛੁਕੁ ਨਿਏ)

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ .
ਏ ਮੁਨੁਨੁ ਛੁਕੁ ਛੁਕੁ ਏ ਐ ਛੁਕੁ ਏ ਐ ਰਿਬੰਤਿਆ ਏ .

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ .
ਏਮੁਨੁ ਮੁਲੁਕੁ ਸਤਾਸੁ ਏ ਐ ਛੁਕੁ ਏ ਐ ਛੁਕੁ ਏ .

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ .
ਰਿਬੰਤਿਆ ਸਤਾ ਸਤਾ ਏ, ਰਿਬੰਤਿਆ ਸਤਾ ਸਤਾ ਏ .

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ .

ای ریبتینی پاچا، تلیپاتی ستاسو مخلوق دی۔

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦੇਹਿਨ ਸਚੁ۔

ای نانک، هغه خوک چي د ریبتینی خدای په مینه کی د مینی عبادت کوي خان ریبتینی کیري (له خدای سره یوخی کیري)۔

ਜੇ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

جو مر جمے سو کچ نکچ۔

مگر هغه خوک چي د زیرون او مرگ په دوره کی تیریري په باطل کی بنکیل دي او د خدای سره یوخی نشي۔

ਮ: ੧ ॥

مهلا ۱۔

سالوک، لومری گرو:

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥

وڑی وڈیائی جا ودا ناو۔

د هغه عظمت لوی دی، د هغه جلال په خیر لوی دی۔

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥

وڑی وڈیائی جا سچ نیاو۔

د هغه عظمت لوی دی، لکه خنگه چي ریبتیا د هغه عدالت دی۔

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥

وڑی وڈیائی جا نهچل تهاو۔

لوی د هغه عظمت دی، لکه د هغه د استوگنی په خیر تلیپاتی۔

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥

وڑی وڈیائی جائے آلاو۔

د هغه عظمت لوی دی، لکه خنگه چي هغه زموږ په دعا پوهیري۔

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥

وڑی وڈیائی بجهے سبه بهاو۔

د هغه جلال لوی دی، خکه چي هغه زموږ په تولو احساساتو پوهیري۔

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥

وڑی وڈیائی جا پوچه نه دات۔

د هغه عظمت لوی دی، لکه خنگه چي هغه پرته له غوبنتی خحه ورکوي

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

وڑی وڈیائی جا آپے آپ۔

د هغه جلال خورا لوی دی، لکه خنگه چي هغه پخپله په هر خه کی دی۔

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾ-ਐ।
ਐ ਨਾਨਕ, ਦ ਹਘੇ ਕਰਨੀ ਨਸ਼ੀ ਬਿਯਾਨ ਕੀਦੀ

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥

ਕੀਤਾ ਕਰਨਾ ਸਰਬ ਰਾਜਾ-ਐ
ਹਰ ਖੇ ਚੀ ਐ ਕਰੀ ਡੀ, ਐ ਐ ਐ ਕੂਏ, ਟੋਲ ਦ ਹਘੇ ਐ ਖਿਲੇ ਖੋਬਨੇ ਡੀ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੨
ਸਾਲੋਕ, ਦੋਹਰਮ ਗੁਰੂ:

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥

ਐ ਜਗ ਸਚੀ ਕੀ ਐ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਓ ਚ ਵਾਸ।
ਦਾ ਨਰੀ ਦ ਅਡੀ ਖੁਦਾ ਕੂਰ ਡੀ ਓ ਹਘੇ ਐ ਕੀ ਓ ਸੀਰੀ

ਇਕਨ੍ਹਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਅਕਨ੍ਹਾ ਏ ਸਮਾ-ਏ ਲਾਏ, ਅਕਨ੍ਹਾ ਏ ਕਰੇ ਵਾਸ।
ਦ ਹਘੇ ਐ ਅਮਰ, ਖਿਨੀ ਐ ਹਘੇ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ੂਏ, ਓ ਖਿਨੀ, ਦ ਹਘੇ ਐ ਅਮਰ ਲੇ ਮਨ੍ਹੇ ਖੀ.

ਇਕਨ੍ਹਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਅਕਨ੍ਹਾ ਏ ਕਢ ਲਾਏ, ਅਕਨ੍ਹਾ ਮਾਏ ਓ ਵਾਸ
ਖਿਨੀ ਦ ਹਘੇ ਦ ਰੁਜਾ ਐ ਵਾਸੁ ਓ ਦੁਨੀ ਲੇ ਨਾਕਤੂਨੋ ਖੁਖੇ ਝੁਗੂਰੀ, ਐ ਦਾਸੀ ਚਾਲ ਕੀ ਚੀ ਖਿਨੀ ਐ ਐ ਹਘੇ ਕੀ
ਯੁਢ ਸ਼ੂਏ ਡੀ

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥

ਐ ਐ ਆ ਖ ਨੇ ਚਾਏ ਏ ਕਸਨੀ ਆਏ ਰਾਸ
ਹੀਠੁਕ ਨੇ ਸ਼ੀ ਵੀਲਾ ਚੀ ਠੁਕ ਐ ਦ ਦੁਨੀ ਲੇ ਏਨੀਕਲਾਕ ਖੁਖੇ ਚਲਾਸ ਸ਼ੀ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਖਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਯਾਣੀਐ, ਯਾ ਕੁ ਓ ਐ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ
ਐ ਨਾਨਕ, ਐ ਓ ਡੀ ਗੂਰੂ ਪੀਰੋਕਾਰ ਦ ਡੀ ਰਾਜ ਐ ਐ ਪੋਹੀਰੀ ਚੀ ਹਘੇ ਦ ਅਹੀ ਪੋਹੀ ਸਰੇ ਰੋਬਨਾਨੇ ਕੂਏ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਉਰੀ-
ਪਉਰੀ:

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥

ਨਾਨਕ ਯੀਐ ਐ ਏ ਕੇ ਲਕੇ ਨਾਓਏ ਦਹਰਮ ਐ ਐ ਐ।
ਐ ਨਾਨਕ, ਦ ਰੂਹਨੋ ਐ ਯੂਰੂਲੋ ਸਰੇ, ਖੁਦਾ ਦ ਚੁਕ ਚੁਵਾਓ ਏ ਦੁਨੇ ਸਪਾਰਲੀ ਚੀ ਦ ਡੂਏ ਦ ਅਮਾਲੋ ਚੁਵਾਓ ਠੀਓ
ਕਰੀ

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

أدهى سچی ہی سچ نبرهائی، چون وخ کدهی ججمالیا۔

هلته، د انسانانو قضاوت یوازی د حق او حقیقت په اساس کیږي. دروغجن (بد خلک) په نېښه شوي او له ریښتینو څخه جلا شوي.

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹਰੈ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

تھاؤ نہ پائین کوربیار، مہ کالہے دوجک چالیا۔

درواغجن د خدای په محکمہ کی هیڅ خای نه موندل کیږي او د لوی ذلت سره مخ کیږي.

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥

تیری نائی رتی سی جن گئی، ہار گئی سی ٹھگن والیا۔

هغه څوک چې ستا د نوم په مینه کی بنکیل دي له دې ځایه د گټونکي په توگه ځي، پداسي حال کې چې بي ایمانه د ژوند لوبه له لاسه ورکوي.

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥

لکھ ناوے دهرم بہالیا

ای خدایه، تا د انسانانو د اعمالو د حساب ورکولو لپاره عادل قاضي ټاکلی دی.

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

سلوک مہلا ۱۔

سالوک، لومری گورو:

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥

وسماد ناد وسماد وید

حیرانونکي ډیری غریز جریانونه دي، د ویدانو پوهه حیرانتیا ده

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥

وسماد جی پھ وسماد بہید

عجیبه مخلوقات دي، عجیبه ډولونه دي

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥

وسماد روپ وسماد رنگ

عجیبه شکلونه دي، رنگونه عجیب دي.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿਜੰਤ ॥

وسماد ناگي فیرہ جانت.

د دومره ډېرو مخلوقاتو په لیدو چې برېښد گرځي، زه حیران يم

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥

وسماد پاون وسماد پانی.

په حیرانتیا سره گورم چې چیرته باد روان دی او چیرته اوبه بهیږي

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

وسماد اگنی خیده ویدانی۔

دا حیرانتیا ده، چي اور ځنگه خپل حیرانونکي لوبی ننداری ته وړاندې کوي

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥

وسماد دهرتی وسماد خاਣی۔

زه د دي ځمکي په ليدو سره په حیرانتیا سره حیران يم چي د ژوند له ټولو سرچينو څخه مخلوقات ساتي

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥

وسماد ساد لگي پارانی۔

د حیرانتیا خیره ده چي ځنگه انسانان ستا د نعمتونو په خوندونو کي بنکيل دي

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥

وسماد سنجوگ وسماد ويجوگ۔

حیرانتیا هغه پروسه ده چي له لاري يي خلک متحد يا جلا کيږي۔

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥

وسماد بوکھ وسماد بهوگ۔

خدایه، دا باور کول سخت دي چي په کوم ځای کي دومره لوږه وي او په بل ځای کي شیان په کافي اندازه خوند اخلي۔

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥

وسماد صفت وسماد صلاح۔

چيرته د خالق ستاينه او ستاينه کيږي،

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥

وسماد اژره وسماد راه

په ځينو ځايونو کي دښتې دي او په نورو ځايونو کي ښي جوړې شوې لاري دي۔ ستاسو د دي حیرانتیا لوبی ليدل يوازي حیرانتیا ده

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥

وسماد نيرهی وسماد دور

دا د حیرانتیا خبره ده چي يو څوک وايي چي ته نږدې يي؛ بل وايي ته لرې يي

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥

وسماد دیکھی حاضرہ حجور۔

په داسي حال کي چي لا هم نور خلک تاسو ته د دوی تر څنگ گوري (په هر ځای کي څپريږي)

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

ويکھ ویدان ريبيا وسماد۔

د دي معجزو په ليدو زه حیران يم

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੀ ਭਾਗ

ਐ ਨਾਨਕ, ਹੇਠ ਠੁਕ ਚੀ ਸਤਾਸੁ ਪੇ ਡੀ ਹੀਰਾਨੋਨਕੀ ਮੇਜ਼ੋ ਪੋਹੀਰੀ ਡ ਬਸ਼ੀਰ ਤਫ਼ੀਰ ਸਰੇ ਚਰਕ ਲਰੀ

ਮ: ੧ ॥

ਮੇਲਾ ੧

ਸਾਲੋਕ, ਡ ਲੋਮਰੀ ਗੋਰੋ ਲੁਹਾ:

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਡੀਸੀ ਕੁਦਰਤ ਸੋਨੀਐ ਕੁਦਰਤ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰ.

ਹੇਠ ਠੁ ਚੀ ਪੇ ਟੁਬੀਏ ਕੀ ਲੀਡਲ ਕੀਰੀ ਯਾ ਓਰੀਡਲ ਕੀਰੀ ਡਾ ਟੋਲ ਸਤਾਸੁ ਡ ਕੁਦਰਤ ਹੀਰਾਨੀਏ ਡੇ, ਸਤਾਸੁ ਡ ਓਤ ਡ ਓਰੇ ਚੀ ਡ ਸੋਲੀ ਚੋਹਰ ਡੀ, ਟੋਲ ਸਤਾਸੁ ਲੋਭੇ ਡੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਪੀਠੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤ ਸਰਬ ਆਕਾਰ.

ਡਾ ਸਤਾ ਕੁਦਰਤ ਡੀ ਚੀ ਪੇ ਆਸਮਾਨੋਨੋ ਓ ਆਸਮਾਨੋਨੋ ਓ ਡ ਕਾਨਾਨੋ ਪੇ ਟੋਲੋ ਸ਼ਕਲੋਨੋ ਕੀ ਠੁਰਕੁੰਡੀਰੀ.

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਓਡ ਪੋਰਾਨ ਕਤਾਬੇ ਕੁਦਰਤ ਸਰਬ ਓਚਾਰ

ਓਡੋਨੇ, ਪਰਾਨੋਨੇ, ਸੀਮੀਟੀਕ ਕਤਾਬੋਨੇ ਓ ਪੇ ਡੀ ਕੀ ਠੁਰਕੁੰਡ ਸੋਯੀ ਆਕਾਰ ਸਤਾ ਪੇ ਕੁਦਰਤ ਸਰੇ ਮਮਕਨ ਸੋਯੀ ਡੀ.

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਹੁਹਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਖਾਣੇ ਪੀਣੇ ਪੈਨੇ ਕੁਦਰਤ ਸਰਬ ਪਿਆਰ

ਡਾ ਸਤਾਸੁ ਤੀਰਮੇ ਆਨ੍ਰੀ ਡੇ, ਚੀ ਪੇ ਤੋਨੋਡੀਓ ਮੋਯੋਡਾਨੋ ਕੀ ਡ ਠੁਰਲੋ, ਠੁੰਬਲੋ, ਚਾਮੀ ਆਠੋਸਟਲ ਓ ਡ ਮੀਨੀ ਡ ਆਸਾਸ ਟਰ ਸ਼ਾ ਕਾਰ ਕੋਯੀ.

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥

ਕੁਦਰਤ ਚਾਤੀ ਚੀਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤ ਚੀ ਯਹਾਨ.

ਸਤਾਸੁ ਪੇ ਕੁਦਰਤ ਸਰੇ ਡ ਹਰ ਡੋਲ ਓ ਰੰਗੋਨੋ ਡੋਲੋਨੇ ਰਾਠੀ; ਸਤਾ ਪੇ ਕੁਦਰਤ ਸਰੇ ਡ ਨੀਰੀ ਤੋਨੋਡੀਓ ਮੋਯੋਡਾਨੋ ਯੋਯੋਡ ਲਰੀ.

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਨੀਕੀਆ ਕੁਦਰਤ ਡੀਆ ਕੁਦਰਤ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ.

ਹੁਤੀ ਟੋਲ ਫੁਤੀਲਟੋਨੇ, ਡੀ, ਓਤੋਨੇ ਓ ਡੁਟੋਨੇ ਸਤਾਸੁ ਡ ਕੁਦਰਤ ਓ ਓਰਾਡੀ ਸਰੇ ਸਮ ਪੀਠੀਠੀਰੀ

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਡੀਸੰਟਰ ਕੁਦਰਤ ਧਰਤੀ ਖਾਕ

ਸਤਾਸੁ ਪੇ ਕੁਦਰਤ ਸਰੇ ਡਾਡ, ਓਭੇ ਓ ਓਰ ਸ਼ਟੋਨ ਲਰੀ; ਸਤਾਸੁ ਪੇ ਕੁਦਰਤ ਸਰੇ ਠਮਕੇ ਓ ਡੋਰੀ ਸ਼ਟੋਨ ਲਰੀ

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥

ਸਭੇ ਤੀਰੀ ਕੁਦਰਤ ਟੋਨ ਫਾਡਰ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ.

ਐ ਠੁਡਾਯੇ, ਹਰ ਠੁ ਠੁ ਸਤਾ ਪੇ ਓਕ ਕੀ ਡੀ, ਟੇ ਡ ਟੋਲੋ ਕੁਦਰਟੋਨੋ ਠਾਲਕ ਯੀ. ਸਤਾ ਨੋਮ ਟਰ ਟੋਲੋ ਮਕੁਦਸ ਡੀ.

نانک ہکمی اندر ویکھی ورتی تاکو تاک ॥ ۲ ॥

نانک ہکمی اندر ویکھی ورتی تاکو تاک

ای نانک، ہغہ د خپل امر سرہ سم د مخلوق پالنے کوی، او پہ ہر خای کی پہ خپل خان کی خپروی.

پوری ॥

پوری-

پوری :

آپنیوںہے بےگ بےگ کے ہونے بھسمر بھاؤ سدھانیا ॥

آپنیوں بھوگ بھوگ کے ہونے بھسمر بھاؤ سدھانیا.

د ژوند لہ دردونو او خوبشیو خُخہ وروستہ، د انسان بدن د خاورو توتی تہ راتیتیری او روح پریزیدی.

وڈا ہوا دنیدار گل سنگل گچھانیا ॥

وڈا ہوا دنیدار گل سنگل گچھانیا.

کلہ جی پہ دنیاوی چارو کی بنکیل سری مر شی، ہغہ د عادل قاضی محکمہ تہ ورل کیڑی

اگرے کرنی کیرت واپیئے، بہی لیکھا کر سمجھانیا ॥

اگرے کرنی کیرت واپیئے، بہی لیکھا کر سمجھانیا.

ہلتہ د ہغہ د بشو او بدو اعمالو حساب ورکول کیڑی او بیانیڑی

تھاو نہ بووی پاؤدینے، بن سنئے کیا روئینے ॥

تھاو نہ بووی پاؤدینے، بن سنئے کیا روئینے

ہغہ د پتوللو خای نہ پیدا کوی او ہیخوک یی د درد ژرا نہ اوری

من اندھی جنم گوانیا ॥ ۳ ॥

من اندھی جنم گوانیا

د ناپوھی لہ املہ یی د انسان زبیرپدنے بی خایہ ضایع کری دہ

سلوک مہلا ۱ ॥

سلوک مہلا ۱.

سالوک، لومری بنوونکی:

بھائی وچ پاون وبہے سدواو ॥

بھائی وچ پاون وبہے سدواو.

د خدای پہ ویرہ کی، باد او باد د تل لپارہ روان وی

بھائی وچ چلہ لکھ داریآو ॥

بھائی وچ چلہ لکھ داریآو.

د خدای (ج) پہ ویرہ کی پہ زرگونو سیندونہ بھیری

بھائی وچ آگن کدھے ویگار ॥

بھائی وچ آگن کدھے ویگار.

د خدای پہ ویرہ کی، اور تباکل شوی دندی ترسہ کوی.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥

بھائی وچ دھرتی دبی بھار۔
د خدای پہ ویرہ کی، خُمکہ د مخلوقاتو بار پہ غارہ لری۔

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

بھائی وچ اند فرائی سر بھار۔
د خدای پہ ویرہ کی (د هغه تر امر لاندی) پاچا اندرا، د باران خدای د ورپخی پہ شکل کی پورته خورند دی،
لکه خَنگه چي په سر کی روان وي۔

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

بھائی وچ راجا دهرم دوار۔
د خدای پہ ویرہ کی ، د مذهب صادق قاضي د هغه په دروازه کی ولاړ دی۔

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥

بھائی وچ سورج، بھائی وچ چاند۔
د هغه د امر لاندی، لمر روپناتنه کوي او سپوږمی منعکس کوي

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥

کوه کروری چلتنا انت۔
دوی پہ ملیونونو میلونه سفر کوي، بی پایه

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥

بھائی وچ سیدھدھسور ناتھ۔
د خدای پہ درناوی (د هغه تر امر لاندی) پہ ویرہ کی، سیدانو، بودانو، دیمی خدایانو او یوگیانو ژوند وکړی۔

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

بھائی وچ آدانه آکاس۔
دا د هغه په عزت ویرہ کی دی چې اسمان د خُمکي په سر غزیدلی دی۔

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

بھائی وچ جودھمہابل سور۔
د خدای پہ رضا کی، جنگیالی او خورا پیاوړی اتلان دي۔

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥

بھائی وچ آواہی جاوبے پور۔
د هغه په درناوي دار کی، دیری انسانان او مخلوقات زیرووي او مرہ کیږي

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥

سگلیان بھائو لکھیا سر لیکھ۔
تول مخلوق د هغه د درناوي دار (حکم) لاندی کار کوي۔

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਚੁ ਏਕੁ

ਐ ਨਾਨਕ, ਯੋਝੀ ਅਢੀ ਆ ਭੀ ਸੁਕਲੇ ਖੁਦੀ ਖੁਰੇ ਲੇ ਕੁਮ ਓਰੇ ਢੀ.

ਮ: ੧ ॥

ਮੇਲਾ ੧

ਸਾਲੁਕ, ਲੁਮਰੀ ਭਨੁਠੁਕੀ:

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭੁਰ ਕੀਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ.

ਐ ਨਾਨਕ, ਢਾ ਯੋਝੀ ਭੀ ਸੁਕਲੇ ਖੁਦੀ ਢੀ, ਚੀ ਭੀ ਢਾਰ ਢੀ; ਖੇ ਤੁਰਗੁਨੁ ਨੁਰ ਖੁਦੀਯਨ ਢ ਹੇਘੇ ਖੇ ਓਰ ਅਢੀ ਭੀ
ਅਰੁ ਭੁਠੇ ਢੀ

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ਹੁ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕੀਤੀਯਨ ਕਨਕਹਾਣੀਯਨ ਕੀਤੇ ਭੀਢਚਾਰ.

ਢ ਕਰਸ਼ਨਾ ਖੇ ਅਰੇ ਢੀਰੀ ਕੀਸੀ ਸ਼ੁਠੁਨ ਲੁਰੀ, ਢੀਰੀ ਭੀ ਢ ਓਢੁਨੁ ਖੇ ਅਰੇ ਅਨਕਾਸ ਕੁਓ

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

ਕੀਤੇ ਨਚੇ ਮਨਗਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ.

ਨੁ ਢੀਰੀ ਸੁਠੁਲਗੁ ਨਖਾ ਕੁਓ, ਢ ਢੁਰਮ ਖੇ ਠਹਲੁ ਸ਼ਾਠੁ ਠੁਗੁਰੁ ਠੁਗੁਰੁ.

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥

ਭਾਠਾਰੀ ਭਾਠਾਰ ਮੇ ਅਏ ਕਢੇ ਭਾਠਾਰ.

ਠਾਢੁਗੁਰੁ ਠੁਖਲ ਠਾਢੁ ਖੇ ਭਾਠਾਰ ਕੀ ਤੁਰਸੁਰੇ ਕੁਓ, ਯੁ ਠੁਲੁ ਫੁਰੀਢ ਰਾਮੀਨਖੁਠੇ ਕੁਓ.

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥

ਗਾਠੁਭੀ ਰਾਠੇ ਰਾਣੀਯਨ ਭੁਲੇ ਅਲ ਪਤਾਲ.

ਢੁਓ ਢ ਖਾਠਾਹਾਠੁ ਆ ਮੁਕਾਠੁ ਖੇ ਅਰੇ ਸੁਨੁਰੀ ਓਢੀ, ਆ ਭੀ ਭਨੁਸੁਠੇ ਕੀਸੀ ਭੀਯਨੁਓ

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

ਲਾਕੁਠਕੀਯਨ ਕੇ ਮਨੁਰੇ ਲਾਕੁਠਕੀਯਨ ਕੇ ਠਾਰ.

ਢੁਓ ਖੁਰਾ ਠੁਰੁਠੁਠੁ ਆ ਠਾਰੁਨੇ ਅਠੁਨੁਢੀ

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥

ਠੁਠੁਨ ਪਾਠੀਯਨ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਭੁਠੁਠੇ ਠੁਠਾਰ.

ਐ ਨਾਨਕ, ਹੇਘੇ ਠੁਸੁਢੁਨੇ, ਠੁਠੀ ਤੀਠੁਰੁਨੇ ਭੀ ਅਠੁਸੁਠੀ ਓਢੀ, ਭਾਲਾਖੁਰੇ ਖੇ ਅਠੁਰੁ ਢੁਢੀਠੁਰੀ

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੁਢੀਐ ਕਠਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥

ਗੀਯਨ ਨੇ ਗੁਲੀਏ ਢੁਢੀਏ ਕਠਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ.

ਅਲੀ ਠੁਕੁਮੁ ਯੋਝੀ ਢ ਕੁਲੁ ਲੇ ਲਾਰੀ ਨਸ਼ੀ ਤੁਰਲਾਸੇ ਕੀਢੀ. ਢ ਅਲੀ ਖੁਠੀ ਢ ਤੁਰਲਾਸੇ ਕੁਲੁ ਠੁਰਨਗੁਠੀ ਤੁਸ਼ਰੀਠ ਕੁਲ
ਠੁਰਾ ਸੁਠੁਨੁਤੁਮਨ ਢੀ ਲੁਕੇ ਢ ਫੁਲਾਢੁ ਤੁਠੁਲੁ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ, ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ

ਦਾ ਯੋਜਾ ਯੋਗੇ ਵੇਲੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਮੌਰ ਦੇ ਹੱਥ ਪੇ ਫੁਲ ਸਰੇ ਭਰਕਤ ਟਰਲਾਸੇ ਕੋ, ਚੀ ਮੌਰ ਅਹੀ ਹਕਮਤ ਟਰਲਾਸੇ ਕੋ; ਨੌਰੀ ਟੌਲੀ ਹੱਥੀ ਓ ਅਮਰ ਦੇ ਮਾਯੋਸੀ ਪਰਤੇ ਭਲ ਖੁ ਨੇ ਰਾਗਰਖੋ

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ-

ਪੌਰੀ:

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨਦਰ ਕਰੀ ਜੇ ਆਪਣੀ, ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਗੁਰੁ ਪਾਇਆ

ਓ ਖੁਦਾਏ, ਯੋਜਾ ਯੋਗੇ ਵੇਲੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਟਸੋ ਖੁਲ ਫੁਲ ਨੌਰ ਅਯੋਗੀ, ਨੌ ਸਤਸੋ ਪੇ ਫੁਲ ਸਰੇ ਯੋ ਖੁਕ ਦੇ ਰੀਬਨੀਨੀ ਗੁਰੋ ਸਰੇ ਮਲਾਕਾਤ ਕੋ

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਏਹੋ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ, ਤਾ ਸਤਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ

ਦਾ ਰੋਹ ਦੇ ਪੀਰੀ ਤੀਰੋਨੋਨੋ ਲੇ ਲਾਰੀ ਤੀਰੀਤੀ, ਟਰੇ ਹੱਥੇ ਚੀ ਰੀਬਨੀਨੀ ਗੁਰੋ ਵਰਤੇ ਦੇ ਖੁਦਾ ਕਲਮ ਵੋਲ

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਜੀਵਾਦ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ, ਸਬੇ ਸਨੀਨੋ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ

ਓ ਟੋਲ ਖੁਲ ਪੇ ਦਫਤ ਸਰੇ ਵਾਰੀ, ਦੇ ਰੀਬਨੀਨੀ ਗੁਰੋ ਪੇ ਖੁਰ ਲੋਯੋ ਹੀਖ ਗੱਥੇ ਕੋਨਕੀ ਨਸ਼ਤੇ

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ, ਜਨੀਨੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ

ਦੋਯ ਚੀ ਦੇ ਰੀਬਨੀਨੀ ਗੁਰੋ ਸਰੇ ਪੇ ਲੀਦੋ ਕੀ ਖੁਲ ਖੁਨ ਲੇ ਦਨਨੇ ਖੁਲੇ ਲੀ ਕੀ, ਖੁਦਾ ਟਰਕ ਕੀ

ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥

ਜਨ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ

ਯੋਜਾ ਯੋਗੇ ਵੇਲੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਅਦੀ ਖੁਦਾ ਪੇ ਓ ਪੋਹੇ ਖੁਗਨਦੋਯ

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧

ਸਲੋਕ, ਲੋਮਰੀ ਬਨੋਨਕੀ:

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥

ਗੋਪੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ਹੁ ਗੋਪਾਲ

ਦਾ ਨੀਰੀ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਯੋ ਪੇ ਖੁਰ ਦੇ ਚੀ ਟੋਲ ਗੁਰੀਆ (ਦੇ 24 ਦਫੀਕੋ ਵੇਲੇ) ਦੇ ਗੋਪੀਆ ਯੋ ਸ਼ੀਦੋ ਮੀਆਨੋ ਪੇ ਖੁਰ ਦੀ ਓ ਟੋਲ ਪਰਹੋਨੇ (ਦੇ ਟਰੀ ਸਾਏ ਵੇਲੇ ਮੋਦੇ) ਦੇ ਕਰਸ਼ਨਾ ਪੇ ਖੁਰ ਦੇ

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ

ਪੇ ਦੀ ਦਨੀਆਯੋ ਲੋਯੋ ਕੀ ਖੁਦਾ, ਓਥੇ ਓ ਓਰ ਦੇ ਗੋਪੀਆ ਦੇ ਯੋ ਪੇ ਖੁਰ ਦੀ. ਲੋਰ ਓ ਸੋਪੋਰੀ ਦੇ ਦੋ ਓ ਟਾਰੋਨੋ ਪੇ ਖੁਰ ਦੀ

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥

ਸਗਲੀ ਦਹਰੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ.

ਤੋਲੇ ਚਮਕੇ ਆਰਿਨ ਸਰਚਿਨੀ ਚਮਤੋ ਕੋਈ, ਆੁ ਡ ਨਰੀ ਬਨਕਿਲਤੀ ਡ ਡੀ ਲੋਬੀ ਡ ਡਰਸਰੇ ਕੋਲੋ ਲੁਪਾਰੇ ਆਰਿਨ ਡੋਕੀ ਡੀ

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਹੁਣੀ ਕਹਾਣੇ ਕਨੀਆ ਜਮਕਾਲ

(ਡ ਡਨੀਆਈ ਫਰੀਬੋਨੋ ਪੇ ਡੀ ਲੋਬੇ ਕੀ) ਆੀ ਨਾਨਕ, ਡ ਆਈ ਪੋਹੀ ਪਰਤੇ, ਡੋਲ ਆਨਾਨੀਤ ਡ ਮਰਗ ਡ ਡੀ ਡੀਟਾਨ ਲੁਖਾ ਫਰੀਬ ਆੁ ਖੁਆਰੀਪਰੀ

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧.

ਸਾਲੋਕ, ਲੋਮਰੀ ਬਨੋਨਕੀ:

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥

ਵਾਨੀ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ

ਪੇ ਡਾਸੀ ਡਾਲ ਕੀ ਚੀ ਡ ਡੀ ਨੰਡਾਰਟੋਨੋਨੋ ਪੇ ਡਰੀਆਨ ਕੀ, ਪੀਰੋਆਨ ਮੁਸੀਫੀ ਡਰੋਈ, ਆੁ ਡਰੋ ਨੁਖਾ ਕੋਈ

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨ੍ਹਿਹ ਸਿਰ ॥

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨ੍ਹਿਹ ਸਿਰ.

ਡ ਨੁਖਾ ਪੇ ਡੁਖਟ ਕੀ ਡੋਈ ਡ ਖੁਪੋ ਪੀਨੋ ਪੇ ਡਾਉਖੁਆ ਕੀ ਡੋਕ ਕੋਈ ਆੁ ਖੁਪੋ ਸਰੋਨੇ ਡਾਉਖੁਆ ਡਰੁਖੀ

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ.

ਡੋਰੀ ਡੋਟੀ ਆੁ ਡ ਡੋਈ ਪੇ ਸਰੋਨੋ ਰਾਉਟੀ

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਮੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਮੈ ਘਰਿ ਜਾਇ.

ਡ ਡੋਈ ਪੇ ਲੀਡੋ, ਡੁਕ ਡੁਨਡ, ਆੁ ਬੀਆ ਕੋਰ ਡੇ ਲਾ.

ਰੇਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

ਰੇਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ.

ਡੋਈ ਡ ਡੋਈ ਲੁਪਾਰੇ (ਡ ਖੁਪੋ ਡੋਨਡ ਡ ਡਟੋਲੋ ਲੁਪਾਰੇ) ਡਰਮੋਨੇ ਵਹਲ

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ.

ਡੋਈ ਡਾਨੋਨੇ ਪੇ ਡੁਕ ਡੋਰੁਖੁਈ

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ਹੁ ॥

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ਹੁ.

ਡੋਈ ਡ ਡੀਡੋ ਡ ਮੀਰਮੋ ਆੁ ਕਰੁਸ਼ਨਾ ਪੇ ਡੀਰ ਸੰਡਰੀ ਵਾਈ

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥

ਗਾਠ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ.

ਦੂ ਦ ਸੀਤਾ, ਰਾਮਸ ਆ ਨੂਰੋ ਪਾਚਾਹਾਨੋ ਪੇ ਬਨੇ ਸਨਦਰੀ ਓਈ

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

ਨਰਿਭਉ ਨਰਿਨਕਾਰ ਸਚ ਨਾਮ.

ਖਦਾਈ ਭੀ ਓਪਰੇ ਆ ਭੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀ; ਦ ਹੇਘੇ ਨੂਮ ਰਬਨੀਤੀ ਦੀ

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨ.

ਤੋਲ ਕਾਨਨਾਤ ਦ ਹੇਘੇ ਮਖਲੂਕ ਦੀ

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮ ਚੜਾਉ.

ਯੋਝੀ ਹੇਘੇ ਬਨਦਗਨ ਭੀ ਪੇ ਮੀਨੇ ਆ ਏਕੀਦਤ ਸਰੇ ਯਾਦੂਯ ਚੀ ਦ ਹੇਘੇ ਪੇ ਫੁਲ ਸਰੇ ਪੇ ਨੂਰ ਰੂਹ ਕੀ ਓਈ

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨ ਚਾਉ.

ਹੇਘੂ ਚੀ ਪੇ ਝਨ ਕੀ ਭੀ ਦ ਖਦਾਈ ਦ ਰੁਜ਼ਾ ਲਪਾਰੇ ਸ਼ਦੀਦੇ ਹੀਲੇ ਦੇ; ਦ ਦੂਈ ਤੂਨਦ ਦ ਅਹੀ ਖੂਨਦ ਸਰੇ ਸਮ ਦੀ.

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰ.

ਦ ਗੂਰੋ ਪੇ ਆਰੇ ਫਕਰ ਕੂਲ, ਹੇਘੇ ਖੂਕ ਚੀ ਦਾ ਤੇਲੀਮਾਤ ਭੀ ਤਦੇ ਕਰਲ.

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥

ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਲਘਾਏ ਪਾਰ.

ਦ ਖਿਲ ਫੁਲ ਪੇ ਓਰਕੂਲੋ ਸਰੇ, ਖਦਾਈ ਦੂਈ ਸਰੇ ਮਰਸਤੇ ਕੂਈ ਚੀ ਦ ਬਦੀਓ ਲੇ ਬਚਰ ਖੁਖੇ ਤੀਰ ਸ਼ੀ.

ਕੇਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥

ਕੇਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ.

ਦ ਤੇਲੂ ਤੇਲ, ਦ ਖੁਰਖੂਲੋ ਖੁਰਖ, ਦ ਤੇਲੂ ਡੇਬਰੀ, ਦ ਕਮਹਾਰੂ ਖੁਰਖ

ਥਲ ਵਾਰੇਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥

ਥਲ ਵਾਰੇਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ.

ਪੇ ਡੇਬਨਤੇ ਕੀ ਭੀ ਸ਼ਮੀਰੇ, ਭੀ ਸ਼ਮੀਰੇ ਟੂਫਾਨੂਨੇ

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ.

ਦ ਖੁਰੂਲੋ ਸਰੂਨੇ, ਦ ਮਨਕੂਲੋ ਲਰਗੀ, ਤਰੀਸ਼ਰ

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ.

ਦ ਮਰਗੀਓ ਭੀ ਤਨਫਸੀ ਤਕਾਨੂਨੇ,

ਸੁਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥

ਸੋਨੀ ਚੜ੍ਹੇ ਬਹਾਇਆ ਜੰਤ.

او هغه مخلوقات چي په تورو توتو پسي گرځي.

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਨਾਨਕ ਬਹਾਇਆ ਗਣਤ ਨੇ ਅੰਤ.

اي نانك، د شيانو او مخلوقاتو په شمير كې هيڅ محدوديت شتون نلري، څوك چي شاوخوا شاوخوا گرځي.

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ.

د مايا په بندونو كې د مخلوقاتو تړل، خداى دوى شاوخوا گرځي.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਪਾਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ.

هرڅوك د خپلو تيرو اعمالو په اساس د تقدير سره سم گرځي

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ.

هغه څوك چي ټول عمر په شاوخوا كې گرځوي د دوى په وروستي وتلو به ژاري.

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਰੋਹਿ ॥

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਰੋਹਿ.

دوى نه لور روحاني حالت ترلاسه كوي او نه په دنياوي چارو كې ماهر كيږي.

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ.

د دوى ټول نڅا او كود كول يوازې د ذهن تفريح دى.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹਰ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ਹਰਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹਰ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ਹਰਾ ਮਨਿ ਭਾਉ

اي نانك، يوازې د دوى په ذهن كې د خداى لپاره مينه ده، څوك چي د خداى پاك ويره لري

ਪਉੜੀ ॥

ਪਉੜੀ

: ਪਉੜੀ

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ، ਨਾ ਲੈ ਲਾਇਐ ਨਰਕ ਨਹ ਜਾਏ

اي خدايه، ستا نوم بي شكله دى، او كه مور تا په مينه سره ياد كړو، نو مور له ټولو مصيبتونو څخه خلاص

يو.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ।

روح او بدن تولى د هغه دي. له هغه څخه موږ ته د رزق وركولو غوښتنه كول ضايع دي.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

ਜੇ ਲੋੜਹੇ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ।

که تاسو د خپل هوساينې په لټه کې ياست، نو نیک عملونه وکړئ او د عاجزې احساس وکړئ

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ।

حتى که يو ځواکمن سړی هڅه وکړي چې د زور عمر نښې له مينځه يوسي، بيا هم زور عمر په مختلفو طريقو بدليږي.

ਕੇ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

ਕੇ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

هيڅوک په دې نړۍ کې نشي پاتې کيدی کله چې مخکې ټاکل شوي تنفس کارول کيږي

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

شالوک، د لومړي گرو لخوا:

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

مسلمانان د اسلامي شريعت ستاينه کوي؛ دوی لوستل او انعکاس کوي.

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥

د دوی په اند، د خدای بندگان يوازې هغه څوک دي چې د خدای ليد ليدلو لپاره په کلکه د اسلامي شريعت پيروي کوي.

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥

هندوان د خپلو کتابونو له لارې د ستاينې وړ، ښکلي او بې حده خدای ستاينه کوي

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

تيرته ناو په ارچا پوجا اگر واس ببهکار. دوی د زیارتونو په مقدسو ځایونو کې غسل کوي، د گلانو نذرانې کوي، او د بتانو په وړاندې خوشبوي سوځوي.

ਜੇਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨੁਹ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਜੇਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨੁਹ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

جوگی سُن دھیاونیه ژي الكه نام کرتار. یوگیان د کائناتې باطل په اړه فکر کوي او د الخ په توگه د خالق نوم (د نه پوهیدو وړ).

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ستیا من سنتوخ اچے دینے کے وپچار
د خیرات فکر د خیریه خلکو پہ ذھن کی قناعت راولی.

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

دے دے منگے سہسا گونا، سبھ کرے سنسار
دوی پہ خپلہ خوبنہ صدقہ ورکوی، خکھ چي دوی د خدای خخہ د هغه خہ پہ پرتلہ چي دوی يي ورکوي زر
چندہ غواري، او دوی تمہ لري چي نري بہ د دوی د ورکولو ستاینہ وکري.

ਚੇਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥

چورا جارا تی کورھیارہ خرابہ ویکار
لہ بلي خوا غلہ، زناکاران، درواغجن، بدکاران او بدکاران،

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

اک بودا خابے چلے اٹھاو تنਾ بہ کابی کار
لہ دنیا خخہ خالی لاس وگرخي او د خپلو تیرو اعمالو پہ گناھونو کی بنکیل شي. د دوی خہ ډول بي گتي کار
دی؟

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥

جل تھل جیائے پوریاں لائے اکارا اکار
پہ مختلفو نري او کھکشانونو کی، پہ اوبو او خمکہ کی ډیری ډولہ مخلوقات ژوند کوي.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

اوعے جے آکھی سو تونھی جاتھے، تنਾ بہ تیری سار
ای خدایه، یوازی تاسو پوهیرو چي دا مخلوقات خہ غواري. دوی د خپل رزق لپارہ پہ تا تکیہ کوي.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

نانک بھگتا بھوکھ سالابان، سچ نام آڈار
ای نانک، پیروان تل د خدای ستاینی تہ لیوالہ دي او ابدی نوم د دوی یوازینی ملاتر دی.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਰھے دن ਰਾਤੀ، ਗੁਨੁਤਿਆ ਪਾ ਚਹਾਰ .
دوی تل پہ ابدی نعمتونو کی ژوند کوي، او د نیکو خلکو لپارہ خورا عاجز دي.

ਮ: ੧ ॥

ਮہلا ۱

سالوک، لومری بنوونکی:

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮਿਹਆਰ ॥

مٹی مسلمان کی پڑھائی پانی کمیار
د مسلمان پاتی شوني، د توکر پہ خرخ کی د ختو پہ خیر پای تہ رسیزي.

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

ਘਰ ਬਾਠੀ ਅਤੇ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ

ਲੂਬਨੀ ਆ ਖੁਬੰਤੀ ਲੇ ਹੇਠੀ ਖੁੱਖੇ ਜ਼ੋਰ ਸ਼ੁਯੀ, ਆ ਦਾ ਪੇ ਬੰਨੋ ਕੀ ਦ ਸੁਖੁਲੋ ਪੇ ਖੁੱਖੇ ਚਿਯੀ ਹੇਠੀ.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੇਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥

ਜਲ ਜਲ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ, ਝੜ ਝੜ ਪੋਯੀ ਅੰਗਿਆਰ.

ਪੇ ਬੰਨੇ ਕੀ ਦ ਆਰ ਸੁਖੁਲੋ ਪਰ ਮੇਹਾਲ ਦਾ ਖੁੱਖੇ (ਦ ਮਸਲਮਾਨ ਪਾਠੀ ਸ਼ੁਯੀ) ਟੋਠੇ ਟੋਠੇ ਕੋਯੀ ਲੁਕੇ ਪੇ ਦੋੜਖ ਕੀ ਚੀ ਆਰ ਸੁਖੀ.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੇ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਰਤੇ ਕਾਰਨ ਕੀਆ, ਸੁ ਯਾਣੈ ਕਰਤਾਰ.

ਐ ਨਾਨਕ, ਹੇਠੇ ਖਾਲਕ ਚੀ ਦ ਪੈਦਾਇਬੰਨਤ ਲਾਮਲ ਯੀ ਕਰੀ; ਯੋਝੀ ਹੇਠੇ ਖੁੱਖੇ ਪੋਹਿਯੀ ਚੀ ਜੰਨਤ ਯਾ ਦੋੜਖ ਤੇ ਖੀ. (ਦੋੜਖ ਯਾ ਜੰਨਤ ਤੇ ਤਲ ਦ ਪਾਠੀ ਸ਼ੁਨੋ ਦ ਮਿਨਖੁਲੋ ਪੇ ਟਰਿਯੇ ਪੋਰੀ ਆਰ ਨਲੀ).

ਪਉੜੀ ॥

ਪੋਰੀ

ਪੋਰੀ:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਕੀਨੈ ਨਾ ਪਾਯੋ, ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਕੀਨੈ ਨਾ ਪਾਯੋ.

ਪਰੇ ਲੇ ਡੀ ਚੀ ਦ ਰਿਬੰਨਤੀ ਗੁਰੋ ਦ ਲਾਰਬੰਨੋ ਪੋਰੀ ਓਕਰੀ, ਹਿੱਖੁਕ ਹਿੱਖੁਕੇ ਖੁੱਖੇ ਡੀ ਪਿੱਠੰਡੀ, ਹੋ, ਦ ਰਿਬੰਨਤੀ ਗੁਰੋ ਦ ਲਾਰਬੰਨੋ ਖੁੱਖੇ ਪਰੇ, ਹਿੱਖੁਕ ਖੁੱਖੇ ਡੀ ਪਿੱਠੰਡੀ.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸਤਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ.

ਹੇਠੇ ਖਿਲ ਖਾਨ ਦ ਰਿਬੰਨਤੀ ਗੁਰੋ ਪੇ ਮਿਨਖ ਕੀ ਸਾਣੀ ਡੀ; ਦ ਖਿਲ ਖਾਨ ਖੁੱਖੇ ਡੀ, ਹੇਠੇ ਦਾ ਪੇ ਬੰਨਕਾਰੇ ਟੋਕੇ ਅਲਾਨੋਯੀ.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੇਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਸਤਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੇਹੁ ਚੁਕਾਇਆ.

ਦ ਰਿਬੰਨਤੀ ਗੁਰੋ ਪੇ ਲਿਦੋ ਸਰੇ, ਹੇਠੇ ਖੁੱਖੇ ਚੀ ਦ ਨੀ ਸ਼ੁਮਨੀ ਆ ਖੁੱਖੇ ਸਰੇ ਟਰਾ ਓਕਰੀ ਕੋਯੀ ਦ ਟਲ ਲਿਪਾਰੇ ਖਲਾਸਿਯੀ.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ.

ਅਤਮ ਆਯੋ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਨ ਸਚੀ ਸਰੇ ਚਿਤ ਲਾਇਏ. ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਯੋ. ਟਰ ਟੋਲੋ ਗੁਰੇ ਦਾ ਫੁਕਰ ਡੀ, ਚੀ ਹੇਠੇ ਚਾ ਚੀ ਖਿਲ ਡੇਹਨ ਖੁੱਖੇ ਡੀ ਟੇ ਮੁੱਖੇ ਕਰੀ, ਹੇਠੇ ਦ ਨੀ ਡੋਨੁ ਓਕਰੀ ਡੀ. ਡਰਕ ਕਰੀ ਡੀ.

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧

ਸਲੋਕ, ਲੂਮਰੀ ਬੰਨੋਨਕੀ:

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਗਇਆ।

ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ (ਪੇ ਹੇਗੇ ਹਾਲਤ ਕੀ ਚੀ ਯੋ ਛੁਕ ਖਾਨ ਲੇ ਖੁਦਾ ਖੁਦੇ ਜਲਾ ਗੰਧੀ) ਯੋ ਸਰੀ ਨਰੀ ਤੇ ਰਾਖੀ ਆ ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਲੇ
ਦੀ ਨਰੀ ਖੁਦੇ ਖੀ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥

ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਮੁਆ।

ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਯੋ ਪਿਦਾ ਕੀਰੀ, ਆ ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਮਰ ਕੀਰੀ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥

ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਲਇਆ।

ਦ ਆਨਾ (ਜਲਾ ਸਨਾਖਤ) ਸਾਨਲੋ ਲਿਪਾਰੇ, ਯੋ ਛੁਕ ਖੀਰਾਤ ਓਰਕੂਯੋ ਆ ਮਨੀ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਗਇਆ।

ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਯੋ ਛੁਕ ਗੰਧੀ, ਆ ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਯੋ ਲੇ ਲਾਸੇ ਓਰਕੂਯੋ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥

ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ।

ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਯੋ ਛੁਕ ਰੀਬੰਠੀ ਯੋ ਦਰੋਗ ਕੀਰੀ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ।

ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਯੋ ਛੁਕ ਦ ਗਨਾਹ ਆ ਨੀਕੋ ਕਾਰੋਨੋ ਮਨੇਕਸ ਕੂਯੋ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥

ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ।

ਦਾ ਦ ਆਨਾ ਲੇ ਅਮਲੇ ਦੇ ਚੀ ਕਲੇ ਕਲੇ ਯੋ ਛੁਕ ਪੇ ਠੋਲੋ ਰਾਹਤੋਨੋ ਕੀ ਯੋ ਆ ਠੋਲੇ ਖੁਦੇ ਦਰਦ ਕੀ ਯੋ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥

ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ।

ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਯੋ ਛੁਕ ਦ ਖੋਬੰਠੀ ਅਹਸਾਸ ਕੂਯੋ, ਆ ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਛੁਕ ਝੁਰਾ ਕੂਯੋ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥

ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ।

ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਕਲੇ ਕਲੇ ਡਹਨ ਦ ਬਦੀਓ ਲੇ ਕਠਾਫਾਤੋ ਡਕ ਯੋ ਆ ਪੇ ਠੋਲੇ ਖੁਦੇ ਕੀ ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਹੇਠੇ ਕੂਯੋ ਚੀ ਦਾ ਕਠਾਫਾਤੋ ਪਾਕ
ਕੀਰੀ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥

ਹਾਓ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ।

ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਕਲੇ ਕਲੇ ਯੋ ਛੁਕ ਠੋਲੀਝ ਚੀਠੀਠੀ ਆ ਠੀਠੇ ਲੇ ਲਾਸੇ ਓਰਕੂਯੋ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥

ਹਾਓ ਵੱਧ ਮੁਰਕੇ ਹਾਓ ਵੱਧ ਸੀਠਾ।

ਪੈ ਆ ਕੀ, ਖੁੰਨੀ ਖੁੰਨੇ ਯੋ ਡ ਨਾਪੋ ਪੈ ਟੋਗੇ ਆਮ ਕੋ, ਓ ਪੈ ਖੁੰਨੋ ਖੁੰਨੋ ਕੀ ਡ ਹੋਬੰਬੀਰ ਸ਼ਖ਼ਸ ਪੈ ਟੋਗੇ ਆਮ ਕੋ।

ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਮੁੱਖ ਮੁਕਤ ਕੀ ਸਾਰ ਨੇ ਜਾਣਾ।

ਹੇਗੇ ਡ ਨਜ਼ਾਤ ਓ ਖ਼ਲਾਸ਼ਨ ਪੈ ਆਰਜ਼ਿਬੰਤ ਨੇ ਪੋਹੀਰੀ।

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥

ਹਾਓ ਵੱਧ ਮਾਏ ਹਾਓ ਵੱਧ ਚੇਹਾ ਆਏ।

ਅਨਸਾਨ ਪੈ ਆ ਕੀ ਓ, ਯਾ ਡ ਡਨੀਆ ਡ ਸ਼ੁਮਨੀਓ ਓ ਵਾਕ ਪੈ ਮੀਨੇ ਕੀ ਬਨਕੀਲ ਓ, ਯਾ ਡ ਜੇਹਾਲਤ ਪੈ ਟੀਏ ਕੀ ਪਾਟੀ ਕੀਰੀ

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

ਹਾਮੀ ਕਰ ਕਰ ਜੰਤ ਓਪਾਏ।

ਪੈ ਆ ਕੀ ਝੁੰਨ ਡ ਕੋਲ, ਅਨਸਾਨ ਬੀਆ ਬੀਆ ਝੀਰੋਨ ਕੋ।

ਹਉਮੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ

ਐਹਾਮੀ ਬੁਝੇ ਟਾ ਡਰ ਸੁਝੇ।

ਕਲੇ ਚੇ ਯੋ ਖ਼ੁੱਕ ਪੈ ਆ ਪੋਹੇ ਸ਼ੀ, ਨੋ ਬੀਆ ਡ ਖ਼ੁਦਾਏ ਡਰਬਾਰ ਟੇ ਲਾਰੇ ਮੋਮੀ।

ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੁਝੈ ॥

ਗੀਆਨ ਵੀਹੁਣਾ ਕਥ ਕਥ ਲੁਝੇ।

ਡ ਮੰਨੋ ਚਕਮਤ ਪਰਟੇ, ਯੋ ਖ਼ੁੱਕ ਪੈ ਬੀ ਗੁਣੀ ਖ਼ਬਰੋ ਓ ਡਲੀਲੋਨੋ ਕੀ ਰੰਘ ਕੋ।

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥

ਨਾਨਕ ਚਕਮੀ ਲੀਕਾਏ ਲੀਕੇ।

ਐ ਨਾਨਕ, ਡਾ ਡ ਖ਼ੁਦਾਏ ਪੈ ਅਮਰ ਡੀ ਚੇ ਡ ਯੋ ਚਾ ਟਕਦੀਰ ਲੀਕਲ ਕੀਰੀ।

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥

ਜੇਹਾ ਵੀਕੇਹੀ ਟੀਹਾ ਵੀਕੇ।

ਲਕੇ ਖ਼ੰਗੇ ਚੇ ਯੋ ਖ਼ੁੱਕ ਨੋਰੋ ਟੇ ਗੋਰੀ (ਪੈ ਪਾਮ ਕੀ ਨੀਸੀ), ਯੋ ਖ਼ੇ ਵਰੋਸ਼ਟੇ ਯੋ ਖ਼ੁੱਕ ਡ ਡੋਯ ਪੈ ਖ਼ੀਰ

ਖ਼ਾਨਕਰ ਟੀਓਯੀ ਰਾਮੀਨਖ਼ਟੇ ਕੋ।

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੇਲਾ ੨।

ਸਾਲੋਕ, ਡੋਹਮ ਗੋਰੋ:

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ਹਾਮੀ ਐਹਾ ਜਾਤ ਹੀ ਹਾਮੀ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ।

ਡਾ ਡ ਆ ਫ਼ੁਰਟ ਡੀ, ਚੇ ਖ਼ਲਕ ਖ਼ੀਲ ਕਾਰੋਨੇ ਪੈ ਆ ਕੀ ਕੋ।

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੇਨੀ ਪਾਹਿ ॥

ਹਾਠਮੀ ਅਠਿ ਬਨ੍ਠਨਾ ਫਰ ਫਰ ਚੁਨੀ ਪਾਹੀ.
ਦਾ ਦ ਅਨਾ ਗਲਮੀ ਦੇ, ਚੀ ਘੁਖੁ ਅੁ ਝਮਨ ਬੀਆ ਪੀਦਾ ਕੀਰੀ.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥

ਹਾਠਮੀ ਕੁਠਹੁ ਅੁਪਚੀ ਕੀਤੁ ਸਨ੍ਠਮ ਅੀਏ ਚਾਠੀ.
ਅਨਾ ਲੇ ਕੁਮੇ ਰਾਖੀ? ਦਾ ਠੁਨ੍ਠਕੇ ਲੁਰੀ ਕੀਦੀ ਠੁਠੀ?

ਹਉਮੈ ਏਹੈ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਹਾਠਮੀ ਅੀਠਹੁ ਕੁਕਮੁ ਹੀ ਪਾਠੀ ਕੀਰੁਤੁ ਫੀਰਾਹੀ.
ਦਾ ਅਨਾ ਦੁ ਠੁਦਾੀ ਪੇ ਅਮਰੁ ਠੁਠੁਨੁ ਲੁਰੀ; ਠੁਕੁ ਦੁ ਠੁਖੁਲੁ ਪੁਠੁਅਨੀਠੁ ਅਮਾਲੁ ਸੁਰੇ ਸਮੁ ਤੀਰੀਰੀ.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ਹਾਠਮੀ ਦੀਰਾਗੁ ਰੋਗੁ ਹੀ ਦਾਰੂ ਬੁਠੀ ਅੀਸੁ ਮਾਹੀ.
ਅਨਾ ਠੁਠੇ ਮੁਝਨੇ ਨਾਰੋਗੀ ਦੇ, ਠੁਠੁ ਦੁਰਮਨੁ ਠੁਠੀ ਹਮੁ ਪੇ ਕੀ ਦੇ.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਕੀਰਪਾ ਕੁਰੀ ਚੀ ਅੁਪਨੀ ਤਾ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬੁ ਕਮਾਹੀ.
ਕੇ ਠੁਦਾੀ ਠੁਖੁਲੁ ਫੁਝਲੁ ਰੁਕੁਰੀ, ਠੁਠੁ ਠੁਠੁਕੁ ਦੁ ਗੁਰੁ ਦੁ ਲਾਰੁਬੁਨੁਨੁ ਸੁਰੇ ਸਮੁ ਅਮਲੁ ਕੁਠੀ.

ਨਾਨਕੁ ਕਰੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਕੁਠੀ ਸਨ੍ਠਹੁ ਚਨ੍ਠਹੁ ਅੀਤੁ ਸਨ੍ਠਮੁ ਦੁਕੁ ਠੁਠੀ.
ਨਾਨਕੁ ਵਾਠੀ: ਵਾਰੀ, ਅੀ ਠੁਕੁਕੁ: ਪੇ ਦੇ ਠੁਠੁ (ਦੁ ਠੁਦਾੀ ਪੇ ਨੁਮੁ) ਦੁ ਨਫੁਸੁ ਦੁ ਨਾਰੋਗੀ ਠੁਠੁਨੇ ਲੇ ਮਨ੍ਠੁ ਠੁਠੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੁਰੀ
ਪੁਰੀ

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨ੍ਹਰੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸੀਠੁ ਕੀਤੀ ਸਨ੍ਠੁਕੁਠੀ ਚੀਨ੍ਠੀ ਸਚੀ ਦੀਠਾਠੀ.
ਠੁਠੁਠੁ ਹੇਗੁ ਠੁਨਾਅੁ ਲੁਰੁਨੁਕੀ ਠੁਕੁ ਠੁਠੀ ਦੁ ਅੁਦੀ (ਠੁਦਾੀ) ਪੇ ਮੀਨੇ ਅੁ ਅੁਠੀਦੁ ਸੁਰੇ ਫੁਕੁ ਕੁਠੀ, ਪੇ ਰੀਬੁਨੁਤੀਾ ਦੁ ਹੇਗੁ ਠੁਠੁਮੁ ਕੁਠੀ

ਓਨ੍ਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥

ਅਨ੍ਠੀ ਦੁਨੀ ਆੁ ਠੁਰੁਠੀ ਬਨ੍ਠਨਾ ਅਨੁ ਪਾਣੀ ਠੁਠੁਰੁਠਾ ਕੁਠਾਠੀ.
ਦੁਠੀ ਲੇ ਦੁਨੀਠੁਠੁ ਬਨ੍ਠੁਨੁ ਠੁਠੁ ਠੁਠੁ ਠੁਠੁ, ਅੁ ਠੁਠੁਰੁਠੁ ਅੁ ਅੁਠੁ ਪੇ ਅੁਅੁਦਾਲੁ ਸੁਰੇ ਮੁਝੁਠੁਠੁ (ਦੁ ਬੁਕਾ ਪਾਰੇ ਕਾਠੀ)

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਤੁਨੁ ਬੁਕੁਠੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨੀਤੁ ਦੀਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੇ ਸੁਠਾਠੀ.
ਅੀ ਠੁਦਾਠੇ, ਠੁਠੁ ਠੁਰੁ ਠੁਠੁ ਲੁਠੀ ਅੁਠੁਨੁ ਕੁਠੁਨੁਕੀ ਠੁਠੀ, ਠੁਠੁ ਪੇ ਦੁਅੁਮਦਾਰੇ ਠੁਠੁਗੁ, ਠੁਠੁ ਠੁਠੁ ਅੁ ਠੁਠੁਠੁ ਰੁਕੁਠੀ.

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥

وديایی ودا پایي.

د هغه په تسبیح کولو سره، دوی لوی خدای پیژني.

सलोक मः १ ॥

سلوک مهلا ۱.

سالوک، لومړی بنوونکی:

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

پرکھان بیرکھان تیرتھان تتان میکھان کھی تان.

د ټولو انسانانو، ونو، د زیارتونو د زیارتونو، د سیندونو د سیندونو، ورېځو او ځمکو په شمېر او حال

یوازې خدای پاک دی.

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥

دییان لوآن مندلان کھندان وربھندان.

یوازې هغه پوهیږي چې په کائناتو کې څومره ټاپوګان، براعظمو، نړۍ او شمسي سیستمونه شتون لري.

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

انډج جیرج اوتبھوجان کھانی سیتجان.

یوازې هغه د مخلوقاتو په اړه پوهیږي چې د مخلوقاتو د څلورو سرچینو لکه هګۍ، رحم، ځمکه او څولې له

لارې پیدا شوي.

ਸੇ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥

سو میت جانی نانکه سره مېرا جانتھ

ای نانک، یوازې خدای د ټولو بحرونو، غرونو او په دوی کې د ژونديو مخلوقاتو په اړه پوهیږي.

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥

نانک جنت اوپاي کي سمیلي سبنا

ای نانک، د دې مخلوقاتو په جوړولو سره، هغه د دوی ټولو ته درناوی کوي.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥

جن کرتے کرنا کیا چنتا بھی کرنی تاه

هغه خالق چې مخلوقات يې پیدا کړي دي، هماغسې يې پالنه کوي.

ਸੇ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥

سو کرتا چنتا کرے جن اوپا ایا جگ

هو، هغه خالق چې دا نړۍ يې پیدا کړې ده، هغه هم د هغې پالنه کوي.

ਤਿਸੁ ਜੇਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥

تس جوهری سونیست تس تس دیبان ابھاک

زه هغه ته سجده کوم او خپل درناوی وړاندې کوم، چې د ملاتړ سیستم ابدی دی.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ.
ਐ ਨਾਨਕ, ਪਰਤੇ ਲੇ ਡੇ ਚੀ ਡ ਹੇਘੇ ਨੁਮ ਤੇ ਪਾਮ ਕਰੀ, ਨੁਰ ਤੋਲ ਬੇਹਨੀ ਮਝੇ ਸਮਭੋਲਨੇ ਲਕੇ ਜਿਨੀਓ (ਮਧੁਸ ਤਾਰ) ਓ ਟੀਕਾ (ਪੇ ਤਨੁ ਡੀ ਕੀ ਟਕੀ) ਹੇਐ ਮੇਨੀ ਨਲੀ.

ਮ: ੧ ॥

ਮੇਲੇ ੧
ਸਾਲੁਕ, ਲੁਮੀਰੀ ਬਨੁਓਨਕੀ:

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਲਕੇ ਨੀਕੀਆ ਚੰਗੀਆਈਆ, ਲਕੇ ਪੁੰਨੀਆ ਪੁਰਾਣੁ

ਓ ਖੁਕ ਕੁਲੀ ਸ਼ੀ ਪੇ ਮਲੀਓਨੁ ਨੀਕ ਓ ਨੀਕ ਓਮਲੁਨੇ ਓ ਬੀ ਸਮੀਰੇ ਖੀਰਾਤੁਨੇ ਤਰਸਰੇ ਕਰੀ ਚੀ ਟੋਲੁਨੀ ਤੇ ਡ ਮਨੁ ਓਰ ਓ:

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣੁ ॥

ਲਕੇ ਤਪ ਓਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੀਬਾਣੁ

ਓ ਖੁਕ ਕੁਲੀ ਸ਼ੀ ਪੇ ਮਧੁਸੁ ਤੀਰਥਾਂ ਡੀ ਮਲੀਓਨੁਨੇ ਤੀਸੀਆ ਕਰੀ, ਓ ਪੇ ਡਬੰਠੇ ਕੀ ਡ ਓਗਾ ਤਮਰੀਨ ਕੁਲੁ ਲਪਾਰੇ ਪੇ ਓਰਾਮੀ ਚਾਲਤ ਕੀ ਲਾਰ ਸ਼ੀ.

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣੁ ॥

ਲਕੇ ਸੂਰਤਾਂ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮੇ ਚੇਠੇ ਪਰਾਣੁ

ਕੇਡਾਓ ਸ਼ੀ ਓ ਖੁਕ ਡ ਜਗਰੀ ਡਗਰ ਤੇ ਓਲਾਰ ਸ਼ੀ ਓ ਡ ਮਲੀਓਨੁਨੁ ਤੀਰਥਾਂ ਨੰਨੁ ਡੀ ਤੇ ਓਰਾਨੁ ਡੀ ਕਰੀ ਓ ਚੁੱਲ ਡੁੰਨੁ ਲੇ ਲਾਸੇ ਓਕਰੀ.

ਲਖ ਸੂਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਲਕੇ ਸੂਰਤੀ ਲਕੇ ਗੀਆਨ ਡੀਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ

ਓ ਖੁਕ ਕੁਲੀ ਸ਼ੀ ਡ ਓਡੁਨੁ ਓ ਪਰਾਨੁ ਡ ਮਰਾਭਤ ਓ ਲੁਸੁਲੁ ਪੇ ਕੁਲੁ ਸਰੇ ਡੀਰੀ ਓਲੀ ਪੁਹੇ ਓ ਓਲੀ ਚਕਮਤ ਤਰਲਾਸੇ ਕਰੀ,

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥

ਜਨ ਕਰਤੇ ਕਰਨਾ ਕੀਆ ਲਕੀਆ ਓਨ ਜਾਣੁ

ਹੇਘੇ ਖਾਲੁ ਚੀ ਡਾ ਮਧੁਲੁ ਓ ਓ ਪੀਡਾ ਓਰੀ ਓ ਡ ਪੀਡਾ ਓਰੀ ਓ ਮਰਗ ਓ ਖਤ ਓ ਓ ਲੇ ਮਧੁਕੀ ਟਾਕੁਲੀ ਡੀ

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਠੀਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ

ਐ ਨਾਨਕ, ਡਾ ਟੋਲੁ ਹੁਓਬੀਆ ਚਲੁਨੇ ਡਰੁਘ ਓ ਬੀ ਕੁਟੀ ਡੀ.
ਓ ਓ ਡ ਹੇਘੇ ਡੁਲੁ ਡ ਹੇਘੇ ਪੇ ਮਧੁਕੇ ਕੀ ਡ ਮਨੁ ਲਪਾਰੇ ਰੀਬੰਠੀ ਟਾਪੇ ਓ ਨੰਨੇ ਡੇ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੁਰੀ

ਪੁਰੀ

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹਰੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹਰੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹਰੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਰ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਰ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਰ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹਰੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹਰੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹਰੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰੇ ਆਇਆ ॥੮॥

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰੇ ਆਇਆ ॥੮॥

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰੇ ਆਇਆ ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਲਿਖੇ ਆਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ

ਐ ਨਾਨਕ, ਯੋਜਨੀ ਸੀ ਚੀ ਦ ਹੇਗੇ ਪੇ ਦਰਬਾਰ ਕੀ ਸਮਿਰਲ ਕੀਰੀ ਦ ਹੇਗੇ ਸਤਾਇਨੇ ਕੋਲ ਆੁ ਦ ਹੇਗੇ ਨੋਮ ਯਾਦੋਲ ਦੀ. ਨੋਰ
ਤੋਲ ਦ ਯੋ ਚਾ ਪੇ ਆਨਾ ਕੀ ਦ ਤੀਰੋਲੋ ਪੇ ਖੀਰ ਦੀ.

ਮ: ੧ ॥

ਮੇਲੇ ੧

ਸਾਲੋਕ, ਲੋਮੀਰੀ ਬੋਨੋਨੋਕੀ:

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥

ਲੋਕੇ ਲੋਕੇ ਪੜਹੀਆ, ਤੀਨਾ ਕੀਆ.

ਹੋਰੁ ਖੋਮਰੇ ਚੀ ਯੋ ਖੋਕ ਲੀਕੀ ਆੁ ਲੋਲੀ, ਹੋਮਰੇ ਯੀ ਘੋਰੋ ਆੁ ਤੋਕੀਰੀ ਤੀਆਤੀਰੀ.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ ਤੇਤੇ ਲਵਿਆ ॥

ਬੋਹੋ ਤੀਰਥੇ ਬੋਹੀਆ, ਤੀਨੋ ਲੋਲੀਆ.

ਖੋਮਰੇ ਚੀ ਖੋਕ ਦ ਤੀਆਰੀਨੋ ਪੇ ਤੀਆਰੀਨੋ ਕੀ ਘੋਰੁ, ਹੋਮਰੇ ਬੀ ਗੋਤੀ ਖੀਰੀ ਕੋਲੀ (ਲੋਕੇ ਦ ਕਾਹਨ).

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥

ਬੋਹੋ ਬੀਕੋ ਕੀਆ ਦੀਥੀ ਦੋਕੇ ਦੀਆ.

ਹੋਰੁ ਖੋਮਰੇ ਚੀ ਯੋ ਖੋਕ ਮੋਢੀਆ ਯੋ ਘੋਰੁ, ਹੇਗੇ ਦ ਖਾਨ ਲੀਆਰੇ ਡੀਰੋ ਘੋਰੁ ਆੁ ਆੁਰੀ.

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

ਸਾਬੋ ਯੋ ਜੀਆ ਆਨਾ ਕੀਆ.

ਐ ਤਮਾ ਲੋਗੀਯੇ, ਤੇ ਬੀਆ ਦ ਖੀਲੋ ਆਲੋਨੋ ਪੀਲੀ ਆੁ ਖੋਰੀ.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਆਨ ਨੋ ਕੋਹੀਆ, ਸਾਦੁ ਗੋਠੀਆ.

ਦ ਖੋਰੋ ਪੇ ਨੋ ਖੋਰੋਲੋ ਸੋਰੇ ਆਨਾਨ ਹੀਖੋ ਰੋਹਾਨੀ ਫੁਤੀਲਤ ਨੋ ਦੀ ਤੋਰੇ ਲਾਸੇ ਕੀਰੀ, ਪੇ ਸਾਦੇ ਡੋਲ ਯੀ ਦ ਖੋਨੁ ਆਖੀਸਤੋ
ਫੋਰੋਸਤ ਲੇ ਲਾਸੇ ਰੋਕੀਰੀ ਦੀ.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

ਬੋਹੋ ਦੋਕੇ ਪੀਆ, ਡੋਯੋ ਬੋਹੀਆ.

ਦ ਹੇਗੇ ਦ ਡੋਹੇ ਆਖੀਰੀ ਮੀਨੀ ਲੇ ਆਲੇ (ਦ ਖੋਦੀ ਸੋਰੇ ਮੀਨੇ ਆੁ ਯੀਆ ਕੋਲੋ ਪੋਰਥੇ ਨੋਰ ਆਲੋਨੇ), ਹੇਗੇ ਡੀਰੋ ਡੋਰੁ ਕੀਰੀ ਦੀ.

ਬਸਤੁ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥

ਬੋਸਤੋ ਨੋ ਪੋਹੀਰੈ, ਆਨੋਸ ਕੋਹੀਰੈ.

ਹੇਗੇ ਖੋਕ ਚੀ ਯੋ ਘੋਰੁ, ਸ਼ੀਥੇ ਆੁ ਆੁਰੁ ਦ ਖੀਲੋ ਡੋਰੁ ਦੋਸਤੋ ਮੋਸਮੋਨੋ ਤਾਬੋ ਆੁ ਆੁ.

ਮੇਨਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜਾਰੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ॥

ਮਨੋ ਗੋਤੋ, ਕੀਯੋ ਯੋਗੋ ਗੋਰੋ ਬਨੋ ਸੋਤੋ.

پہ چوپتیا کی جذب شوی، یو خوک گمراه شوی دی (د نیکی لاری خخه). هغه خنکه د گورو له لاربنوونو پرتہ د جہالت له خوب خخه راویبش کیدی شي؟

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥

پاگ اُپیتانا، آپنا کیا کمانا.

خوک چي په لوخ پېښه ځي، د پېښو په دردولو سره د خپل عمل سره مخ کيږي.

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥

ال مال کھائی سر چھائی پائی.

هغه خوک چي ناپاک پاتي شوي خواره خوري او په سر يې ايرې اچوي،

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

مورخ اندھے پٹ گوانی.

روند ناپوه (ناپوه) خپل عزت له لاسه ورکړی دی.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

ون ناوی کچه تھانے نہ پائی.

د خدای په نوم له مراقبت پرتہ ، د هغه په درگه کی هیخ شی نه منل کيږي

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥

رہے بیبانی مری مسانی.

یو خوک کیدای شي په دښته کې ژوند وکړي، په هدیرو کې یا په جنازه کې،

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥

اندھ نہ جانے فر پچھٹانی.

دا ډول روحاني روند کس د خدای د پیژندلو سمه لاره نه پیژني، هغه په پای کې پښیمانه کيږي او توبه کوي.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ستگرو بهیته سوسکھ پائے.

یوازي هغه خوک چي د ریښتیني گرو سره ملاقات کوي ، د سولي خخه خوند اخلي.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ہر کا نام من وسائے.

خکه چي هغه د خدای نوم په خپل ذهن کې ځای په ځای کوي.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ॥

نانک نادر کرے سو پائے.

ای نانک، یوازي هغه خوک چي خدای خپل فضل کوي، د گرو سره ملاقات کوي.

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥

آس اندیسے تے نہکیوال بمنے، سبد جلائے.

بیا د هر ډول امیدونو او اندیښنو خخه بی اغیزی کيږي، او د گرو کلمه تعقیبوي، هغه خپل انا سوځوي.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੂਰੀ-

ਪੂਰੀ:-

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥

ਬੇਹੱਗਤ ਤਿਰੇ ਮਨ ਬਹਾਉਦੇ، ਦਰ ਸੋਧਿ ਕੀਰਤ ਗਾਉਦੇ-

ਐ ਖੁਦਾਏ، ਸਤਾ ਬੰਦਗਨ ਸਤਾ ਡਨ ਤੇ ਖੁਬਿਸ਼ ਡੀ. ਡੂ ਸਤਾ ਪੇ ਡਰੋਝੇ ਕੀ ਬੰਕਲੀ ਬੰਕਾਰੀ، ਸਤਾ ਸਤਾਇਨੇ ਕੂਏ.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨ੍ਹੀ ਧਾਵਦੇ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰ ਡਹੋਅ ਨੇ ਲੇਨ੍ਹੀ ਡਹਾਉਦੇ-

ਐ ਨਾਨਕ، ਹੇਘੇ ਕਸਾਨ ਢੀ ਡ ਖੁਦਾਏ ਲੇ ਫੁਲੇ ਬੀ ਬਰਖੀ ਡੀ، ਡ ਹੇਘੇ ਪੇ ਡਰਬਾਰ ਕੀ ਹੀਖ਼ ਖਾਏ ਨੇ ਪੀਡਾ ਕੂਏ ਐ ਬੀ ਹੇਘੇ ਸਰਕਰਾਨੇ ਕਰਖੀ.

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨ੍ਹਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥

ਐ ਕ ਮੂਲ ਨੇ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ-

ਖੁਬੀ ਡਾਸੀ ਹਮ ਸ਼ਨੇ ਢੀ ਪੇ ਖੁਪੁਲੋ ਰੀਬਨੋ ਨੇ ਪੁਹੀਰੀ ਐ ਪਰਤੇ ਲੇ ਕੂਮ ਮੇਨੂਏ ਅਸੁਡਾਡ ਖੁਖ਼ੇ ਖਾਨੁਨੇ ਸੁਰ ਬੂਲੀ.

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ-

ਐ ਖੁਦਾਏ، ਪੇ ਡਾਸੀ ਹਮ ਢੀ ਢੀ ਨੂਰ ਖਾਨ ਡ ਨੂਰ ਬੂਲੀ ਡਰੀਖ਼ ਡਾਢਾ ਕੂਏ، ਤੇ ਏਝਾਏ ਡ ਡੀਬਿਤ ਬੂਲੀ ਡਰੀਖ਼ ਮਨੁਸੁਰ ਏ.

ਤਿਨ੍ਹੁ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥

ਤੇਨੇ ਮਾਨਗਾ ਢੇ ਤਝੇ ਡਹੀਨਾਏ-

ਤੇ ਏਝਾਏ ਡ ਹੇਘੇ ਕਸਾਨੋ ਸੁਬਿਤ ਲੁਤੂਮ ਢੀ ਤਾ ਤੇ ਫੁਕਰ ਕੂਏ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮੇਲੇ ੧

ਸਲੋਕੁ، ਲੂਮਰੀ ਬਨੂਨੁਕੀ:

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ, ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ, ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ-

ਡਾ ਬੂਲੇ ਨਰੀ ਡ ਡਾਡੂਕਰ ਡ ਡਮਲ ਪੇ ਖੁਬੀ ਏ ਫਰੀਬ ਡੀ. ਪੇ ਡੀ ਘੁਲੇ ਨਰੀ ਕੀ ਬਾਢੁਲ ਪਾਢਾ ਡੀ ਐ ਬਾਢੁਲ ਡ ਹੇਘੇ ਤਾਬ ਡੀ

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ, ਕੂੜੁ ਮਾਰੀ, ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ-

ਬਾਢੁਲ ਡੀ ਹੇਘੇ ਮਾਨੀ ਐ ਮਾਨੀ ਐ ਹਲਾਕ ਡੀ ਹੇਘੇ ਖੁਕ ਢੀ ਪੇ ਹੇਘੇ ਕੀ ਐਸੀਰੀ.

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ, ਕੂੜੁ ਰੂਪਾ, ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ-

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ, ਕੂੜੁ ਰੂਪਾ, ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ-

ਦਰੋਗ ਦ ਸਰੋ ਆ ਸਪਿਨੋ ਤਰੋ ਤੀਰੋਨੋ ਡੀ ਆ ਦਰੋਗ ਹੇਗੇ ਠੁਕ ਡੀ ਚੀ ਆਗੁੰਡੀ.

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਆਪਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਕਾਨੀਆ, ਕੂੜੁ ਕੀੜੁ, ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਆਪਾਰੁ.

ਦਰੋਗ ਡਨ ਡੀ, ਦਰੋਗ ਲੀਬਸ ਡੀ ਆ ਫਰੀਬ ਖੁਰਾ ਬਨਕਲੀ ਡੀ.

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਮੀਆ, ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ, ਕੂੜੁ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ.

ਡ ਮੀਰੇ ਆ ਮੀਰਮਨੀ ਆਰੀਕੀ ਖੁਰਾ ਲੰਡੀ ਡੀ ਆ ਡੂਯ ਪੇ ਗਲੁਪੁ ਸ਼ਖੁਰੋ ਕੀ ਡੁਆਇ ਕੀਰੀ.

ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ.

ਦਰੋਗੁਜਨ ਲੇ ਦਰੋਗੁ ਸਰੇ ਮੀਨੇ ਲਰੀ ਆ ਖੁਪੁ ਖਾਲੁ ਹੀਰੋਯੀ.

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ, ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ.

ਮੂਰੁ ਬਾਇ ਲੇ ਚਾ ਸਰੇ ਮਲਗਰੀ ਸ਼ੁ, ਕਲੇ ਚੀ ਟੋਲੇ ਨਰੀ ਅਨੁਕਾਲੀ ਡੇ?

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ, ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ, ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ.

ਅਨੁਸਾਨੋ ਡੇ ਡਾ ਖੀਅਲੀ ਡਨੀਆ ਡ ਸ਼ਾਟੋ ਪੇ ਸ਼ਾਨ ਖੁਰੇ ਬਨਕਾਰੀ ਆ ਹਮਡਾ ਡੇ ਚੀ ਡਾ ਦਰੋਗੁਜਨ ਗਮਰਾਹੀ ਅਨੁਸਾਨ ਡੇਬਾ ਕੂਯੀ.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ.

ਐ ਖਡਾਯੇ, ਨਾਨਕ ਡਾ ਡੇਕਾ ਕੂਯੀ, ਚੀ ਲੇ ਡਾਸੋ ਪਰਟੇ, ਹਰੁਖੇ ਪੇ ਬਸ਼ੀਰ ਡੋਲ ਦਰੋਗੁ ਆ ਫਰੀਬ ਡੀ.

ਮ: ੧ ॥

ਮੇਲੇ ੧

ਸਾਲੁਕ, ਲੂਮਰੀ ਬਨੂਨਕੀ:

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ.

ਯੋ ਠੁਕੁ ਚੀਕੁਟ ਯੋਝੀ ਹੇਗੇ ਡਖੁਟ ਪੀੜਨੀ ਕਲੇ ਚੀ ਖਡਾਯ ਡ ਯੋ ਚਾ ਪੇ ਤਰੇ ਕੀ ਆਸੀਰੀ.

ਕੂੜੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥

ਕੂੜੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ.

ਡ ਦਰੋਗੁ ਕੁਠਾਫਾਟ ਲੇ ਮਨੁਖੇ ਖੀ ਆ ਡੇਨ ਆ ਡਨ ਲੇ ਡਡੀਯੋ ਖੁਖੇ ਖਲਾਸੀਰੀ.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ.

يو ڏوڪ د نرى حقيقت يوازي هغه وخت وپيڙني ڪله ڇي هغه د خدای سره مينه ولري.

ناؤ سٺا مٺا رھساڻي ٿا پاڻي مڀ ڏاھارو ॥

ناو سن من ريسٽينے، ٿا پاڻي مڀ ڏاھارو۔
د خدای د نوم په اوريدلو سره زره خوشحاله ڪيري؛ ٻيا، يو ڏوڪ د نرى له بئڪيلتيا ڏڃه خلاصيري.

سڄو ٿا پڙو ڄاڻيڻي ڄا ڄوڙاڻي ڄاڻي ڄيڻي ॥

سڄ تان پڙو ڄاڻيڻي، ڄا ڄوڙاڻي ڄاڻي ڄيڻي۔
يو ڏوڪ حقيقت يوازي هغه وخت وپيڙني ڪله ڇي هغه د زوند ريبٽيني لاره پيڙني.

ڀاڙو ڪاڻيا ساڻي ڪي وڃي ڏي ڪرڙا ٻيڻي ॥

ڀاڙو ڪاڻيا ساڻي ڪي وڃي ڏي ڪرڙا ٻيڻي۔
د فارم په ڏيڙ بدن چمتو ڪول، هغه د خدای د نوم تخم ڪري.

سڄو ٿا پڙو ڄاڻيڻي ڄا ساڻي سڄي لڙي ॥

سڄ تان پڙو ڄاڻيڻي، ڄا ساڻي سڄي لڙي۔
يو ڏوڪ حقيقت يوازي هغه وخت وپيڙني ڪله ڇي هغه د گرو ڏڃه ريبٽيني تعليمات ترلاسه ڪوي.

ڏاڻي ڄاڻي ڄاڻي ڪي ڪڙو پڙو ڏاڻو ڪرڙي ॥

ڏاڻي ڄاڻي ڄاڻي ڪي ڪڙو پڙو ڏاڻو ڪرڙي۔
په نورو مخلوقاتو رحم ڪول، او ڏيڻي خيرات او مهرباني ترسره ڪوي.

سڄو ٿا پڙو ڄاڻيڻي ڄا آڙو ٿيڙو ڪرڙي نڙو ۥ ॥

سڄ تان پڙو ڄاڻيڻي، ڄا آڙو ٿيڙو ڪرڙي نڙو ۥ۔
يو ڏوڪ يوازي هغه وخت حقيقت پيڙني ڪله ڇي هغه د ڏان په مقدس زيارت ڪي اوسيري.

ساڻي گرو نه پڙي ڪي ٻيڻي ڪرڙي نڙو ۥ ॥

ساڻي گرو نه پڙي ڪي ٻيڻي ڪرڙي نڙو ۥ۔
د ريبٽيني گرو ڏڃه تعليمات ترلاسه ڪول، هغه په نفس باندي تمرکز ڪوي.

سڄو ساڻي گرو ڏاڻو پاڻي ڪڙي ڏيڙي ॥

سڄ سڀهنا ٻوڙي ڏاڻو، پاڻي ڪڙي ڏيڙي۔
خدای پڇيله د ٿولو ناروغيو درملنه ڪوي؛ او ٿول گناھونه وٺي.

نانڪ وڃاڻي ٻيڻي ڄاڻي سڄو پڙي ڏيڙي ۥ ۥ ۥ

نانڪ وڃاڻي ٻيڻي ڄاڻي سڄو پڙي ڏيڙي۔
نانڪ په عاجزي سره د هغه ڄا په لٽه ڪي ڏي ڇي حقيقت (خدای) په زره ڪي ڏي لري.

پڙي ۥ ۥ

پڙي۔
پڙي۔

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

ਦਾਨ ਮਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ, ਤਾ ਮਸਤਕ ਲਾਇੰਏ

ਹੇਗੇ ਖਾਲੀ ਚੀ ਤੇ ਯੀ ਲਿਖਿ ਮਾਜ਼ੀ ਦੇ; ਕੇ ਤੇ ਦਾ ਤਲਾਸੇ ਕਰਮ, ਤੇ ਬੇ ਖਿਲ ਖਾਨ ਖਿਰ ਬਖ਼ਤੋਰ ਕੰਮ

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚ ਛੇਡੀਐ, ਭੋਏ ਅਕ ਮਨ ਕੇ ਡਿਠਾਇੰਏ

ਦਰਾਗਨ ਚਰਚ ਪਰਿਰਦੇ, ਓ ਪੇ ਯੋਐ ਚਿੰਤੋਬ ਸਰੇ ਡ ਨੇ ਪੋਹਿ ਡੋਨਕੀ ਖੁਦਾੀ ਪੇ ਐ ਫਕਰ ਕਰੇ

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ਫਲ ਚਿੰਤੋ ਪਾਇੰਏ, ਚਿੰਤੋ ਕਰ ਕਮਾਇੰਏ

ਲਕੇ ਖੰਗੇ ਚੀ ਹੇਗੇ ਚਿੰਤੋ ਡੀ ਚੀ ਮੋਰੀ ਡੀ ਕੋ, ਹਮਦਾਸੀ ਹੇਗੇ ਅਨਾਮੋਨੇ ਡੀ ਚੀ ਮੋਰੀ ਡੀ ਤਲਾਸੇ ਕੋ

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹੁਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

ਜੇ ਭੋਏ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ, ਤਾ ਡੋਰ ਤੇਠਾ ਡੀ ਪਾਇੰਏ

ਕੇ ਦਾ ਡੋਮਰੇ ਡਿਖੇ ਤਰੀਬ ਸ਼ੁਯੀ ਡੀ, ਨੋ ਯੋ ਖੁਕ ਪੇ ਚਾਜ਼ੀ ਸਰੇ ਡ ਸੰਤੋਨੋ ਖੁਦਮ ਕੋ

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

ਮਤ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ

ਤੋਮੋਰ ਡ ਮਹੁਦ ਚਲ ਲੇ ਅਮਲੇ, ਮੋਰ ਡ ਬੀ ਚੁੜੇ ਖੁਦਮ ਡੋਰ ਤੀ ਲੇ ਲਾਸੇ ਡੋਰ ਕੋ

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮੇਲੇ ੧

ਸਲੋਕ, ਲੋਮਰੀ ਚਿੰਤੋ ਡੋਰ ਕੋ:

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥

ਸਚ ਕਾਲ ਕੋਰੇ ਡੋਰ ਤੀਨਾ, ਕਲ ਕਾਲਕੇ ਚਿੰਤੋ

ਡ ਨਿਕਮਰੀ ਤੋਨ ਡਿਠਾ ਡੀ, ਡਿਠਾ ਪੇ ਹਰ ਖਾੀ ਕੀ ਖਿਰੀ ਡੀ ਓ ਖੁਕ ਡ ਕਲਿਓਕ ਡ ਗਨਾਹੋਨੋ ਓ ਡਿਠੋ ਲੇ ਅਮਲੇ

ਡ ਸ਼ਿੰਟਾਨੋ ਪੇ ਖਿਰ ਚਿੰਤੋ ਕੋ:

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥

ਬੀਠੋ ਬੀਠੋ ਪੁੱਠੇ ਲੈ ਗਏ, ਅਬ ਕੀਠੋ ਅਗੁਠੀ ਡਿਠਾ

ਹੇਗੁ ਚੀ ਪੇ ਨਿਕੀ ਸਰੇ ਤੋਨ ਕਾਠੇ (ਪੇ ਖਿਲ ਡਿਠਾ ਕੀ ਡ ਸਦਾਕਤ ਡਿਠਾ ਕਰ) ਪੇ ਚੁੜੇ ਸਰੇ ਲਾੜੇ ਡ ਚਾ ਡਿਠਾ ਚੀ

ਪੇ ਡੋਰ ਗੁਠੀ ਡਿਠਾ ਸ਼ੁਯੀ ਡੀ, ਡ ਡੋਰ ਪੇ ਡਿਠਾ ਕੀ ਪੇ ਡ ਸਦਾਕਤ ਡਿਠਾ ਖੰਗੇ ਕਰੀ?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੁ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਅਕ ਭੋਏ ਤਾ ਅਗੁਠੀ ਤੀ ਭੋ ਡੋਰ

ਡ ਖੁਦਾੀ ਲਿਠਾ ਡ ਮਿੰਨੀ ਡਿਠਾ ਪੇ ਹੇਗੇ ਡਿਠਾ ਰਾਠਿਕਾਰੇ ਸ਼ੁਯੀ ਚੀ ਡਿਠਾ ਡੋਰ ਐਰੀਝੇ ਨੇ ਡੀ ਓ ਮਨਾਸਬੇ ਡਿਠਾ ਸ਼ੁਠੋਨ

ਡੋਰੀ ਲਕੇ ਡ ਸੇਠਾ ਡਿਠਾ ਓ ਡਿਠਾ ਡਿਠਾ

ਨਾਨਕ ਪਾਰੈ ਬਾਹਰਾ ਕੇਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਪਾਰੈ ਡੋਰ ਕੋਰੀ ਰੰਗ ਨੇ ਸੋਏ

ای نانک، لکھ ڄنگھ ڇی مخکی له درملنی پرتہ، خام توکر بنکلی رنگ نہ کوی۔

॥ ३ ॥ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥

بھائی وچ کھمب چڑائے، سرم پاہو تن ہوئے۔

پہ ہمدی ڊول، د خدای پہ مینہ کی د ذھن د مینخلو لپارہ، مخکی درملنہ (د ذھن لپارہ) د سخت کار پہ واسطہ د خدای ویرہ رامینختہ کول دی۔

॥ ۹ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥

نانک بھگتی جے راپنے کوربے، سوئے نہ کوئے۔

ای نانک، کلہ ڇی پہ دی ڊول ذھن د خدای پہ مینہ او عبادت کی ڊوب شی، نو د باطل فکر پہ کی نہ راخی۔

॥ ۹ ॥

مہلہ ۱

سالوک، لومری بنوونکی:

॥ ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥

لب پاپ دونے راجا مہتا کورہ ہوا سکیدار۔

(د دنیا حالات خراب دی، داسی بنکاری ڇی) لالچ او گناہ دوارہ پاچا او د ہغہ مرستندوی شوی دی۔ او دروغ د اجرائیہ رییس دی۔

॥ ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

کام نیب سدھ پوچھئیے، بہی بہی کرے بیچار۔

ہوس د دوی د مشر مشاور پہ خیر دی، دوی د ہغہ مشورہ غواری او بیا یوخای ناست دوی د خلکو د گمراہ کولو لپارہ پہ مختلفو لارو قصد کوی۔

॥ ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

اندھی ریت گیان وھونی، بھابی بھرے مردار۔

د دوی رعایا د علم د نشتوالی له املہ جاھل دی، د دنیاوی خواہشاتو له اورہ ڊک دی او پہ روحی لحاظ مرہ دی۔

॥ ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

گیانی نچے واجے واوے، روپ کرے سیگار۔

ھوبھیاران پہ سادہ ڊول نھا کوی او خپل د موسیقی الات غرووی، خانونہ پہ بنکلی سینگار سرہ سینگار کوی۔

॥ ਉਚੈ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੇਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

اوجے کوکھ وادا گاوہی، جوڑا کا ویچار۔

دوی پہ لور غر چینی کوی، پداسی حال کی ڇی د تیرو جگرو او د اتلانو د پیبنو پہ ارہ سندری وایی۔

॥ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

مورخ پنڈت حکمت بحت سنجائے، کرہی پیار۔

احمقان او پوهان پہ ھوبھیارانہ دلیلونو او چلونو سرہ د دنیا شتمنی راتولول خوبنوی۔

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਦਹਰਮੀ ਦਹਰਮ ਕਰਬੀ ਗਾਵਾਵੈ، ਮੰਗੇ ਮੁਕੇ ਦੁਆਰ-

ਸਾਦਕ ਖੁਕ ਦੁ ਖੁਦਾ ਖੁਖੇ ਪੇ ਬਦਲ ਕੀ ਦੁ ਨਜਾਤ ਗੁਬੰਨਤੇ ਕੁਲੁ ਸਰੇ ਦੁ ਖੁਪੁਲ ਸਦਾਕਤ ਵਰਤਿਆ ਲੇ ਲਾਸੇ ਵਰਕੁਯੀ-

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

ਜਤੀ ਸਦਾਵੈ ਜਗਤ ਨੇ ਜਾਣੇ، ਚੇਡੁ ਬੇਬੇ ਗੁਰ ਬਾਰ-

ਦੁ ਖੁਪੁਲ ਖਾਨੁਨੇ ਬਰਹਮਨ ਬੁਲੀ، ਆ ਖੁਪੁਲ ਕੁਰੁਨੇ ਪੁਰਿਦੀ، ਮੁਕੁਰ ਦੁ ਡੁਨੁਦ ਪੇ ਰਿਬੰਨਤਿਨੀ ਲਾਰੇ ਨੇ ਪੁਹਿਰੀ-

ਸਭੁ ਕੇ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

ਸਬੁ ਕੁ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਬੁਓ، ਗੁਠ ਨੇ ਕੁਠੀ ਆਖੈ-

ਹਰ ਖੁਕ ਖਾਨ ਕਾਮਲ ਬੁਲੀ؛ ਹਿਠੁਕ ਖਾਨ ਨਿਮੁਕੁਰੀ ਨੇ ਬੁਲੀ-

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

ਪੁ ਪੁਰਾਨਾ ਪੁਛੈ ਪਾਈਐ، ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੁਲਿਆ ਜਾਪੈ-

ਐ ਨਾਨਕ، ਦੁ ਯੋ ਸ਼ਖੁਸ ਰਿਬੰਨਤਿਨੀ ਵਰਤਿਆ ਯੋਝੀ ਹੁਘੇ ਵਖਤ ਪਿਠੁਨੁਦ ਕੁਰੀ ਕੁਲੇ ਚੀ ਹੁਘੇ ਦੁ ਖੁਦਾ ਪੇ ਮੁਕਮੇ ਕੀ ਦੁ

ਹੁਘੇ ਦੁ ਏਤ ਦੁ ਅਨੁਝੀ ਪੇ ਮੁਕਾਬਲ ਕੀ ਕੁਝਾਵਤ ਕੁਰੀ-

ਮ: ੧ ॥

ਮੇਲੇ ੧

ਸਾਲੁਕ، ਦੁ ਲੁਮੁਰੀ ਅਸੁਨਾਦ ਲੁਖੁਯੋ!

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ਵੁਡੀ ਸੁ ਵਜਗ ਨਾਨਕਾ، ਸੁਚਾ ਵੇਖੈ ਸੁਓ-

ਐ ਨਾਨਕ، ਹੁਘੇ ਖੁਖੇ ਚੀ ਖੁਦਾ ਕੁਮ ਕੁਰੀ ਦੁ ਖਾਮਖਾ ਬੇ ਪਿਬੰਨ ਸ਼ੀ ਖੁਕੇ ਚੀ ਹੁਘੇ ਪੁਖਿਲੇ ਹੁਘੇ ਤੇ ਗੁਰੀ (ਚੀ

ਹੁਠੁਖੇ ਦੁ ਹੁਘੇ ਦੁ ਕੁਮ ਸਰੇ ਸਮ ਕੁਰੀ)।

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਸਬਨੈ ਚੇਹਾਲਾ ਮਾਰਿਆ، ਕੁਰਤਾ ਕੁਰੇ ਸੁ ਬੁਓ-

ਹਰ ਖੁਕ ਦੁ ਖੁਪਿਲੀ ਖੁਬੰਨੀ ਸਰੇ ਸਮ ਦੁ ਕਾਰੁਨੁ ਦੁ ਤੁਰਸਰੇ ਕੁਲੁ ਲੁਪਾਰੇ ਡਿਰੀ ਹੁਠੀ ਕੁਯੀ، ਮੁਕੁਰ ਯੋਝੀ ਹੁਘੇ ਖੁਖੇ

ਪਿਬੰਨਿਰੀ ਚੀ ਖਾਲੁਕ ਯੀ ਕੁਯੀ-

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥

ਅਗੈ ਜਾਤ ਨੇ ਜੁਰ ਬੇ، ਅਗੈ ਜੀਯੋ ਨੁਓ-

ਦੁ ਖੁਦਾ ਪੇ ਡੁਰਬਾਰ ਕੀ ਤੁਲਨਿਝ ਹਿਠਿਠੀ ਆ ਖੁਯਾਕ ਹਿਠਿਠੀ ਮੁਠੀ ਨੇ ਨੁਰੀ، ਖੁਕੇ ਚੀ ਹੁਲਤੇ، ਯੋ ਖੁਕੁ ਬਾਯਿਦ ਪੇ ਬੁਸ਼ਿਰੇ ਤੁਗੇ

ਦੁ ਨੁਯੀ ਖੁਲੁਕੁ ਸਰੇ ਮੁਕਾਮਲੇ ਵਕੁਰੀ-

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੋਈ ਕੋਇ ॥੩॥

ਜਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਾਯੋ ਚੰਗੇ ਸੁਓ ਕੁਓ-

ਯੋਝੀ ਹੁਘੇ ਲੁਰ ਕੁਸਾਨ ਬੰਨੇ ਯਾ ਨਿਕ ਗੁਨੁਲ ਕੁਰੀ، ਚੀ ਦੁ ਖੁਦਾ ਪੇ ਮੁਕਮੇ ਕੀ ਦੁ ਯੋ ਖੁਸਾਬ ਅਖਿਸੁਟਲ ਕੁਰੀ-

ਪਉੜੀ ॥

ਪੂਰੀ-

ਪੂਰੀ:

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਦਹ ਕਰਮ ਜਨਾ ਕਾ ਤਦ੍ਹ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੇ ਖਸਮੁ ਦੇਇਆ.

ਐ ਖੁਦਾਇਏ, ਯੋਝੀ ਘੋ ਕਸਾਨੋ ਚੀ ਤਾ ਤੇ ਪੇ ਮਿਨੇ ਓ ਮਿਨੇ ਸਰੇ ਮਰਾਬਤ ਕੀਰੀ, ਠੁਕ ਚੀ ਮਖੀ ਲੇ ਮਖੀ ਟਾਕਲ ਸੁਯੀ ਡੀ.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਕੇ ਵਸ ਕਛੁ ਨਹੀਂ ਤਦ੍ਹ ਵੀਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ.

ਹੀਖੁ ਸੁ ਡੀ ਡੀ ਮੁਲੁਕਾਤੋ ਪੇ ਵਾਕ ਕੀ ਨੇ ਡੀ; ਤਾਸੋ ਡਾ ਨੀਰੀ ਡ ਮੁਲੁਕੁ ਵਰਤੀਓ ਓ ਲੀਵਾਲਤੀ ਖਲੁਕੋ ਸਰੇ ਚੋਰੇ ਕੀਰੀ ਡੇ

ਇਕਨਾ ਨੇ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

ਅਕਨਾ ਨੋ ਤੋ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ, ਅਕ ਪੇ ਤਦ੍ਹ ਕਹੋਨੀਆ.

ਊਨੀ, ਤਾਸੋ ਲੇ ਖਾਨ ਸਰੇ ਯੋ ਖਾਯੀ ਕੋਊ, ਓ ਊਨੀ, ਤਾਸੋ ਗਮਰਾਹ ਕੋਊ.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਗੁਰ ਕੀਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ, ਜਿਥੇ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ.

ਹੇਘੇ ਚਾ ਤੇ ਚੀ ਤਾ ਖਿਲ ਖਾਨ ਖੁਰਗੰਦ ਕੀਰ, ਡ ਗੋਰੋ ਪੇ ਫੁਲ ਸਰੇ ਯੀ ਡਰਕ ਕੀਰ.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥

ਸਹਜੇ ਯੀ ਸਚ ਸਮਾਇਆ.

ਹੇਘੇ ਪੇ ਨਾਖੁਰਗੰਦੇ ਤੋਗੇ ਪੇ ਤਾਸੋ ਕੀ ਯੋਝਾਯੀ ਸੁਯੀ ਡੀ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮੇਲੇ ੧

ਸਲੋਕ, ਨੋਮਰੀ ਬਨੋਨਕੀ:

ਦੁਖੁ ਦਾਰੁ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਡਕੁਹ ਡਾਰੋ ਸਕੁਹ ਰੋਗੁ ਬੇਨੀਆ, ਜਾ ਸਕੁਹ ਤਾਮ ਨੇ ਭੋਯੀ.

ਐ ਖੁਦਾਇਏ ਸਨਾ ਡਾ ਡਨੀਆ ਠੁਮਰੇ ਅਛੀਬੇ ਡੇ, ਚੀ ਗਮ ਯੀ ਡੋਆ ਸੁਯੀ ਓ ਖੁਬੰਬੀ ਪੇ ਮਰੁਝ ਸੁਯੀ. ਚੀਰੇ ਚੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਓ ਯੀ ਹਲੇ ਘਮ ਨਸ਼ਟੇ.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੇ ਨਹੀਂ, ਜਾਹਾਨ ਕੀਰੀ ਨੇ ਭੋਯੀ

ਐ ਖੁਦਾਇਏ, ਤੇ ਡ ਹਰ ਠੇ ਖਾਲੁਕੁ ਓ ਕੋਊਨਕੀ ਯੀ, ਤੇ ਹੀਖੁ ਨੇ ਯਮ. ਠੀ ਕੇ ਤੇ ਹੇਠੇ ਵਕੀਰਮ, ਹੀਖੁ ਸੁਯੀ ਨੇ ਕੀਰੀ.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ.

ਐ ਟੋਲ ਪਰਾਖ ਖਾਲੁਕੁ, ਤੇ ਖਿਲ ਖਾਨ ਤਾਠੇ ਵਕੁਫ ਕੋਮ.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਿਰਾ ਅੰਤ ਨਾ ਜਾਏ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਤਾਸੁ ਚੁਦੁ ਨਸ਼ਿ ਪਿਠੰਦਲ ਕੀਦੀ.

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

ਜਾਤ ਮਹ ਜੋਤ, ਜੋਤ ਮਹ ਜਾਤਾ, ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਰਿਖਾ.

ਸਤਾ ਰੰਪਾ ਪੇ ਚੋਲ ਕਾਨਨਾਤ ਕੀ ਖੁਪਰੇ ਦੇ, ਓ ਤੇ ਪੇ ਚੋਲੋ ਮੁਖੁਓਤਾ ਕੀ ਦ ਰੰਪਾ ਪੇ ਚੋਲੇ ਲਿਦਲ ਕੀਰੀ. ਸਤਾ ਲੋਯ ਚੁਦਰਤ ਪੇ ਚੋਲੋ ਕੀ ਪਰਾਖ ਦੀ.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲੁਹਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲੁਹਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਇਆ.

ਓ ਖੁਦਾਏ, ਤੇ ਰਿਬੰਤੀਨੀ ਮਾਲਕ ਏ; ਸਤਾ ਸਤਾਇਨੇ ਚੀਰੇ ਬੰਕਲੀ ਦੇ. ਚੁਕ ਚੀ ਸਤਾ ਸਤਾਇਨੇ ਸਨਦਰੀ ਓਏ, ਦ ਨੀਰੀ ਦ ਬਦੀਓ ਪੇ ਸਮਨਦਰ ਕੀ ਤੀਰੀਓ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

ਕਹੋ, ਨਾਨਕ, ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ.

ਓ ਨਾਨਕ, ਦ ਖਾਲਕ ਸਤਾਇਨੇ ਓਕਰੇ; ਹੇਠੇ ਚੁ ਚੀ ਹੇਠੇ ਏ ਕੋਲ ਖੁਬੰਓਏ, ਹੇਠੇ ਕੋਏ.

ਮ: ੨ ॥

ਮੰਠੇ ੨

ਸਾਲੋਕ, ਦੋਹਰੇ ਗਰੋ:

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ, ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ.

ਦ ਏਓਕੀ ਅਲੀ ਦੰਦੇ ਦ ਏਏ ਚੁਕਮਤ ਤਰਲਾਸੇ ਕੋਲ ਦੀ; ਓ ਦ ਬਰਹਮੰ (ਹੰਦੁ ਪਾਦਰੀ) ਦੰਦੇ ਦ ਓਦੋਨੋ ਮੁਪਾਲੇ ਓ ਅਨੇਕਾਸ ਦੀ.

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ, ਸੂਰ ਸਬਦੰ, ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ, ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ.

ਦ ਕੁਸ਼ੁਤਰੀਏ ਦੰਦੇ ਦ ਚੁਕਰੀ ਪੇ ਚੁਕਰੀ ਕੀ ਪੇ ਤਰੂਰੀਏ ਸਰੇ ਮੁਬਾਰੇ ਦੇ, ਓ ਦ ਸੁਦਰਾਨੋ ਦੰਦੇ ਦ ਨੂਰੋ ਚੁਦਮਤ ਕੋਲ ਦੀ

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੇਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ, ਜੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਭੇਉ. ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸ ਏ, ਸੁਏ ਨਰੰਜਨ ਦੀਓ.

ਮੁਕਰ ਦ ਚੋਲੋ ਦੰਦੇ ਦਾ ਦੇ ਚੀ ਦ ਖੁਦਾਏ ਪੇ ਨੋਮ ਗੁਰੋ ਓਕਰੀ. ਨਾਨਕ ਦ ਹੇਠੇ ਚਾ ਬੰਦੇ ਦੇ ਚੀ ਪੇ ਦੀ ਰਾਤ ਪੋਏਓ ਚੁਕੇ ਚੀ ਹੇਠੇ ਦ ਪਾਕ ਖੁਦਾਏ ਮੁਜਸਮ ਦੀ.

ਮ: ੨ ॥

ਮੰਠੇ ੨

ਸਾਲੋਕ, ਦੋਹਰੇ ਗਰੋ:

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥

ایک کرشن سرب دیوا دیوا تا آتما۔
یو خدای د تولو خدایانو عالی روح دی۔

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿਜਜ ਜੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੇਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥

آتما بسدیوسی جے کو جائے بھنیو۔ نانک تا کا داس ہے، سوئے نرنجن دیو۔
هغه خوک چي په اسرار پوهیږي، چي روح پخپله خدای دی، هغه د پاک خدای مجسم دی او نانک د هغه بنده ده۔

ਮ: ੧ ॥

مہلہ ۱
سالوک، لومری بنوونکی:

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥

کمبھے بڑھا جل رہے، جل بن کمبھ نہ ہوئے۔
لکه ځنگه چي اوبه په حوض کې بندي وي، خو له اوبو پرته کنده نه شي جوړېدلای۔

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

گیان کا بڑھا من رہے، گرو بن گیان نہ ہوئے۔
په ورته ډول، ذهن د الهی پوهي په واسطه له بديو څخه لرې ساتل کيږي، مگر الهی پوهه د گورو له تعليماتو پرته نشي ترلاسه کیدی۔

ਪਉੜੀ ॥

پوری-
پوری:

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

پڑھیا ہووے گناہگار، تا اُمی صاده نہ ماریئے۔
که یو تعلیم یافته گناہکار وي، هغه ته به سزا ورکړل شي، مگر نیک سړی، که څه هم ناپوه وي، سزا نشي ورکول کیدی۔

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

جہا گھالے گھالنا تیوبو ناؤ پچاریئے۔
لکه ځنگه چي عملونه ترسره کيږي، همداسي شهرت ترلاسه کوي۔

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

ایسی کلا نہ کھائیے جت درگہ گنیا باریئے۔
نو داسي لوبه مه کوي چي د خدای په دربار کې د انسان د زيرون لوبه له لاسه ورکړي۔

ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

پڑھیا اتے اومیا وچار، اگے وچاریئے۔
د لوستو او نالوستو حساب به د خدای په محکمہ کې کيږي۔

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

ਮੁੱਢੀ ਚਲਾਈ ਸੁ ਆਗੈ ਮਾਰੀਐ-

ਹੇਠੇ ਠੁੱਕ ਚੀ ਦ ਗੁਰੂ ਦ ਲਾਰੰਬੂਨੋ ਪੁਰ ਖਾਏ ਪੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਫੁਕਰ ਪੁਸੀ ਗੁਰਖੀ ਦ ਖੁਦਾਏ ਪੇ ਦਰਬਾਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਓਰ ਕੁੱਲ ਕੀਰੀ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮੇਲੇ ੧

ਸਲੋਕੁ, ਦ ਲੁਮਰੀ ਅਸੁਨਾਦ ਲੁਖੁਆ:

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਬੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਨਾਨਕ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥ, ਇਕੁ ਰਥੋਬੋ.

ਐ ਨਾਨਕ, ਦ ਅਨਸਾਨ ਬਦਨ, ਚੀ ਦ ਟੋਲੋ ਫੋਲੋਨੋ ਪੇ ਮੁਖ ਕੀ ਲੁਰੀ ਦੀ, ਓ ਸੁਰਸ (ਅਲਾਕੀ ਅਰੁੰਬੂਨੋ) ਓ ਓ ਸੁਰਗੁਰਦਾਨ (ਲਾਰੰਬੂਨੋ ਅਸੁਲ) ਲੁਰੀ.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

ਜਗੁ ਜਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ-

ਪੇ ਹਰੇ ਅਮਰ ਕੀ ਦਾ ਅਰੁੰਬੂਨੋ ਓ ਲਾਰੰਬੂਨੋ ਅਸੁਲ ਬਦਲੀਰੀ. ਓ ਓ ਹੋਬੰਬੀਅਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪਦੀ ਪੋਹੀਰੀ.

ਸਤਜੁਗਿ ਰਬੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਸਤਜੁਗੁ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥੋਬੋ.

ਪੇ ਸੁਤ ਜਗੁ ਕੀ, ਫੁਨਾਅ (ਅਲਾਕੀ ਅਰੁੰਬੂਨੋ) ਓ ਓ ਅਦਾਫੁਟੁ ਦ ਲਾਰੰਬੂਨੋਕੀ (ਲਾਰੰਬੂਨੋ ਅਸੁਲ) ਓ.

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਬੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੇਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੇਰੁ ਅਗੈ ਰਥੋਬੋ.

ਦ ਤ੍ਰੇਤੈ ਪੇ ਅਮਾਨੇ ਕੀ, ਬੁਰਹਮੰਬੂਨੋ ਦ ਅਟਾਨੋ ਪੇ ਟੋਗੇ ਓ ਓ ਦ ਚੀਰੋਟੀਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੇ ਓ.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥੋਬੋ.

ਦ ਦੁਪੁਰ ਪੇ ਅਮਾਨੇ ਕੀ, ਟੋਬੇ ਦ ਸੁਰਸੁਖੁਟੇ ਓ ਓ ਦ ਲੁਰੀ ਅਲਾਕੀ ਸੁਖੁਸੁਵੀ ਅਟੁ ਓ.

ਕਲਜੁਗਿ ਰਬੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

ਕਲਜੁਗੁ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥੋਬੋ.

ਦ ਕਲਜੁਗੁ ਪੇ ਦੀ ਅਮਾਨੇ ਕੀ ਦ ਦੁਨੀਆ ਦ ਮਾਲ ਓ ਫੁਦੁਰੁਟੁ ਦ ਖੁਆਹੁਸ਼ਾਟੁ ਓ ਓ ਦ ਦੁਰੋਅਗੁਜੁਨੁ ਜੁਗੁ ਦੀ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੇਲੇ ੧

ਸਲੋਕੁ, ਲੁਮਰੀ ਬੁਨੋਨੋਕੀ:

ਸਾਮ ਕਰੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਸਾਮ ਕਰੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਰੇ- ਸਾਮ ਕਰੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ, ਸਾਮ ਮੇ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਰੇ. ਸਬੁ ਕੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ.

ਸਾਮ ਵੀਦਾ ਵੀਐ ਚੀ (ਪੇ ਸਤਜੁਗੁ ਕੀ) ਦ ਨੁਰੀ ਮਾਲਕ (ਖੁਦਾਏ) ਦ ਸੀਤਾਮੀਰ ਪੇ ਨੁਮ ਪੀਠੁਨੁਦਲ ਸੁਓ ਓ. ਪੇ ਹੇਠੇ ਅਮਾਨੇ ਕੀ ਹਰ ਚਾ ਦ ਚੁ ਘੋਬੰਬੂਨੋ, ਚੁ ਠੇ ਘਾਰੇ ਕੀਬੰਬੂਨੋ ਓ ਪੇ ਨੀਕੇ ਟੋਗੇ ਓ ਓ ਠੁਨੁਦ ਕਾਓ.

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥

ਰਗ ਕਹੈ ਰਬਿਾ ਭਰਪੂਰ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਿਵਾ ਮਿੰ ਸੂਰ-

ਰਗ ਵਿਦ ਵਾਇ ਚੀ (ਪੇ ਟਰਿਟੀ ਯੋਗ ਕੀ) , ਖੁਦਾੀ ਪੇ ਹਰ ਖਾੀ ਕੀ ਓ ਖੁਦਾਇਨੋ ਪੇ ਮਿੰਖ ਕੀ ਪਰਾਖ ਦੀ , ਡਰਬ ਰਾਮ ਨੋਮ ਖੁਰਾ ਲੂਰ ਦੀ , ਡ ਲਮਰ ਪੇ ਖ਼ਿਰ ਰੋਬਨਾਨੇ ਦੀ.

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੇਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ਨਾ ਲੇ ਲਨਿੰਏ ਪਰਾਛੇਟ ਜਾਬੀ- ਨਾਨਕ ਟੌਨ ਮਖ਼ਟਨਰ ਪਾਨੀ-

ਓ ਨਾਨਕ, (ਡ ਰਗ ਵਿਦ ਪੇ ਵਿਨਾ), ਡ ਰਬ ਰਾਮ ਡ ਨੋਮ ਪੇ ਵਿਲੋ ਸਰੇ ਟੋਲ ਗਨਾਹੋਨੇ ਲੇ ਮਨਖੇ ਖ਼ੀ, ਬਿਾ ਅਨਸਾਨ ਨਜਾਟ ਟਰਲਾਸੇ ਕੂਯੀ.

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥

ਯਯ ਮੇ ਯੋਰ ਚੇਲੀ ਚੰਦਰਾਵਲ ਕਾਨੇ, ਕਰਸ਼ਨ ਯਾਦਮ ਭੇਨੀਆ-

ਯਾਯੋਰ ਵਿਦ ਵਾਇ ਚੀ (ਡ ਵਾਪਰ ਯਯ ਕੀ) ਡ ਨਰੀ ਮਾਲਕ ਡ ਯਾਦੋ ਚੋਮ ਡ ਲਾਰਡ ਕਰਸ਼ਨਾ ਪੇ ਨੋਮ ਪਿੰਡਨਲ ਸ਼ੂਯੀ ਓ ਚੀ ਡ ਖੁਪਲ ਅਹੀ ਖ਼ੁਆਕ ਪੇ ਵਾਸਠੇ ਯੀ ਸ਼ੇਹਡਾਗੀ ਚੰਦਰਾਵਲੀ ਗੁਲੋਲੇ.

ਪਾਰਜਾਤੁ ਰੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥

ਪਾਰਜਾਟ ਗੁਪੀ ਲਨੀ ਅਨੀਆ ਡਰੰਡਾਬਨ ਮਿੰ ਰੰਗ ਕੀਆ-

ਹੇਗੇ ਡ ਖੁਪਲੀ ਗੁਪੀ (ਬਨਖ਼ਿੰਨੇ ਏਫਿਡਟਮੰਡ) ਲਪਾਰੇ ਡ ਪਾਰਜਾਟ ਪੇ ਨੋਮ ਅਫਸਾਨੋਯੀ ਅਰਮਾਨ ਪੋਰੇ ਕੂਨਕੀ ਓਨੇ ਰਾਓਰੇ ਓ ਪੇ ਓਰੰਡਾਵਾਨ ਕੀ ਯੀ ਓ ਖੁਓਰੇ.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥

ਕਲ ਮਿੰ ਬਿੰਡ ਅਠੇਰਬਾਨ ਭੋਆ, ਨਾਮ ਖੁਦਾਈ ਅਲੇ ਡਨ ਗੀਆ-

ਡ ਕਾਲੀ ਯੋਗਾ ਪੇ ਡੂਰ ਕੀ, ਅਠਾਰੋਆ ਵਿਡਾ ਮਸ਼ਹੂਰੇ ਸ਼ੋਏ; ਡ ਅਲੇ ਪੇ ਨੋਮ ਓਗਰਖ਼ੰਡ.

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰੁ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥

ਨੀਲ ਬਸਟਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪੇਨੇ ਟਰਕ ਪਠਾਣੀ ਏਮਲ ਕੀਆ-

ਟਰਕਾਨੋ ਓ ਪਠਾਣਾਨੋ ਵਾਕ ਪੇ ਲਾਸ ਕੀ ਵਾਖ਼ਿਸਟ ਓ ਨੀਲੀ ਯਾਮੀ ਯੀ ਅਗੁਸਟੀ.

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥

ਚਾਰੇ ਵਿਡ ਭੋਏ ਸਚਿਆਰ-

ਪੇ ਡੀ ਟੋਗੇ ਟੋਲ ਖ਼ਲੂਰ ਵਿਡੋਨੇ ਡ ਖੁਪਲ ਵਖ਼ਟ ਸਰੇ ਸਮ ਡ ਖੁਪਲ ਚਫਿਕਟ ਅਡਾ ਕੂਯੀ.

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ਹਰੁ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥

ਪੜਹੇ ਗੁਣੇ ਟਨ੍ਹਾ ਚਾਰ ਵਿਚਾਰ-

ਡ ਡੀ ਵਿਡੋਨੋ ਪੇ ਲੂਸਟਲੋ ਓ ਅਨਕਾਸ ਕੂਲੋ ਸਰੇ , ਖੁਲਕ ਪੇ ਖੁਪਲ ਡੁਨ ਕੀ ਬਨੇ ਫਕਰੋਨੇ ਰਾਮਿੰਖੁਟੇ ਕੂਯੀ.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੇਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥

ਭਹਾਓ ਭਗਟ ਕਰ ਨੀਚ ਸਡਾਏ- ਠਾਨ ਨਾਨਕ ਮਖ਼ਟਨਰ ਪਾਏ-

ਮਗਰ, ਅੀ ਨਾਨਕ, ਯੋਆਯੀ ਹੇਗੇ ਖ਼ੁਕ ਚੀ ਡ ਖੁਦਾੀ ਮਿੰਨੇ ਕੂਯੀ ਓ ਏਾਯੁ ਪਾਟੀ ਕੀਯੀ, ਖੁਲਾਸੋਨ ਟਰਲਾਸੇ ਕੂਯੀ

ਪਉੜੀ ॥

ਪੂਰੀ
ਪੂਰੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਸਤਗੁਰੋ ਠੇਹੋ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਖਸਮੁ ਛੇਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਖਸਮੁ ਛੇਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਖਸਮੁ ਛੇਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥

ਮਿਠਹਿ ਨਿਯੋ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥

(ਹਮਦਾਰਨਗੇ ਲੇ ਖੋਰੀ ਆ ਆਜ਼ੀ ਪਰੇ ਡ ਆਤਮ ਟੋਲੀ ਨਨਦਾਰੀ ਡੀ ਗੱਡੀ ਡੀ). ਆ ਨਾਨਕ, ਡ ਆਜ਼ੀ ਸਰੇ ਡ ਖੋਰੀ ਕੀਫੀਟ ਡ ਟੋਲੋ ਫੁਜ਼ੀਲਟਨੋ ਡੋਹ ਡੀ.

ਸਭੁ ਕੇ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੇਇ ॥

ਸਭੇ ਕੋ ਨਾਨੀ ਆਪ ਕੋ, ਪਰ ਕੋ ਨਾਨੀ ਨੇ ਕੋਨੀ.

ਹਰ ਖੋਕ ਡ ਖੀਲ ਖਾਨ ਲੀਪਾਰੇ ਸਰ ਟੀਠੀਠੀ, ਨੇ ਡ ਨੋਰੋ ਲੀਪਾਰੇ.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੁ ਤੇਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥

ਡਹਰ ਟਾਰਾਡੋ ਠੋਲੀਐ, ਨਾਨੀ ਸੋ ਗਰੋਹ ਡੋਐ.

ਮੋਰ ਡਾਢੀ ਪੇ ਡਾਢੀ ਡੋਰੋ ਡੀ ਕਲੇ ਡੋ ਸੀ ਡ ਡੋਨ ਪੇ ਪੀਮਾਨੇ ਕੀਠੋਡਲ ਸੀ,

ਹੇਘੇ ਆ ਡੀ ਟੀਠ ਡੀ ਡੀਰ ਡਰੋਨ ਡ ਡੋਲ ਕੀਰੀ (ਹਮਦਾਰਨਗੇ, ਹੇਘੇ ਖੋਕ ਡੀ ਆਜ਼ੀ ਡੋਨਕਾਰੇ ਕੋ ਡੋਰੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਡੋਲ ਕੀਰੀ).

ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੇ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥

ਅਪਰਾਧੀ ਡੋਨਾ ਨਾਨੀ ਡੋ ਡੋਨਾ ਮਰਗਾਢੀ.

ਡੋ ਡੋਨਾਹਕਾਰ ਲਕੇ ਡ ਹਰਨ ਡੋਨਕਾਰ, ਡ ਖੀਲ ਖਾਨੀ ਮਕਸਡ ਲੀਪਾਰੇ ਡੋਹ ਡੋਨੇ ਸਰ ਟੀਠੀਠੀ.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਚੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਸੀਸ ਨਾਨੀਐ ਕੀ ਟੀਠੀਐ ਡਾ ਡੇ ਕਸੁਠੀਐ ਡਾਢੀ

ਖੋ ਕੇ ਡੋਰੇ ਡੀ ਲੇ ਡਰੋਗੋ ਆ ਡਰੀਠੋਨੋ ਡਕ ਡੀ ਨੋ ਡ ਸਰ ਪੇ ਟੀਠੋਲੋ ਸਰੇ ਡ ਆਜ਼ੀ ਪੇ ਡੋਨੋਡਲੋ ਸਰੇ ਖੇ ਟਰਲਾਸੇ ਕੀਡੀ ਸੀ.

ਮ: ੧ ॥

ਮੇਲੇ ੧

ਸਾਲੋਕ, ਲੋਮਰੀ ਡੋਨੋਨਕੀ:

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥

ਪੜੇ ਪੁਸਤਕ ਸਨਡੀਆ ਡਾਡਨ.

ਡੋ ਪੰਡੀਟ ਮਕਸ ਡ ਡਾਠੋਨੇ ਲੋਲੀ ਆ ਹਰੇ ਡਰ ਡੋਨ ਡੋਨੋਨੇ ਕੋ, ਆ ਡੀਆ ਪੇ ਡੋਨ ਕੀ ਡੋਨਕੀਲ ਡੀ.

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥

ਸੀਲ ਪੋਡਾਸ ਡੋਗਲ ਸਮਾਡਨ.

ਹੇਘੇ ਡ ਟੀਰੋ ਆਡਾਟ ਕੋ ਆ ਡੀਆ ਡ ਸਾਰਸ ਪੇ ਖੀਰ ਨਾਸਟ ਡੀ, ਪੇ ਸਮਾਡੀ ਕੀ ਖਾਨ ਟੀਰ ਕੀਰੀ.

ਮੁਖਿ ਬੁਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥

ਮੁਕੇ ਡੋਠੋ ਡੋਠੋ ਡੋਠੋ ਡੋਠੋ ਸਾਰਾਨ.

ਡਰੋਗੋ ਡਾਢੀ ਆ ਖੀਲ ਡਰੋਗੋ ਡ ਡੋਨਕੋ ਡਾਠੋ ਪੇ ਸ਼ਾਨ ਡੋਨਕੋਲੀ.

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ۔

ਹਘੇ ਪੇ ਵਰਖ ਕੀ ਡਰੀ ਖਲੇ ਡ ਗਾਇਤਰੀ ਮਨਰ ਡਰੀ ਕਰਿਨੀ ਵਾਧੀ।

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥

ਗਲ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ۔

ਡ ਹਘੇ ਪੇ ਗਾਰੇ ਕੀ ਗਲਾਬ ਡੀ، ਓ ਪੇ ਤਨੁ ਡੀ ਡੀ ਤਿਲਕੁ ਡੀ - ਮੁਕੁਸ ਨੁਬਨੇ؛

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤੁ ਕਪਾਟੰ ॥

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤੁ ਕਪਾਟੰ۔

ਹਘੇ ਤਲ ਡ ਲਮਾਖੇ ਪਰ ਮਹਾਲ ਡੁਹੇ ਲਨਕੋਤੀ ਆੁਨੁ ਡੀ ਓ ਪੇ ਸਰ ਡੀ ਪੁਗਰੀ ਆੁਨੁ ਡੀ।

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ۔

ਮੁਗਰ ਕੇ ਹਘੇ ਡ ਆੁਹੀ ਆਮਲੋ (ਡ ਡੁਯੈ ਸਤਾਇਨੇ) ਪਿਠੁ ਡੀ،

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ۔

ਨੋ ਹਘੇ ਬੇ ਡਾਮਾ ਪੁਹੇ ਸੁਧੀ ਡੀ ਡਾ ਡੋਲ ਆੁਇ ਡੀ ਓ ਰੋਯੋਨੇ ਬੀ ਗੁਣੀ ਡੀ।

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ।

ਓ ਨਾਨਕ، ਪੇ ਬੁਸ਼ਿਰ ਬੋਰ ਸਰੇ ਪੇ ਡੁਯੈ ਪਾਮ ਕੁਰੀ।

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ।

ਡ ਰਿਬੁਨੀਨੀ ਗੁਰੋ ਲੇ ਡੁਲਿਮਾਤੋ ਪੁਰੇ ਹਿਠੁਕ ਸਮੇ ਲਾਰੇ ਨੁਸ਼ੀ ਮੁਨੁ ਡੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਪਉੜੀ

ਪਉੜੀ

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ।

ਬੀ ਠੁਕ ਲੇ ਡੀ ਨੁਰੀ ਠੁਕੇ ਡੀ ਡੀ ਬਨੁਕੀ ਡਨ ਡੀ ਡਲੇ ਪੁਰਿ ਡੀ।

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ।

ਹਘੇ ਬੇ ਡ ਡਿਲੋ ਨਿਕੋ ਓ ਡੁ ਆਮਲੋ ਪਾਇਲੇ ਵਲੀ

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ।

ਬਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ।

ਹੇਠੇ ਠੁਕ ਚੀ ਦ ਖਿਲੋ ਗੁਬੰਨਤੋ ਸਰੇ ਸਮ ਤੁੰਦ ਤਿਰੋਯ (ਪਰੋਯ ਯੀ ਨੇ ਕੋਯ ਚੀ ਨੋਰੋ ਤੇ ਯੀ ਠੁਮਰੇ ਤਕਲਿਫ
ਉਰਕਰੀ ਯੋ)
ਦਾਸੀ ਸ਼ਕੰਜੇ ਬੇ ਵਸੀ ਲਕੇ ਪੇ ਯੋਏ ਤੰਗ ਲਾਰੇ ਕੀ ਚੀ ਪੇ ਆਰਤ ਕੀ ਰਾਬੰਨਕਤੇ ਕੀਰੀ

ਨੰਗਾ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

ਨੰਗਾ ਦੋਜਕ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਕਹਰਾ ਡਰਾਵਣਾ.
ਕਲੇ ਚੀ ਦ ਹੇਠੇ ਗੁਨਾਹੋਨੇ ਬੰਨਕਾਰੇ ਸੀ, ਹੇਠੇ ਦ ਮਸ਼ਿਬਤ ਪੇ ਵਖਤ ਕੀ ਡੀਰ ਪਿੰਤ ਬੰਨਕਾਰੀ

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

ਕਰ ਆਗਨ ਪਛੋਤਾਵਣਾ
ਬੀਯਾ, ਹੇਠੇ ਪੇ ਖਿਲੋ ਗੁਨਾਹੋਨੋ ਪੰਨਿਮਾਨੇ ਕੀਰੀ

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮੰਨੇ ੧
ਸਾਲੋਕ, ਲੋਮਰੀ ਬੰਨੋਨਕੀ:

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥

ਦਾਇੰਦ ਕਪਾਹ ਸੰਨੋਕ ਸੋਤ ਜੰਤ ਗੰਨੇ ਸੋਤ ਓ.
ਐ ਪੰਨਿਤ, ਦ ਪੰਨਿ ਪਰ ਖਾਯ ਦ ਰਚਮ, ਚੰਨਾਏ, ਬਰਹੰਨੀ ਆ ਲੋਰ ਆਲਾਫੀ ਸ਼ਖਸਿਤ ਖੁਛੇ ਜੋਰ ਸ਼ੋਯ ਤਾਰ,

ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

ਐਹੋ ਜਾਨੋ ਜੀਆ ਕਾ ਬੰਨੀ ਤਾ ਪਾਏ ਗਾਠ.
ਕੀਰਦੀ ਯੀ ਬਾਨਦੀ ਮਾ ਪੇ ਆ ਸੀ. ਲਾਰ ਮਖਕੀ ਨੋ, ਲਰੀ ਯੀ ਤਾਸੋ ਕੇ ਦੇ; ਰਸੀ ਮੁਦਸੇ ਰੋਚ ਦ

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਨੇ ਐਹੋ ਟੀਯੀ ਨੇ ਮਾਲ ਲਗਾਯੀ ਨੇ ਐਹੋ ਜਲਾਯੀ ਨੇ ਜਾਯੀ.
ਦਾ ਨੇ ਮਾਤੀਰੀ, ਦਾ ਦ ਕੁਠਾਫਾਤੋ ਪੇ ਆਸਪੇ ਨੇ ਸ਼ੀ ਖਾਉਰੀ ਕੀਦੀ, ਦਾ ਸੋਖੀਦੀ ਯਾ ਉਰਕ ਕੀਦੀ ਨਸ਼ੀ.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

ਦਹਨ ਸੋ ਮਨਾਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲੇ ਪਾਏ.
ਐ ਨਾਨਕ, ਬਖਤੋਰ ਦੀ ਹੇਠੇ ਆਨਾਨਾ ਚੀ ਪੇ ਗਾਰੇ ਕੀ ਯੀ ਦਾਸੀ ਤਾਰੋਨੇ ਦੀ

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

ਛੇ ਆਕੁ ਮੁਲ ਆਨਾਨੀਆਂ ਬੀ ਛੇ ਆਕੁ ਪਾਨੀਆਂ.
ਤਾਸੋ ਦਾ ਤਾਰ ਪੇ ਖੁਲੋਰੋ ਪੀਸੋ ਆਲੀ, ਦ ਕੋਰਬੇ ਪੇ ਪੁਲਨਖੀ ਕੀ ਨਾਸਤ, ਤਾਸੋ ਯੀ ਪੇ ਗਾਰੇ ਕੀ ਆਛੋਯੀ.

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥

ਸਿਕਾ ਕੰਨ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ.
ਬੀਯਾ ਤਾਸੋ ਦ ਹੇਠੇ ਪੇ ਗੋਰ ਕੀ ਆਉਰੀ ਚੀ ਲੇ ਆਸ ਖੁਛੇ ਬਰਹੰਨ ਸਤਾਸੋ ਗੁਰੋ ਦੀ.

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥

ਓਹੋ ਮੁਆ ਓਹੋ ਝੜਿ ਪਾਇਆ, ਵੀਤਗਾ ਗੀਆ.
ਮੁਕਰ ਕਲੇ ਚੀ ਹੇਠੇ ਮਰ ਸ਼ੀ, ਸੀਠੀਲੀ ਤਾਰ ਲੇ ਮਿਨਖੇ ਖੀ, ਆ ਰੋਚ ਯੀ ਪਰੰਨੇ ਲੇ ਮਨਖੇ ਖੀ.

ਮ: ੧ ॥

ਮੇਲ ੧

ਸਾਲੋਕ، ਲੋਮਰੀ ਬਨੋਨਕੀ:

ਲਖ ਚੇਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥

ਲਕੇ ਚੋਰੀਆ ਲਕੇ ਜਾਰੀਆ ਲਕੇ ਕੋਰੀਆ ਲਕੇ ਗਾਲ-

ਯੋ ਅਨਸਾਨ ਪੇ ਤਰਗੋਨੋ ਗਲਾਯੋ, ਪੇ ਤਰਹਾਯੋ ਤਨਾ, ਪੇ ਤਰਗੋਨੋ ਦਰੋਗੁ ਆ ਪੇ ਤਰਗੋਨੋ ਲਫਤੀ ਖਿਆਨਤ ਕੋਯੋ.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

ਲਕੇ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲ-

ਹੇਗੇ ਸ਼ਿਪੇ ਆ ਓਰੁ ਡ ਖਿਲੋ ਮਲਕਰੋ ਪੇ ਓਰਾਨਦੀ ਪੇ ਤਰਗੋਨੋ ਖਿਆਨਤੋਨੇ ਆ ਪੇ ਕਾਰੋਨੇ ਤਰਸਰੇ ਕੋਯੋ.

ਤਗੁ ਕਪਾਹਗੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮੁਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥

ਤਗੁ ਕਪਾਹਗੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮੁਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ-

ਮੁਕੁਤਸ ਤਾਰ ਡ ਪੰਥੀ ਖੁਖੇ ਕੰਬਲ ਸੁਯੋ, ਆ ਪਰਹਮਨ ਰਾਖੀ ਆ ਹੇਗੇ ਯੀ ਮਾਤੋਯੋ.

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿਹੁ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿਹੁ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਪਾਇ-

ਓੜੇ ਡ ਟੋਲੋ ਲੁਖਾ ਓੜਲ ਕੀਯੋ, ਪੁਖੀ ਕੀਯੋ ਆ ਖੋਰਲ ਕੀਯੋ, ਆ ਹਰੁਖੁਕ ਬੀਆ ਓਯੋ, ਮੁਕੁਤਸ ਤਾਰ ਆਗੁਸੁਟਲ ਸੁਯੋ ਡੀ.

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ-

ਕਲੇ ਚੀ ਸੁਪਿਖੁਲੀ ਤਾਰ ਲੇ ਮਿਨਖੇ ਓਯੋ, ਡਾ ਗੁਰੁਖੋਲ ਕੀਯੋ, ਆ ਡਲ ਯੀ ਆਭੋਲ ਕੀਯੋ.

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ - ੨.

ਐ ਨਾਨਕ ਕੇ ਡ ਰਹਮ, ਫੁਨਾਏ ਆ ਲੋਰੁ ਆਲਾਫੁ ਫੁਓਤ ਓਲਰੀ, ਤਾਰ ਡੇ ਨੇ ਮਾਤੀਯੋ.

ਮ: ੧ ॥

ਮੇਲ ੧

ਸਾਲੋਕ, ਲੋਮਰੀ ਬਨੋਨਕੀ:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ-

ਮੋਰੁ ਡ ਡੁਯੋ ਪੇ ਡਰਬਾਰ ਕੀ ਯੋਓਯੋ ਹੇਗੇ ਖੁਖੁਤ ਓਤ ਤਰਲਾਸੇ ਕੋਯੋ ਕਲੇ ਚੀ ਮੋਰੁ ਡ ਹੇਗੇ ਨੋਮ ਪੇ ਖੁਪਲ ਤਰੇ ਕੀ ਖੁਯੋ ਪੇ ਖੁਯੋ ਕੀਯੋ, ਖੁਖੇ ਚੀ ਡ ਡੁਯੋ ਸੁਟਾਯੋ ਕੋਲ ਰੀਬੰਨੀਨੀ ਮੁਕੁਤਸ ਤਾਰ ਡੀ.

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਸਿ ਪੂਤੁ ॥੩॥

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਸਿ ਪੂਤੁ - ੩.

ਡ ਡਾਸੀ ਮੁਕੁਤਸ ਤਾਰ ਪੇ ਆਗੁਸੁਟਲੋ ਸਰੇ ਡ ਡੁਯੋ ਪੇ ਡਰਬਾਰ ਕੀ ਓਤ ਤਰਲਾਸੇ ਕੀਯੋ. ਡਾ ਮੁਕੁਤਸ ਤਾਰ ਹੀਖੁਕਲੇ ਨੇ

ਮਾਤੀਯੋ.

ਮ: ੧ ॥

ਮੇਲ ੧

ਸਾਲੋਕ، ਦ ਨੋਮਰੀ ਅਸਤਾਦ ਲਖੋ:

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

ਤਗ ਨੇ ਅੰਦਰੀ ਤਗ ਨੇ ਨਾਰੀ-

ਪੰਡਿਤ ਹਿੰਗ ਤਾਰ ਨੇ ਅਗੋਂਦੀ ਤਰ੍ਹੋ ਖਿਲ ਚੋਸ ਅੋ ਬੰਨ ਲੇ ਬੰਦੋ ਚੁੱਚੇ ਸੋਸੀ-

ਭਲਕੇ ਬੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥

ਬੇਲਕੇ ਤੇਕ ਪਾਓ ਨਿਤ ਦਾਰੀ-

ਹਰੇ ਓਰ ਚੁੱਚੇ ਗੁਨਾਹੋਨੇ ਕੋੀ، ਓ ਲੇ ਹੰਮਦੀ ਅੰਮਲੇ ਡਲਿਲ ਕੀਰੀ-

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥

ਤਗ ਨੇ ਪੀਰੀ ਤਗ ਨੇ ਬਾਤੀ-

ਹੰਗੇ ਪੇ ਚੁੱਚੇ ਪੰਨੋ ਕੀ ਹਿੰਗ ਮੁੱਦਸ ਤਾਰ ਨੇ ਅਗੋਂਦੀ ਤਰ੍ਹੋ ਹੰਗੇ ਬੰਦ ਚੁੱਚੋਨੋ ਤੇ ਲਾਰ ਨਿਸ਼ੀ ਓ ਪੇ ਲਾਸੋਨੋ ਕੀ ਪੀ ਹਿੰਗ ਤਾਰ ਨੇ ਓ ਚੁੱਚੇ ਹੰਗੇ ਡ ਕੋਮ ਬੰਦ ਅੰਮਲੇ ਚੁੱਚੇ ਮੰਨ ਕੀਰੀ-

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥

ਤਗ ਨੇ ਚੁੱਚੇ ਤਗ ਨੇ ਅੰਕੀ-

ਡ ਹੰਗੇ ਪੇ ਚੁੱਚੇ ਕੀ ਹਿੰਗ ਤਾਰ ਨਿਸ਼ੇ ਚੁੱਚੇ ਡ ਬੰਦ ਓਲੋ ਮੁੱਚੇ ਨਿਸ਼ੀ ਓ ਡ ਸੁੱਰਗੋ ਲਿਪਾਰੇ ਹਿੰਗ ਤਾਰ ਨਿਰੀ ਚੁੱਚੇ ਡ ਬੰਦ ਨਿਸ਼ੇ ਸੁਰੇ ਓਗੁਰੀ-

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਰੋ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥

ਓਨਿਗਾ ਅੰਪੇ ਓਨਾਏ- ਓ ਡਹਾਗੇ ਓਰਾ ਗੰਠਾਨੀ- ਓ ਡਹਾਗੇ ਓਰਾ ਗੰਠਾਨੀ-

ਕੇ ਚੁੱਚੇ ਹੰਮ ਹੰਗੇ ਪੁੱਚਿਲੇ ਡ ਅਲਾਫੀ ਮੁੱਦੋਦਿਤ ਲੇ ਤਾਰ ਪੁੱਚੇ ਗੁੱਚੀਰੀ، ਹੰਗੇ ਪੇ ਨੁਰੋ ਬੰਦੀ ਤਾਰੋਨੇ ਚੁੱਚੋ ਓ ਚੁੱਚੋ-

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥

ਲਾਨੀ ਬੇਹਾਰ ਕਰੇ ਓਯਾਓ-

ਹੰਗੇ ਡ ਡੋਨੋ ਡ ਤੁਰੁਰੇ ਕੋਲੋ ਲਿਪਾਰੇ ਪੀਸੀ ਅਲੀ؛

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥

ਕਢ ਕਾਗਲੁ ਡਸੇ ਰਾਓ-

ਡ ਡੋੀ ਅਫੁੱਨੇ ਲੁੱਸੁੱਲ، ਹੰਗੇ ਡੋੀ ਤੇ ਲਾਰੇ ਬੰਨੀ-

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਸੁਣੋ ਓਕੋਹੋ ਲੋਕਾ ਓਯੋ ਡੋੀਨ-

ਓ ਚੁੱਚੋ ਡਾ ਚੀਰਾਨੋਨੋਕੀ ਡਰਾਮੇ ਓਗੁਰੀ ਓ ਓਰੀ

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥

ਮੰਨ ਅੰਨਾ ਨਾ ਓ ਸੁੱਚਾਨ-੪-

ਹੇਠੇ ਪੰਡਤ ਪ੍ਰਥਿਲੇ ਨਾਪੋਹੇ ਦੀ ਓ ਬਿਯਾ ਹਮ ਖ਼ਾਨ ਤੇ ਹੋਬਨਿਯਾਰ ਓਐਯੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੋਰੀ-

ਪੋਰੀ:

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥

ਸਾਹਿਬ ਹੋਏ ਫ਼ੀਲ ਕਰਮ ਫ਼ਰਮਾਏ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ.

ਕਲੇ ਚੀ ਮਾਲਕ ਰਹਮ ਕਰੀ ਓ ਪੇ ਯੋ ਚਾ ਰਹਮ ਕਰੀ, ਹੇਠੇ ਯੋਝੀ ਹੇਠੇ ਹਮ ਕਰੀ ਚੀ ਹੇਠੇ ਯੀ ਖ਼ੋਬਨੋਯੀ.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥

ਸੋ ਸੋਯੋਕ ਸੋਯੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਮ ਮਨਾਏ-ਐਯੀ.

ਹੇਠੇ ਬੰਦੇ ਚੀ ਖ਼ਦਾਈ ਫ਼ ਖ਼ਿਲ ਅਮਰ ਅਣਾਣ ਕਰੀ, ਪੇ ਰੀਬਨੀਤੀ ਫ਼ ਹੇਠੇ ਖ਼ਦਮਤ ਕਰੀ.

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਹਮ ਮੰਨੇ ਹੋਏ ਪਰੋਯਾਨ ਤਾ ਕਹਿਮਨੀ ਕਾ ਮਹਲ ਪਾਇਸੀ.

ਫ਼ ਹੇਠੇ ਫ਼ ਅਮਰ ਅਣਾਣ, ਹੇਠੇ ਫ਼ ਖ਼ਦਾਈ ਪੇ ਫ਼ਰਬਾਰ ਕੀ ਫ਼ ਮਨੁ ਓ ਕਰੀ, ਓ ਬਿਯਾ, ਹੇਠੇ ਫ਼ ਹੇਠੇ ਸਰੇ ਯੋਘਾਈ ਕਰੀ.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਕਹਿਮਨੀ ਬਹਾਓ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨੋ ਚੰਦੀਯਾ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇਸੀ.

ਕਲੇ ਚੀ ਯੋ ਖ਼ੋਕ ਹੇਠੇ ਖ਼ੇ ਕਰੀ ਚੀ ਫ਼ ਹੇਠੇ ਮਾਲਕ ਯੀ ਖ਼ੋਬਨੋਯੀ, ਫ਼ ਖ਼ਿਲ ਫ਼ੇਨ ਫ਼ ਘੋਬਨੀਨੋ ਮੀਓ ਫ਼ਰਲਾਸੇ ਕਰੀ.

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਯਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥

ਤਾ ਫ਼ਰਗੇ ਪੀਫ਼ਾ ਜਾਇਸੀ. ੧੫.

ਬਿਯਾ, ਹੇਠੇ ਫ਼ ਓਣਤ ਸਰੇ ਫ਼ ਖ਼ਦਾਈ ਫ਼ਰਬਾਰ ਤੇ ਖ਼ੀ.

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮੇਲੇ ੧

ਸਾਲੋਕ, ਲੋਮਰੀ ਬਨੋਨੋਕੀ:

ਗਉ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਗਉ ਬਰਾਬਨ ਕਾ ਕਰੋ ਲਾਓ ਗੋਬਰ ਫ਼ਰਨ ਨੇ ਜਾਈ.

ਐ ਪੰਡਤ, ਲੇ ਯੋਯੀ ਖ਼ੋ ਤੇ ਪੇ ਘੋਗਾਨੋ ਓ ਬਰਹਮਾਨੋ ਮਾਲੀ ਲੋਕਰੀ ਓ ਲੇ ਬਲੀ ਖ਼ੋ ਫ਼ ਪਾਕੋਯੀ ਲੀਪਾਰੇ ਫ਼ ਪ੍ਰਠਨਖੀ ਪੇ

ਫ਼ਰਸ਼ ਕੀ ਫ਼ ਘੋ ਘੋਬਨੇ ਲੋਕਰੀ. ਪੇ ਯਾਫ਼ ਓਲਰੀ ਚੀ ਫ਼ਾ ਪੇ ਤਾਸੋ ਸਰੇ ਫ਼ ਨਰੀ ਲੇ ਬਰ ਖ਼ੇ ਫ਼ੀਰੋਲੋ ਕੀ ਮਰਸ਼ੇ

ਓਨੋਕਰੀ.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥

ਫ਼ੋਹੋਤੀ ਠਕਾ ਠਾਈ ਫ਼ਿਮਾਲੀ ਫ਼ੇਹਾਨ ਮਲੀਛਹਾਨ ਕਹਾਈ.

ਤਾਸੋ ਫ਼ ਲੰਗੋਠੀ ਜਾਮੀ ਘੋਨੋਫ਼ੀ, ਫ਼ ਮਖ਼ ਨੰਬੇ ਨੰਬੇ ਕਰੀ, ਓ ਗਲਾਓਨੇ ਓਰੀ, ਮਕਰ ਤਾਸੋ ਫ਼ ਮਾਲਯ ਲਖੋ ਚਮੋਠੋ ਸ਼ੋਯੀ

ਘਲੀ ਖ਼ੋਰੀ

ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥

انتر پوجا پڑھے کتیبیا سنجم ترکا بھائی۔

ای ورورہ، پہ کور کی دننہ عبادت کوی، خو بھر د سامی کتابونہ لولی، او د مسلمانانو زحمتونہ گوری

ਛੇਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

چھوڑیلے پاکھنڈا

خپل منافقت پریردہ

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

نام لائینے جابی ترندا۔

حکے چي یوازي د خدای د نوم په یادولو سره به تاسو د نری د بدیو په بحر کی تیر شی۔

ਮ: ੧ ॥

مہلہ ۱

سالوک، لومیری بنوونکی:

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥

مانس کھانے کربی نواج۔

فاسد واکمنان ہرہ ورخ لمونخونہ کوی، خو پر خپلو خلکو ظلم کوی۔

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਰਾ ॥

چھری وگائیں تن گل تاگ۔

پہ غارہ کی مقدس تارونہ اغوندي او بی وزلہ خوروی

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥

تن گھر براہمن پورے ناد۔

پہ خپلو کورونو کی، برہمنان د انعام ترلاسه کولو لپارہ شنخ (شنخ) غرووی

ਉਨ੍ਹੁਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥

انہاں بھی آوای اوئے صاد

برہمنان ہم د ناحقہ شتمنی خوند اخلی

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

کوری راس کوربا واپار۔

دروغ د دوی سرمایہ دہ، او دروغ د دوی تجارت دی

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

کورہ بول کربی آہار۔

دوی پہ دروغو خپل روزی گتی

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥

سرم اور دھرم کا دائرہ دور۔

دوی ہیخ شرم نہ لری او دوی ہیخ نیک عمل نہ کوی

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਨانک کورہ ربیاں بھرپور۔

ای نانک، باطل پہ ہر طرف غالب دی

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥

مٹھائی ٹکا تیرہ دھوتی ککھائی۔

د دوی پہ تندی باندی د سپیخلی نبیو سرہ، او د زعفران رنگ د کمر بند کالی د دوی د کمر شاوخوا (د بھر خخہ د تقدس ادعا)۔

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

ہتھ چھری جگت کاسائی۔

خو پہ حقیقی ژوند کی دوی تر تولو فاسد چارواکی دی چي د تولی نری شکنجہ کولو تہ چمتو دی، لکہ دوی د نری قصابان دی چي پہ لاسونو کی بی چاقو دی

ਨੀਲ ਵਸਤੁ ਪਹਿਰਿ ਹੇਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

نیل وستر پہنر حوبے پروان۔

دوی نیلی جامی اغوستی، د خپلو مسلمانو واکمنانو تایید غواری

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

مليجھ دھان لے پوجہ پوران۔

دوی د مسلمانو واکمنانو پیسی منی، مگر بیا ہم د پیرانو عبادت کوی

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

ابھاخیا کا کٹھا بکرا کھانا۔

دوی د وزو غوبنہ خوری، وروستہ لہ دی چي د مسلمانانو لمونخونہ پری لوستل کیری (پہ بی رحمی سرہ) وژل کیری

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

چھاؤکے اوپر کسی نہ جانا۔

او بیا ہم دوی بل چا تہ اجازہ نہ ورکوی چي د دوی پخلنخی تہ ننوخی۔

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥

دے کے چھت کدھی کار۔

د پخلنخی فرش د غوا لہ گوتو پاکولو وروستہ دوی د حد کرینہ رسموی۔

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥

اوپر آئے بیٹھے کوربیار۔

دروغجن پنڈتونه راخی او د پخلنخی پہ فرش کی ناست دی۔

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥

مت بهتائی وے، مت بهتائی۔ اہ ان آن اسادا فٹائی۔

دوی نورو تہ وایی، زموږ پخلنخی تہ مہ راخہ، کنہ زموږ پخلنخی او خوارہ بہ ککر نہ شی۔

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥

تن فٹائی فیر کریں۔

خو د خیلو ناپاکو بدنونو سرہ بد عملونہ کوی۔

ਮਨਿ ਜੁਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥

من جوتھے چلی بھریں۔

د دوی ذہنونہ لہ بديو دک دي، مگر دوی هخه کوي خپله خوله پہ مینخلو سرہ پاکہ کري۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

کہو نانک سچ ديانئيے۔

نانک وایی، پہ مینہ او عقیدہ سرہ د خدای پام وکری۔

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

سچ ہووے تا سچ پائيے۔

خدای یوازی هغه وخت پیژندل کیری کله چي زموږ ذهن پاک وي (له بديو او بدو افکارو خخه پاک)۔

ਪਉੜੀ ॥

پوری

پوری:

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥

چیتا اندر سبھ کو ویکھ ندری بیت چلانا۔

خدای هر خوک پہ خپل ذهن کی ساتي او ټول د خپل فضل سرہ سم عمل کوي۔

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥

آپے دے وڈيانيا، آپے ہی کرم کرانا۔

هغه پخپله عزت و رکوي، او هغه پخپله د عمل کولو سبب گرخي۔

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥

وڈاھو ودا ود میدنی سرے سر ٲنڈی لانا۔

هغه تر ٲولو لوی دی؛ د هغه نری لویہ ده۔ هغه ٲولو تہ د خپلو دنو امر کوي۔

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ندر اوٲھی جے کرے سلطانا گھو کرانا۔

کہ هغه خپل فضل بیرتہ واخلی، نو هغه کولی شی حتی پاچا هم د واپنو کتارو پہ خیر بي رحمہ کري

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

در مانگن بهک نہ پاندا۔

حتى کله چي دوی کور په کور کي سوال کوي، هيڅوک به دوی ته خيرات نه ورکوي

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک، مهلا ۱.

سالوک، لومړی بنوونکی:

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥

جے موباکا گھر موبے گھر مہی پتری دے۔

کہ یو غل یو کور لوٹ کری، او غلا شوي مال برہمن تہ ورندي کری، پہ دی باور چي هغه به خپلو مرو پلرونو ته وسپاري

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੇਰ ਕਰੇਇ ॥

اگئی وساط سنجائینے، پتری چور کرائے۔

په آخرت کي دا غلا مالونه پېژندل کيږي او پلرونه يي هم غله گنل کيږي

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥

وڈیآه بته دلال کے مصفی اے، کرائے۔

د برہمن (برہمن) لاسونہ پري شوي؛ دا د عادل قاضي انصاف دی

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੇ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥

نانک، اگئے سو ملانے جے کٹھے گالے دئے۔

اي نانک، په آخرت کي يوازي هغه څه ترلاسه کيږي چي يو څوک د خپل عايد څخه اړمنو ته ورکوي

ਮਃ ੧ ॥

مهلا ۱.

سالوک، لومړی بنوونکی:

ਜਿਉ ਜੇਰੁ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥

جيو جوړو سرناونی آوے وارو وار۔

لکه ځنگه چي مياشت په مياشت کي، کله چي بنځه د هغي دورې څخه تيريږي.

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

جوته جوتها مکھ سے نیت نیت بوئے خوار۔

همدا ډول د درواغجنو په خوله کي تل باطل غالب وي او هره ورځ په کړاوونو اخته وي

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥

سوچے اےہی نہ آکھیاں بہن جے پنڈا دھوئے۔

پاک نه بلل کيږي څوک چي يوازي د بدن مينځلو وروسته ناست وي

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਇ ॥੨॥

سوچے سائی نانکا جن من وسيا، صوائے۔

ای نانک، یوازی دوی پاک دی، د چا پہ ذہنوں کی خدای اوسیری۔

ਪਉੜੀ ॥

ਪੂਰੀ۔

ਪੂਰੀ:

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਠਰੇ ਪਾਲਣੇ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਗ ਭਰ ਰੰਗੀ ਭਰਮ ਸੁਆਰੀਏ۔

ਦ ਤਿੰਨੀ ਅਸੁਨੋ ਸਰੇ، ਲਕੇ ਦ ਬਾਦ ਪੇ ਖ਼ੀਰ ਤਿੰਨੀ، ਆ ਹਰਮੁਨੇ ਪੇ ਹਰ ਫੁਲ ਸਿੰਗਾਰ ਸੁਠੀ।

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾਰੀਆਂ ਲਾਇਏ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੀਏ۔

ਦੁੱਖ ਪੇ ਕੁਰੁਨੋ، ਤਾਲਾਬੁਨੋ ਆ ਲੁਰੁ ਹੁਰੁ ਕੀ ਅਸਿਰੀ، ਪਰਾਖ ਨੰਦਾਰਤੁਨ ਗੁਰੁਠੀ।

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥

ਚੀਜ ਕਰਨ ਮਨ ਭਾਵਦੇ ਭਰ ਬਝਨ ਨਾਹੀ ਭਾਰੀਏ।

ਹਫੇ ਖੁੱਕ ਚੀ ਦ ਖੁੱਲ ਰੇ ਪੇ ਖੁੱਬੀ ਕੀ ਬੁੱਖਤ ਠੀ، ਮਗਰ ਦ ਖੁੱਦੀ ਫਕਰ ਨੇ ਕੁਠੀ، ਦੁੱਖ ਦ ਖੁੱਲ ਅਨਸਾਨੀ ਤੁੰਦ

ਹੁੱਦਫ ਲੇ ਲਾਸੇ ਰਕੁਠੀ।

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਕਹਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰੀਏ।

ਦੁੱਖ ਦ ਖੁੱਲ ਵਾਕ ਪੇ ਠਾਬੁਲੁ ਸਰੇ ਖੁੱਲ ਰੁਠੀ ਗੁਠੀ ਆ ਦ ਖੁੱਲੁ ਕੁਰੁਨੋ ਪੇ ਲਿੱਲੁ ਸਰੇ ਦੁੱਖ ਮਰਕ ਹਿਰੁਠੀ

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

ਜਰੁ ਆਈ ਗੁੱਬਨ ਭਾਰੀਏ।

ਕਲੇ ਚੀ ਤੁਰੁਵਾਲੀ ਰਾਸ਼ੀ، ਦੁੱਖ ਦ ਖੁੱਦੀ ਤੁੰਦ ਲੇ ਲਾਸੇ ਰਕੁਠੀ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧

ਸਾਲੋਕੁ، ਲੁਮਰੀ ਬੁਨੁਨੁਕੀ:

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ।

ਕੇ ਖੁੱਕ ਦ ਨਜਾਸਤ ਮਫੁਹੁਮੁ ਮਨੀ، ਨੁ ਹਰ ਖੁੱਦੀ ਨਜਾਸਤ ਦੀ।

ਗੋਰੇ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥

ਗੋਰੇ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ।

ਦ ਗੁੱਦਾ ਪੇ ਗੁੱਬਨੁ ਆ ਲੁਗੁਠੀ ਕੀ ਚੀਨਜੀ ਸੁਨੁਨੁ ਲੁਰੀ।

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ।

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ।

خومره چي د خوراكي غلو داني دي، هيخ يو هم بي ژوند نه دي.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ، ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ.

ਲੋਮਰੀ، ਪੇ ਆਬੋ ਕੀ ਠੋਂਡ ਡੀ، ਚੀ ਹਰ ਖੇ ਠੋਂਡ ਕੋਯੀ ਆੁ ਸ਼ਨੇ ਕੀਰੀ.

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ، ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ.

ਖੰਗੇ ਕੋਲੀ ਸ਼ੁਲੇ ਨਾਪਾਕੀ ਖਾਨੁ ਆਸਾਨੁ، ਖੰਗੇ ਡਾ ਨਜਾਸਤੁ ਟਲੁ ਤਮੋਰੁ ਪੇ ਪਖਨ੍ਹੀ ਕੀ ਯੀ.

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ، ਸੂਤਕੁ ਆਯੋ ਨੇ ਆਰੇ، ਗਿਆਨੁ ਆਰੇ ਡਹੋਏ.

ਆਯੀ ਨਾਨਕੁ، ਨਾਪਾਕੀ ਡ ਡੀ ਘਣੁ ਆਯੋਨੋ ਪੇ ਆਸਪੇ ਨੇ ਸ਼ੀ ਲਰੀ ਕੀਡੀ; ਡਾ ਯੋਯੀ ਡ ਰੋਹਾਨੀ ਡਕਮਤੁ ਪੇ ਆਸਪੇ

ਮਿਨ੍ਹਲੁ ਕੀਰੀ.

ਮ: ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧

ਸਾਲੁਕੁ، ਲੋਮਰੀ ਆਸੋਨੁਕੀ:

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥

ਮਨੁ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ، ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ.

ਡ ਏਲੁ ਨਜਾਸਤੁ ਡਰੁ ਡੀ ਆੁ ਡ ਠੀਯੀ ਨਜਾਸਤੁ ਡਰੋਘੁ ਡੀ.

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ.

ਡ ਸੁਰਗੋ ਨਜਾਸਤੁ ਡ ਡਲੁ ਸੁਰੀ ਡ ਆਖੀ ਆਕਲਾ ਆੁ ਡ ਹੇਘੇ ਮਾਲੁ ਡੇ ਪੇ ਡ ਨੀਤੁ ਕੁਟਲੁ ਡੀ.

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ.

ਡ ਘੋਰੋਨੋ ਨਜਾਸਤੁ ਡ ਨੋਰੋ ਡ ਘੀਬੀ ਆਰੀਡਲੁ ਡੀ.

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਆਦਮੀ ਡਢੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ.

ਆਯੀ ਨਾਨਕੁ، ਡ ਹਮਘੋ ਨਾਪਾਕੋ ਏਕੀਡੋ ਲੇ ਅਮਲੇ ਚੀ ਡੁ ਡ ਆਯੀਸੁਟੇ ਡਕੁ ਪੇ ਖੰਬਰੁ ਸੋਯਨੁ ਹਮ ਟਰਲੁ ਕੀਰੀ ਆੁ ਡੋਰੁ ਡੇ

ਓਰਲੁ ਕੀਰੀ.

ਮ: ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧

ਸਾਲੁਕੁ، ਲੋਮਰੀ ਆਸੋਨੁਕੀ:

ਸਭੇ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਸਭੇ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ.

ਸਭੇ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ.

ਤੋਲ ਨਾਪਾਕੀ ਲੇ ਸ਼ਕ ਓ ਦੋਹੇ ਗੋਨੀ ਸਰੇ ਤਰੀ ਦੀ.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਜਮਨ ਮਰਨਾ ਹਕਮ ਹੈ، ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਣੈ

ਜੀਵਨ ਓ ਮਰਗ ਦੋ ਹੱਗੇ ਪੈ ਅਮਰ ਤਾਬਿ ਦੀ. ਦੋ ਖ਼ਦਾਯ ਪੈ ਆਰਾਦੇ ਮੋਰਿ ਦੀ ਨਰੀ ਤੇ ਰਾਖੋ ਓ ਲੇ ਦੀ ਖ਼ਾਯੇ ਖੋ.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੇਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ਕਹਾਨਾ ਪੀਨਾ ਪਾਉਰ ਹੈ, ਦੱਤੋਨ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ.

ਖ਼ੋਰਾਕ ਓ ਖ਼ੰਭਾਕ ਪਾਕ ਦੀ, ਖ਼ਕੇ ਚੀ ਅੱਲੇ ਤੇਲੀ ਤੋਲੋ ਤੇ ਰੋਜੀ ਰਕੋਈ.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਰਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

ਨਾਨਕ, ਜਨਹਿ ਗਰਮਕੁ ਭਯੋਆ, ਤਨਹਾ ਸੋਤਕੁ ਨਹਿ

ਐ ਨਾਨਕ, ਹੱਗੇ ਖ਼ੋਕ ਚੀ ਦੋ ਗੋਰੋ ਦੋ ਲਾਰਬਨੋਨੋ ਲੇ ਲਾਰੀ ਦੋ ਗਲੁ ਭਾਰੋਨੋ ਪੈ ਦੀ ਮਫਹੋਮ ਪੋਹੇ ਸ਼ੋਈ, ਦੋ ਦੋਈ ਲਿਪਾਰੇ ਹਿੱਖ ਨਾਪਾਕੀ ਨਸ਼ਤੇ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੋਰੀ

ਪੋਰੀ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਸਤਗੁਰੋ ਵੱਡਾ ਕਰੋ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸੋ ਵਿਚੋ ਵੱਡੀਆ ਵੱਡੀਆਈਆ.

ਮੋਰਿ ਭਾਇ ਦੋ ਰੀਬੰਨੀਨੀ ਗੋਰੋ ਸਤਾਨੇ ਓਕੀਰੋ ਚੀ ਹੱਗੇ ਤਰੀਤੋਲੋ ਲੋਈ ਗੰਭੀ; ਪੈ ਹੱਗੇ ਕੀ ਤਰੀਤੋਲੋ ਲੋਈ ਫ਼ੁਜ਼ੀਲਤੋਨੇ ਦੀ.

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥

ਸਹੇ ਮੀਲੀਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ.

ਕਲੇ ਚੀ ਖ਼ਦਾਯ ਮੋਰਿ ਤੇ ਦੋ ਗੁਰੋ ਸਰੇ ਦੋ ਲੀਦੋ ਲਾਮਲ ਕੀਰੀ, ਨੋ ਮੋਰਿ ਦੋ ਦੀ ਫ਼ੁਜ਼ੀਲਤ ਲੀਦੋ ਤੇ ਰਾਖੋ.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥

ਜਾ ਤਿਸੋ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨੋ ਵਸਾਈਆ.

ਕਲੇ ਚੀ ਦਾ ਦੋ ਹੱਗੇ ਖ਼ੋਬਿਨੋ ਓਈ, ਦਾ ਫ਼ੁਜ਼ੀਲਤੋਨੇ ਜਮੋਰਿ ਪੈ ਡਹੋਨੋਨੋ ਕੀ ਓਸੀਰੀ.

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥

ਕਰੋ ਹਕਮੁ ਮਸਤਕੁ ਹਥੁ ਧਰੋ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੋ ਕਢੀਆ ਬੁਰੀਆਈਆ.

ਪੈ ਮਹੋਰਾਨੀ ਸਰੇ, ਗੁਰੋ ਜਮੋਰਿ ਲੇ ਡਹੋਨੋ ਖ਼ੱਖੇ ਭੀ ਲਰੀ ਕੋਈ.

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥

ਸਹੇ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ.

ਕਲੇ ਚੀ ਖ਼ਦਾਯ ਪੈ ਭਸ਼ੀਰੇ ਤੋਗੇ ਰਾਜੀ ਸ਼ੀ, ਦੋ ਡੋਨੋ ਤੋਲੀ ਖ਼ਜਾਨੀ ਤਰਲਾਸੇ ਕੀਰੀ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ

سالوک، لومری بنوونکی:

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਲੋਮਰੀ، ਦ ਖਾਨ ਪਾਕੌਲੋ ਲੁਪਾਰੇ، ਚਰਹਮਨ ਰਾਖੀ ਓ ਪੇ ਖੁੰਲ ਪਾਕ ਕੌਰ ਕੀ ਨਾਸਤ ਦੀ.

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

ਹੇਘੇ ਪਾਕ ਖੌਰੇ ਚੀ ਭਲ ਚਾ ਤੇ ਯੀ ਲਾਸ ਨੇ ਦੀ ਅਛੌਲੀ، ਦ ਹੇਘੇ ਪੇ ਮਖੀ ਕੰਬੋਦਲ ਕੀਰੀ.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

ਪੇ ਪਾਕੌਲੀ ਸਰੇ، ਹੇਘੇ ਦਾ ਖੌਰੇ ਓ ਖੌਰੀ، ਓ ਖਿਨੀ ਮੁਦਸ ਆਤੌਨੇ ਯੀ ਲੁਸਟਲ ਪਿਲ ਕੀਲ.

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੇਖੁ ॥

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੇਖੁ ॥

ਕੌਠੀ ਜਾਏ ਸਟੀ ਕਸ ਐਹੋ ਲਗਾਦੋਕਹੋ? ਦਾ ਪਾਕ ਖੌਰੇ ਪੇ ਨਾਪਾਕ ਖਾਏ (ਦ ਹੇਘੇ ਮੇਦੀ) ਤੇ ਅਛੌਲ ਕੀਰੀ، ਨੁ ਖੌਕ ਭੇ ਦ ਦੀ ਪਾਕ ਖੌਰੇ ਦ ਕਕਰੀਆ ਪੀਰੇ ਪਰ ਘਾਰੇ ਓ ਖਲੀ

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥

ਨਦੀਓਤਾ ਪਾਨੀਦੀਓਤਾ ਬੈਸੰਤਰੀਓਤਾ ਲੁਨ ਪੰਜੌਲ ਪਾ ਅੰਨੀ ਆਗਰੇ، ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕ ਪਾਓਤ. (ਦ ਚਰਹਮਨ ਦ ਖਿਲੀ ਏਫੀਦੀ ਲੇ ਮਖੀ) ਘੇ ਸੇਪਿਠਲੀ ਦੇਹੇ، ਓ ਭੇ ਸੇਪਿਠਲੀ ਦੀ; ਓਰ ਓ ਮਾਲਗੇ ਹਮ ਮੁਦਸ ਦੀ. ਕਲੇ ਚੀ ਪੰਠਮ ਸ਼ੀ، ਘੌਰੀ ਓਰ ਅਠਾਫੇ ਸ਼ੀ، ਨੁ ਖੌਰੇ ਪਾਕ ਓ ਠਮੁਦਸ ਕੀਰੀ.

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

ਕਲੇ ਚੀ ਦਾ ਪਾਕ ਖੌਰੇ ਦ ਗਨਾਹਗਾਰ ਅਨਸਾਨ ਭਨ ਸਰੇ ਅਰੀਕੇ ਨੀਸੀਸੀ، ਪਾਕ ਓ ਨਾਪਾਕ ਖੌਰੇ ਦੁਮਰੇ ਨਾਪਾਕ (ਦ ਅਨਸਾਨ ਫਾਠਲੇ) ਕੀਰੀ ਚੀ ਭਦ ਭੌਯ ਕੌਯ.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

ਭੇਘੇ ਖੌਕ ਚੀ ਦ ਖੁਦਾਯ ਦ ਨੁਮ ਲੇ ਯਾਦੁਲੋ ਪਰੇਠੇ ਖੁਨਦੁਰ ਖੌਰੇ ਖੌਰੀ،

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਐ ਨਾਨਕ، ਪੇ ਦੀ ਪੋਹੇ ਸ਼ੇ ਚੀ ਦਾਸੀ ਸਰੀ ਖੌਰ ਦੀ.

ਮ: ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧

سالوک، ਲੋਮਰੀ بنوونکی:

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥

بہند جمیائے بہند نمیائے بہند منگن ویابو۔

یو سہری پہہ بنخہ کی زیریدلی او د یوی بنخی خخہ زیریدلی دی۔ لہ یوی بنخی سرہ یی کوڑدہ شوہی او وادہ شوہی دہ۔

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੇਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥

بندہ ہووے دوستی، بندہ چلائے راہو۔

بنخہ د ہغہ ملگری شی؛ د بنخی لہ لاری، راتلونکی نسلونہ راہی۔

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥

بند مُعا بندبہالیا بند ہووے بندھان۔

کلہ چي د ہغہ بنخہ مرہ شی، ہغہ بلہ بنخہ لتوی۔ دا د بنخی لہ لاری دہ چي مور لہ نری سرہ تری یو۔

ਸੇ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥

سو کیوں مندا آکھینے جت جمہ راجان۔

نو ولی ورتہ بد وایي؟ لہ چا خخہ پاچاھان پیدا کیوی۔

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

بندہ ہی بند اوچی بندے بجه نہ کوئے۔

لہ بنخی خخہ بنخہ پیدا کیوی؛ پرتہ لہ بنخی، ہیخوک بہ نہ وی۔

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

نانک بندے باہرا ایکو سچا سوئے۔

ای نانک، دا یوازی خدای دی چي ہلتہ د یوی بنخی د رحم لہ لاری تیریوی۔

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

جت مُکھ سدا سلابیاہاگا رتی چار۔

ہغہ خوک چي پہ دوامدارہ توگہ د خدای ستاینہ کوی برکت او بنکلی دی۔

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

نانکتے مُکھ اُجلے تت سچے دربار۔

ای نانک، ہغہ مخونہ بہ د خدای پہ دربار کی د عزت سرہ رویشانہ وی۔

ਪਉੜੀ ॥

پوری۔

پوری:

ਸਤੁ ਕੇ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੇ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

سب کو آکھے اپنا جس ناہیں سو چن کھڑینے۔

ہر خوک پہہ دی نری کی احساساتی تیرا و لری، ہغہ خوک چي دا تیرا و نلری جلا کری۔

ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

ਕਿਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਸੁੰਦਹਿਐ-
(ਪੇ ਪਾਏ ਕੀ) ਹਰ ਖੁੱਕ ਦ ਖਿਲੋ ਅਮਾਲੋ ਪਾਇਲੇ ਲੀ

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

ਜਾ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ-
ਖੁੱਕੇ ਚੀ ਪੇ ਡੀ ਡਨੀਆ ਕੀ ਦ ਟਲ ਲਿਪਾਰੇ ਪਾਟੀ ਕੀਡਲ ਦ ਯੋ ਚਾ ਪੇ ਫਸਮਟ ਕੀ ਨੇ ਡੀ, ਨੋ ਊਲੀ ਬਾਇਦ ਪੇ ਗਰੂਰ ਕੀ ਖਾਨ
ਖਰਾਬ ਕੀਰੀ?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

ਮੰਦਾ ਕੀਸੀ ਨੇ ਆਖੀਐ ਪੜ੍ਹ ਆਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ-
ਦਾ ਦ ਚਕਮਟ ਖਬਰੀ ਊਲੂਊ ਆ ਪੋਹ ਕੀਰੀ ਚੀ ਮੂਰਖ ਬਾਇਦ ਖੁੱਕ ਡੇ ਊਨੇ ਡੋਲੂ ਆ ਲੇ ਅਮਕਾਨੂ ਸਰੇ ਡਚਠ ਊਨੇ ਕੀਰੂ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮੇਲੇ ੧-
ਸਾਲੋਕ, ਲੂਮਰੀ ਡਿਨੂਊਨਕੀ

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਫੀਕਨੀ ਡੋਲੀ-ਐਟਨ ਮਨ ਫੀਕਾ ਡੋਲੀ-
ਐ ਆਨਕ, ਹੇਘੇ ਖੁੱਕ ਚੀ ਟਲ ਡੀ ਆਡੇ ਖਬਰੀ ਕੂਊ, ਡੀ ਰਚਮੇ ਕੀਰੀ.

ਫਿਕੈ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥

ਫੀਕੂ ਫੀਕਾ ਸਡੀਐ, ਫੀਕੇ ਫੀਕੀ ਸੂ-
ਹੇਘੇ ਦ ਟੋਲੂ ਲਖੂ ਡੇ ਊਲ ਕੀਰੀ ਆ ਦਾ ਦ ਹੇਘੇ ਸ਼ਹਰਟ ਰਾਮੀਨਖਟੇ ਕੀਰੀ.

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਫਿਕੈ ਪਾਇ ॥

ਫੀਕਾ ਡਰਗੇ ਸਟੀਐ, ਮੂਡੀ ਟੇਹਕਾ ਫੀਕੇ ਪਾ-
ਡੇ ਆਲਾਫੇ ਆਨਸਾਨ ਡਲੀਲ ਕੀਰੀ, ਆ ਦ ਡਖਾਏ ਪੇ ਡਰਡਾਰ ਕੀ ਨੇ ਮਨਲ ਕੀਰੀ.

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

ਫੀਕਾ ਮੂਰਖ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਏ-
ਡੀ ਆਡੇ ਟੇ ਅਮਕ ਊਲ ਕੀਰੀ ਆ ਪੇ ਹਰਖਾਏ ਕੀ ਡਲੀਲ ਕੀਰੀ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੇਲੇ ੧-
ਸਾਲੋਕ, ਲੂਮਰੀ ਡਿਨੂਊਨਕੀ:

ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥

ਅੰਦਰ ਡੋਝੂਠੇ ਪੈਯ ਡਾਹਰੀ ਡੁਨੀਆ ਅੰਦਰੀ ਫੈਲੂ-
ਪੇ ਡੀ ਡਰੀ ਕੀ ਡਿਪਰ ਡਾਸੀ ਕਸਾਨ ਸ਼ਟੇ ਚੀ ਲੇ ਡਨਨੇ ਖੁੱਕੇ ਡਰੂਊਙਨ ਡੀ, ਖੂ ਲੇ ਡੇਰ ਖੁੱਕੇ ਡੀ ਖਿਲ ਊਤ ਪੇ ਖਿਲ
ਖਾਏ ਕੀਰੀ ਡੀ.

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥

ਦਿਕਹਿਐ ਕਿੰਨਾ ਆਪਣਾ ਦਹਾਰ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ -

ਤਾਸੋ ਖਿਲ ਖਿਲਿਕਿ ਦ ਖਿਲਿਕਿ ਲੋਬੀ ਪੇ ਖਿਰਿ ਗੋਰੀ ਓ ਪ੍ਰਿਕਰੇ ਓ ਕਰੀ ਚੀ ਕੋਮ ਟੋਟੀ (ਅਨਾਨ) ਰਿਬਿਨੀਆ ਡੀ (ਚਾ ਚੀ
ਦ ਅਨਾਨੀ ਠੋਨਦ ਹੇਠ ਟਰਲਾਸੇ ਕਰੀ) ਓ ਕੋਮ ਡਰੋਗ ਡੀ.

ਜੇ ਆਇਆ ਸੇ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੇਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥

ਯੋ ਆਇਆ ਸੇ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੇਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ -

ਠੋਕ ਚੀ ਡੀ ਨਰੀ ਟੇ ਰਾਗਲੀ ਓ ਓ, ਲਾਰੀ ਸ਼ੀ; ਟੋਲ ਡੇ ਖਿਲ ਓ ਓ.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ -

ਹੇਠੇ ਠੋਕ ਚੀ ਝਮੋਰਿ ਦ ਰੋਚ ਓ ਝਮੋਰਿ ਦ ਠੋਨਦ ਸਾਹ ਲਰੀ - ਓਲੀ ਮੋਰਿ ਡਾਇ ਹੇਠੇ ਮਾਲਕ ਲੇ ਖਿਲ ਡੇਨ ਠੇ ਠੇ ਹਿਰ ਕਰੋ.

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ

ਮੋਰਿ ਡਾਇ ਦ ਖੁਦਾਯ ਸਰੇ ਦ ਯੋਖਾਯ ਕੀਡੋ ਖਿਲੇ ਡਨਦੇ ਸਰਟੇ ਓ ਸੋਸੋ, ਦ ਹੇਠੇ ਦ ਨੋਮ ਪੇ ਯਾਡੋਲੋ ਸਰੇ.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲੇ ੨ -

ਸਾਲੋਕ, ਦ ਡੋਇਮ ਗੋਰੋ ਲੁਖਾ

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ -

ਦਾ ਠੇ ਡੋਲ ਮਿਨੇ ਡੇ, ਚੀ ਡੋਹੇ ਓ ਚਿਖਿਝੇ ਪੋਰੀ ਟਰੀ ਡੇ (ਲੇ ਖੁਦਾਯ ਪਰਟੇ ਡੇ ਚਾ ਸਰੇ ਮਿਨੇ ਕੋਲ)?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ, ਸਦ ਡੀ ਰੇ ਸਮਾਇ -

ਓ ਨਾਨਕ, ਯੋ ਡਾਯੋ ਹੇਠੇ ਯੋ ਰਿਬਿਨੀਨੀ ਏਸ਼ਕੁ ਗੁਲ ਕੀਰੀ, ਚੀ ਟਲ ਦ ਖਿਲ ਮਹੁਬ (ਖੁਦਾਯ) ਪੇ ਮਿਨੇ ਕੀ ਗੁਲ ਓ ਓ

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ -

ਮਗਰ ਹੇਠੇ ਠੋਕ ਚੀ ਯੋ ਡਾਯੋ ਦ ਡੇਨੇ ਸ਼ੀਨੋ ਪੇ ਓ ਟੁ ਡੀ ਡ ਖੁਬੀਨੀ ਅਹਸਾਸ ਕੋਯ, ਓ ਕਲੇ ਚੀ ਸ਼ੀਨ ਖੁਰਾਬ ਸ਼ੀ
ਰਡੋਯ

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ -

ਓ ਡੀ ਏਹੋ ਨੇ ਓ ਕਹੀਐ ਗੇ ਲਿਕਹੀ ਓ ਡੇ ਸੋਏ -

बायद द खदाय रिबन्तيني عاشق ونه بلل شي، خُكه چي هغه د فيشن په خيّر د خدای سره معامله كوي

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੇਲੇ ੨-

ਸਾਨੁਕ, ਦੋਹਮ ਗਰੋ:

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

ਸਲਾਮ ਜੁਆਬ ਦੂਓ ਕਰੇ ਮਨ੍ਦਹੁ ਗੇਠਾ ਜਾਏ-

ਹੇਗੇ ਖੁਕ ਚਿ ਖਿਲ ਮਾਲਕ ਤੇ ਪੇ ਅਹੁਰਾਮ ਸਰੇ ਸਲਾਮੁਨੇ ਆੁ ਬਿ ਰਚਮੇ ਅਨਕਾਰ ਦੁਆਰੇ ਓਰਾਨੁਦਿ ਕੂਓ, ਪੇ ਅਲ ਕੀ ਲੇ ਪਿਲ ਖੁਖੇ ਗਮਰਾਹ ਕੀਰੀ.

ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਦੂਓ ਕੂਰਬੀਆ ਠਾਏ, ਨੇ ਕਾਈ ਪਾਏ

ਐ ਨਾਨਕ, ਦਾ ਦੁਆਰੇ ਚਲਨੁਦੁਨੇ ਦਰੁਓ ਏ, ਆੁ ਦੁ ਖਦਾਏ ਪੇ ਏਰਬਾਰ ਕੀ ਨੇ ਮਨ ਕੀਰੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਉੜੀ-

ਪਾਉੜੀ:

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮੁਹਾਲੀਐ ॥

ਜਿਤੁ ਸੀਓਨੀਏ ਸੁਕੁ ਪਾਨੀਏ, ਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮੁਹਾਲੀਏ-

ਦ ਚਾ ਪੇ ਫਕਰ ਕੂਲੁ ਸਰੇ ਸੂਲੇ ਰਾਖੀ; ਹੇਗੇ ਅਸੁਤਾਦ ਠਾਏ ਤਲ ਏਾਦੁ ਸਾਤਲੁ ਸੁਏ.

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਨੀਏ, ਆਪਣਾ ਸਾ ਗੇਹਾਲੁ ਏਰੀ ਕੀਓਨੁ ਗੇਹਾਲੀਏ?

ਕਲੇ ਚਿ ਮੂਰੁ ਪੂਹੀਰੂ ਚਿ ਮੂਰੁ ਦੁ ਖਿਲੁ ਓਮਲੂਨੁ ਪਾਏਲੇ ਅਲੁ ਨੂ ਬੀਏ ਵਲੀ ਏ ਓਮਲੁ ਕੀਰੂ?

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

ਮਨੁਦਾ ਮੂਲੁ ਨੇ ਕੀਚੀ ਏ, ਲਮੀ ਨੁਦਰੁ ਨੇਹਾਲੀਏ-

ਮੂਰੁ ਠਾਏ ਹੀਖੁ ਏ ਕਾਰੁ ਨੇ ਕੀਰੂ; ਮੂਰੁ ਠਾਏ ਦੁ ਹੇਗੀ ਪਾਏਲੀ ਪੇ ਏਫੀਕੇ ਤੁਗੇ ਪੇ ਪਾਮ ਕੀ ਵਨੀਸੂ.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਲੁ ਨੇ ਠਾਰੀਏ, ਤੂਏਠਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਏ-

ਮੂਰੁ ਠਾਏ ਦੁ ਤੂਨੁਦੁ ਲੂਏ ਏਸੀ ਕੀਰੂ ਚਿ ਦੁ ਖਿਲੁ ਮਾਲਕੁ ਪੇ ਓਰਾਨੁਦਿ ਠਾਏਲੁਨਕੀ ਵਨੇ ਕੰਲੁ ਸੁਏ.

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥

ਕਛੁ ਲਾਏ ਆਰੁ ਗੇਹਾਲੀਏ-

(ਪੇ ਏ ਫੀਮੁਟੀ ਅਨਸਾਨੀ ਤੂਨੁਦੁ ਕੀ) ਠਾਏ ਹੇਗੇ ਕਾਰੁਨੇ ਤਰਸਰੇ ਕੀਰੂ ਚਿ ਦੁ ਖਦਾਏ ਪੇ ਏਰਬਾਰ ਕੀ ਮੂ ਓਤਮਨੁ ਕੀਰੀ.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮੇਲੇ ੨-

ਸਾਨੁਕ, ਦੋਹਮ ਗਰੋ:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥

ਚਾਕਰ ਲਗਾਏ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬ ਵਾਦ.

ਕੇ ਯੋ ਬੰਦੇ ਦ ਗਰੂਰ ਆ ਅਸਤਲਾਲ ਪੇ ਹਾਲ ਕੀ ਖੁਦਮਤ ਵਕਰੀ

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

ਗਲੇ ਕਰੇ ਗਣੇਰੀਆਂ, ਖਸਮ ਨੇ ਪਾਏ ਸਦ.

ਹਘੇ ਕੋਲੀ ਸ਼ੀ ਖੁਮਰੇ ਚੀ ਵਗੁਆਰੀ ਖਬਰੀ ਵਕਰੀ, ਮਗਰ ਹਘੇ ਬੇ ਦ ਖੁਪਲ ਮਾਲਕ ਖੁਬੀਨ ਨੇ ਵੀ.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

ਆਪ ਗੁਆਬੀ ਸੀਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨ.

ਮਗਰ ਕੇ ਹਘੇ ਦ ਅਨਾ ਪਰਤੇ ਖੁਦਮਤ ਵਕਰੀ, ਨੁ ਹਘੇ ਪੀਤੁਨਲ ਕੀਰੀ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਚਿਸ ਨੁ ਲਗਾ ਤਿਸ ਮਿਲੈ, ਲਗਾ ਸੁ ਪਰਵਾਨ.

ਐ ਨਾਨਕ, ਕੇ ਹਘੇ ਦ ਹਘੇ ਚਾ ਸਰੇ ਯੁਖਾਯ ਸ਼ੀ ਚੀ ਹਘੇ ਵਰਸਰੇ ਤੀਲੀ ਦੀ, ਦ ਹਘੇ ਤੀਰਾ ਵ ਮਨੁ ਵ ਵੀ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲੇ ੨

ਸਾਲੋਕ, ਦੁਹਮ ਗਰੂ:

ਜੇ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥

ਜੇ ਜੀਏ ਹੋਏ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ.

ਹਘੇ ਖੇ ਚੀ ਪੇ ਡਹਨ ਕੀ ਦੀ ਪੇ ਮਖ ਕੀ ਖੁਗਨਦੀਰੀ. ਪਖਿਲੇ ਵੀਲ ਸੁਯੀ ਕਲਮੀ ਕੀਦਾਯ ਸ਼ੀ ਗਲੁ ਖੁਗਨਦੁਨੀ ਵੀ.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ.

ਵਗੁਰੇ ਦ ਖੇ ਡੁਲ ਅਨੁਸਾਫ ਤਮੇ ਲੀਰੀ, ਚੀ ਤਹਰ ਵਖੁਰੀ, ਖੁ ਪੇ ਡਲ ਕੀ ਯੀ ਨੀਕਰ ਵਗੁਆਰੀ? (ਦ ਡਦੁ ਕਾਰੁਨੁ)

ਤਰਸਰੇ ਕੁਲ ਆ ਦ ਡਨੀ ਪਾਯੀ ਤਮੇ ਕੁਲ).

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲੇ ੨

ਸਾਲੋਕ, ਦੁਹਮ ਗਰੂ:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ਨਾਲ ਆਏ ਦੁਸਤੀ ਕਦੇ ਨੇ ਆਏ ਰਾਸ.

ਦ ਨਾਪਾਕ ਡਹਨ ਲਰੁਨਕੀ ਸ਼ਖੁਸ ਸਰੇ ਮਲਕਰਤੀਆ ਹੀਛਕਲੇ ਕੀਤੁਰੇ ਨੇ ਦੇ

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ.

ਲਕੇ ਖੁਨਕੇ ਚੀ ਹਘੇ ਪੁਹੀਰੀ, ਹਘੇ ਆਮਲ ਕੁਯੀ; ਹਰ ਖੁਕ ਕੋਲੀ ਸ਼ੀ ਦਾ ਦ ਖਾਨ ਲੀਪਾਰੇ ਪੇ ਮਛੁਕੁਲ ਡੁਲ ਹਛੇ ਵਕਰੀ

ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

وستو اندر وسط سماوے دوجی ہووے پاس۔

یو شی یوازې په بل شی کی جذب کیدی شي که چیرې هغه څه چې دمخه یې په لومړي ځل کې پریښودل شي (همدارنگه، یو څوک کولی شي خدای یوازې په زړه کې خای په خای کړي کله چې لومړی له ذهن څخه انا او بدی لري کړي

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

صاحب سیتی حکم نہ چلائے، کہیں بنائی ارداس

دا امر نہ دی، بلکی عاجزانہ دعا ده، چې د څښتن سره کار کوي.

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੇ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

کوره کمانے کوره ہووے، نانک صفت وگاس۔

ای نانک، د درواغو د عملي کولو پایله باطل دی. یوازې د خدای ستاینه، خوبنی راوړي

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੰਨ ੨

سالوک، دوهم گرو:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

نال آنے دوستی ودارو سیو نیهو۔

له نابالغ سره ملگرتیا او له بی وزله سړي سره مینه

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

پانی اندر لیک جیو تس دا تھاو نہ تھیو۔

لکه په اوبو کې رابښکته شوي لیکي، هیڅ نښه یا نښه نه پریږدي

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੰਨ ੨

سالوک، دوهم گرو:

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

وئے آنا کرے کام آن نہ سکے راس۔

که یو نابالغ سړی یو کار وکړي، هغه نشي کولی هغه سم ترسره کړي

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

جے اک ادھ چنگی کرے، دوجی بهی ویراس

حتی که هغه یو څه سم کړي، هغه راتلونکی کار غلط کوي.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੂਰੀ

ਪੂਰੀ:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥

ਚਾਕਰ ਲਗਾਏ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਾਏ ਕਹਿਸੇ ਬਹਾਏ
ਕੇ ਯੋ ਨੋਕਰ ਦ ਖਦਮਤ ਕੋਲੋ ਪੇ ਖਤ ਕੀ ਦ ਖਿਲ ਮਾਲਕ ਅਪਾਠਤ ਕਰੀ.

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੇ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥

ਹਰਮਤ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੋ ਵਜਾਬੋ, ਬਹੀ ਦੋਨਾ ਕਹਾਏ
ਓਤ ਯੀ ਤੀਅਤੀਰੀ ਓ ਦੋਹ ਚੰਦੇ ਅਜਰੋਨੇ ਯੀ ਤਰਲਾਸੇ ਕੋਯੀ.

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

ਕਹਿਸੇ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਰ ਓਰਿਤ ਅੰਦਰ ਪਾਏ
ਮਗਰ ਕੇ ਹਘੇ ਦ ਖਿਲ ਮਾਲਕ ਸਰੇ ਬਰਾਬਰ ਓਯੀ, ਨੋ ਹਘੇ ਦ ਖਿਲ ਮਾਲਕ ਨਾਰਾਝੇ ਕੀਰੀ.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥

ਵਜਾਬੋ ਗੁਾਏ ਅਗਲੇ ਮੁਹੇ ਮੁਹੀ ਪਾਨਾ ਕਹਾਏ.
ਹਤੀ ਖਿਲ ਤਰਲਾਸੇ ਸੁਯੀ ਮੇਅਸ਼ (ਅਜਰ) ਲੇ ਲਾਸੇ ਓਰਕੋਯੀ ਓ ਦ ਡਲਤ ਸਰੇ ਮਖ ਕੀਰੀ.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਕਹਾਓਨਾ ਤਿਸ ਕਹੀਏ ਸਬਾਸਿ.
ਨੋ ਰਾਝੀ ਚੀ ਟੋਲ ਦ ਹਘੇ ਖਦਾਯੀ ਸਤੀਨੇ ਕੀਰੋ ਚੀ ਲੇ ਹਘੇ ਝਖੇ ਮੋਰ ਖਿਲ ਰਤਕ ਤਰਲਾਸੇ ਕੋਯੋ

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥

ਨਾਨਕ ਬਕਮ ਨੇ ਚਲਏ ਨਾਲ ਕਹਿਸਮ ਚਲਾਏ ਅਰਦਾਸਿ.
ਓ ਨਾਨਕ, ਦਾ ਅਮਰ ਨੇ ਦੀ, ਮਗਰ ਯੋ ਓਅਜ਼ ਲਮੋਨਖ ਦੀ ਚੀ ਦ ਮਾਸਤੀਰ ਸਰੇ ਕਾਰ ਕੋਯੀ.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨
ਸਾਲੋਕ, ਦੋਹਮ ਗੁਰੋ

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥

ਏਹੋ ਕਨੀਏ ਦਾਤ ਅਪਿਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਠੀਏ.
ਝੇ ਡੋਲ ਡਾਲੀ ਦੇ ਕੇ ਮੋਰ ਅਦਾ ਕੀਰੋ ਚੀ ਮੋਰ ਯੀ ਪੇ ਖਿਲੋ ਹਝੋ ਤਰਲਾਸੇ ਕੀਰੀ?

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਾਮਾਤ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲਾਏ.
ਏ ਨਾਨਕ, ਦਾ ਖੋਰਾ ਪੇ ਤੀਰੇ ਪੋਰੀ ਡਾਲੀ ਦੇ, ਕੋਮ ਚੀ ਦ ਖਦਾਯੀ ਲਖੋ ਤਰਲਾਸੇ ਕੀਰੀ, ਕਲੇ ਚੀ ਹਘੇ ਪੇ ਬਸ਼ੀਰ ਡੋਲ ਖੋਠਿ ਓਯੀ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੨
ਸਾਲੋਕ, ਦੋਹਮ ਗੁਰੋ:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥

ايه كنايه چاكري جت بهاو خسم نه جائے
دا خه ڊول خدمت دي چي د خبنتن وڀره تري نه خي؟

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥

نانک سے وک کاڌيے جے سیتی خسم سما ئے

اي نانک، يوازي هغه يو ريښتيني بنده بلل کيڀري چي د مالک (خدای) سره يوخای کيڀري او يو خای کيڀري

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਉਰਬੀ

ਪਾਉਰਬੀ

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨ੍ਹਹੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

نانک انت نه جاپنهي برتا کے پاراوار۔

اي نانک، د خدای حدود نشي پيژندل کيدي؛ هغه هيخ پای يا محدوديت نلري.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥

آپ کرائے ساکھتی فر آپ کرائے مار۔

هغه پخپله پيدا کوي، او بيا هغه پخپله ويجاڀروي.

ਇਕਨ੍ਹਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥

اڪنھا گلي جنجيريا، اڪ توري چڙے بسيار۔

خيئي يي د بندو نوکړانو په خيږ کار کوي، لکه په غاړه کې يي زخيرونه وي، په داسې حال کې چې خيئي خورا شتمن دي، دوی په تيز آسونو سپاره دي.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

آپ کرائے کرے، آپ ہی کے سيوں کري پُکار۔

هغه پخپله عمل کوي، او هغه پخپله مور ته د عمل کولو لامل کيڀري. چاته شکايت وکرم؟

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

نانک کرنا جن کيا، فرتس ہی کرنی سار۔

اي نانک، هغه خوک چي مخلوق يي جوړ کري دي - هغه پخپله د هغي ساتنه کوي.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧

ਸਾਲੋਕੁ، ਲੁਮਰੀ ਬਨੋਨਕੀ:

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

آپے بهاندے ساجياں، آپے پورن دے آئے۔

خدای پخپله د انسان بدنونه جوړوي او هغه پخپله دوی ته سوله يا تکليف ورکوي.

ਇਕਨ੍ਹਰੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨ੍ਹਿ ਚੜੇ ॥

ਅਕੰਧੀ ਦੁੱਧ ਸਮਾਈਐ, ਅਕ ਚੌਲ੍ਹੇ ਰਬੀਐ ਚੜੇ-

ਦ ਖਿਨੋ ਪੇ ਬਰਖਲਿਕ ਕੀ, ਹੇਗੇ ਟੋਲ ਰਾਹਤੋਨੇ ਲਿਕੀ, ਪਦਾਸੀ ਹਾਲ ਕੀ ਚੀ ਨੂਰ ਚੀ ਪੇ ਏਬਾ ਕੀ ਏਠੇ ਡੀ

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨ੍ਹਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥

ਅਕ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸੋਨੀਐ, ਅਕ ਅਪਰ ਰਿਨ ਕੜੇ-

ਖਿਨੀ ਚੀ ਪੇ ਨਰਮੋ ਬਸਤਰੋ ਬਾਨੜੀ ਵਿਏ ਓ ਵਿਏ ਕੀਰੀ, ਪੇ ਦਾਸੀ ਹਾਲ ਕੀ ਚੀ ਨੂਰ ਚੀ ਦ ਸਾਤਨਕੋ ਪੇ ਟੋਗੇ ਦ ਡੂ
ਟਰ ਚੰਗ ਓਲਾਰ ਓ

ਤਿਨ੍ਹਰਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹਰ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

ਤਿਨ੍ਹਰਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਨੇ ਕਾ ਨਾਦਰ ਕਰੇ-

ਓ ਨਾਨਕ, ਹੇਗੇ ਓ ਓਲੀ ਦ ਹੇਗੋ ਕਸਾਨੋ ਤੋਨੋ ਬਿਨਕਲੋ, ਪੇ ਕੋਮੋ ਚੀ ਹੇਗੇ ਦ ਖਿਲ ਫੁਲ ਨੁਰ ਰਕੋ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੇਲਾ ੨

ਸਾਲੋਕ, ਡੋਹਮ ਗੋ:

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਡਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥

ਅਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ, ਅਪ ਜਾਣੇ ਚੀ ਰਖੇ, ਅਪ ਚੀ ਕਰੇ ਚੀ-

ਹੇਗੇ ਪਖਿਲੇ ਨਰੀ ਗੋਰੋ ਓ ਗੋਰੋ, ਓ ਹੇਗੇ ਪਖਿਲੇ ਪੇ ਟਰਿਬ ਕੀ ਸਾਟੀ.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਤਿਸ ਓ ਜੰਤ ਅਪਣੇ ਕੇ ਡਿਕੇ ਠੇਠਾਪ.

ਪੇ ਡੀ ਕੀ ਦ ਮੁਲੋਕਾਤੋ ਰਾਮਿਨੁ ਓਲੋ ਸਰੇ, ਹੇਗੇ ਦ ਡੂ ਓ ਡੇ ਓ ਟਰਿਬ ਨੁਰ ਕੋ

ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੇ ਨਾਨਕਾ, ਸਬੇ ਕਛੇ ਅਪੇ ਅਪ.

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੋਰ ਚਾ ਠੇ ਪੇ ਡੀ ਓ ਖੇ ਵਿਲੀ ਸੋ. ਹੇਗੇ ਪਖਿਲੇ ਦ ਹਰ ਖੇ ਲਾਮਲ ਓ ਕਾਰ ਕੋਨਕੀ ਡੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੋਰੀ

ਪੋਰੀ:

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਣੇ.

ਦ ਲੂ ਡੀ ਡੀ (ਕ) ਦ ਏਮਟ ਪੇ ਓ ਖੇ ਨੇ ਸੀ ਵਿਲ ਕੀ ਡੀ.

ਸੇ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਰਿ ॥

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਦਾਰ ਕਰੀਮ ਡੇ ਜੀਆ ਰਾਕ ਸਮਬਾਠੀ.

ਹੇਗੇ ਖਾਲੋ, ਟੋਲ ਖੋਕਮਨ ਓ ਮੇਰਬਾਨ ਡੀ; ਹੇਗੇ ਟੋਲੋ ਮੁਲੋਕਾਤੋ ਠੇ ਰੋਰੀ ਰਕੋ.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੇਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥

ਸਾ-ਨੀ ਕਾਰ ਕਮਾਨੀ ਦਹਰ ਚੋਠੀ ਤਨ ਨੈ ਪਾਏ-

انسانان هغه عملونه كوي كوم چي د دوی لپاره د خدای لخوا تاكل شوي.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਅਨੀ ਬਹਰੀ ਹੋਰ ਦੋਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਏ-

اي ناك، د خدای له ملاتړ پرته، د مخلوق لپاره بل ملاتړ نشته.

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਸੋ ਕਰੇ ਜੇ ਤਸੈ ਰਾਜਾਏ ਸਦਹੋ -

هغه هر خه چي و غواري هغه كوي.

ਅਰਦਾਸ

ਅਰਦਸ
ਲਮੋਨ੍ਹ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ ॥

ਇਕ-ਆਨਕਾਰ. ਵਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ

ਖ਼ਦਾਯੋ ਯੋ ਡੀ. ਟੋਲੇ ਬਰਿਆ ਡ ਚਿਰਾਨਤਿਆ ਗੁਰੂ (ਖ਼ਦਾਯੋ) ਡੇ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਸਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਜਮਾ ਏਤਮਨਦ ਟੋਰੇ (ਖ਼ਦਾਯੋ ਡ ਡਕਾਰਾਨੋ ਡ ਵਿਯਾਰੋਨਕੀ ਪੇ ਸ਼ਕਲ ਕੀ) ਜਮੋਰ ਸਰੇ ਮਰਸਤੇ ਵਕਰੀ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਵਾਰ ਸਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ

ਡ ਡਰਨਾਯੋ ਟੋਰੇ ਆਡ ਡ ਲਸਮ ਗੁਰੂ ਲਖ਼ਾ ਟਲਾਓ ਟੋਯੋ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ

ਲੋਮਰੀ ਟੋਰੇ ਯਾਦ ਕਰੇ (ਖ਼ਦਾਯੋ ਡ ਡਕਾਰਾਨੋ ਡ ਟਿਬਾਹ ਕੋਨਕੀ ਪੇ ਸ਼ਕਲ); ਬਿਆ ਨਾਨਕ ਯਾਦ ਕਰੀ (ਡ ਹੇਘੇ ਪੇ ਰੋਹਾਨੀ ਮਰਸਤੇ ਕੀ ਆਸੀਂ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਅੰਗਦ ਗੁਰੋ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ, ਰਾਮਦਾਸੀ ਭੋਯੇ ਸਹਾਇ

ਬਿਆ ਡ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਆ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਯਾਦ ਆ ਮਰਾਫ਼ਿਓ ਵਕਰੀ; ਡੋਯੋ ਬੇ ਜਮੋਰ ਸਰੇ ਮਰਸਤੇ ਵਕਰੀ! (ਡ ਡੋਯੋ ਪੇ ਮੋਨੋਯੋ ਡ ਡੋਯੋ ਬਾਨਦੀ ਆਸੀਂ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ

ਡ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਆ ਡ ਅਚਰਾਮ ਡ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਯੋ ਪੇ ਯਾਦ ਡਲਰੀ ਆ ਮਰਾਫ਼ਿਓ ਵਕਰੀ. (ਡ ਡੋਯੋ ਪੇ ਮੋਨੋਯੋ ਡ ਡੋਯੋ ਬਾਨਦੀ ਆਸੀਂ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਸਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ

ਡ ਅਚਰਾਮ ਡ ਗੁਰੂ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੇ ਯਾਦ ਡਲਰੀ ਆ ਮਰਾਫ਼ਿਓ ਵਕਰੀ, ਡ ਹੇਘੇ ਪੇ ਲਿਡੋ ਸਰੇ, ਟੋਲ ਡਰਦੋਨੇ ਲੇ ਮਨੁੱਖੇ ਡੀ. (ਡ ਡੋਯੋ ਪੇ ਮੋਨੋਯੋ ਡ ਡੋਯੋ ਪਾਓ ਟੀ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

ਤੀਗ ਬਿਹਾਰ ਸਮਰਿਐ, ਗੁਰ ਨੋ ਨਿਧ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

ਗੁਰੂ ਤੀਗ ਬਿਹਾਰ ਪੇ ਯਾਦ ਲਰੈ ਆ ਆ ਬਿਹਾਰੀ ਸੁਖੀ ਨਹੇ ਸਰਚਿਨੀ ਬੇ ਸਨਾਸੁ ਕੁਰੁ ਤੇ ਪੇ ਚਿੰਕੀ ਸਰੇ ਰਾਸ਼ੀ॥

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਸਬੈ ਥੇਨੀ ਹੋਏ ਸਹਾਈ

ਐ ਖੁਦਾਏ! ਮਹਰਬਾਨੀ ਕਰੈ ਮੁਰੁ ਤੇ ਡ ਲਾਰੈ ਪੇ ਬੁਢਲੁ ਸਰੇ ਹਰਚਿਰੈ ਮਰਸੇ ਕਰੈ॥

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਬੈ ਥੇਨੀ ਹੋਏ ਸਹਾਈ

ਦ ਦਰਨਾਉ ਲਸਮ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪੇ ਯਾਦ ਲਰੈ (ਦ ਹੁਗੇ ਪੇ ਰੁਹਾਨੀ ਓਨੀ ਕੀ ਠੁਠ ਕਰੈ)। ਐ ਖੁਦਾਏ! ਮਹਰਬਾਨੀ ਕਰੈ ਮੁਰੁ ਤੇ ਡ ਲਾਰੈ ਪੇ ਬੁਢਲੁ ਸਰੇ ਹਰਚਿਰੈ ਮਰਸੇ ਕਰੈ

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਪੇ ਦਰਨਾਉ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਲੋ ਪਾਚਾਹਾਨੁ ਐ ਰੁਨਾ ਬਾਨੀ ਫਕਰ ਕਰੈ ਆ ਮਰਾਬਤ ਕਰੈ ਆ ਖਿਲ ਫਕਰੁ ਨੇ ਡ ਐ ਤੇਲਿਮਾਤੁ ਤੇ ਆਰੋਊ ਆ ਡ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪੇ ਲਿਠੁ ਸਰੇ ਖੁਬੀ ਟਰਲਾਸੇ ਕਰੈ; ਐ ਆ ਵਾਹ ਗੁਰੂ (ਦ ਚਿਰਾਨੀ ਖੁਦਾਏ)!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪੰਜੇ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਬਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਪੰਜੇ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਬਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ

د سفر لپاره فلسفه

د سک مذهب فلسفه د منطق، جامعیت او د روحاني او مادي نړۍ لپاره د هغې "پرتله له تاو تريخوالي" طریقي سره ځانګړتیا لري. د هغې الهیات د سادګي لخوا نښه شوي. د سک مذهب اخلاقو کې د ځان او د ټولني (سنگت) په وړاندې د فرد د وظیفې ترمینځ هیڅ شخړه نشته.

سکه مذهب د نړۍ ترټولو ځوان مذهب دی چې شاوخوا 500 کاله دمخه د ګرو نانک لخوا تاسیس شوی. دا په یو ستر ذات او د کائناتو خالق (واګورو) باندې عقیده ټینګار کوي. دا د ابدي خوښۍ لپاره یوه ساده مستقیمه لار وړاندې کوي او د مینې او نړیوال وروړګلوی پیغام خپروي. سکهم په کلکه یو توحیدی عقیده ده او خدای یوازي د هغه په توګه پیژني چې د وخت یا ځای محدودیتونو تابع نه دی.

سک مذهب په دې باور دی چې یوازي یو خدای دی، چې خالق، ساتونکی، ویجاړونکی دی او د انسان بڼه نه اخلي. د اوتار تیوري په سک مذهب کې هیڅ ځای نلري. دا د خدایانو او خدایانو او نورو معبودانو لپاره هیڅ ارزښت نلري.

په سکهم کې اخلاق او مذهب یوځای ځي. یو څوک باید د معنوي پرمختګ په لور ګام پورته کولو لپاره په ورځني ژوند کې اخلاقي ځانګړتیاوې او فضیلتونه رامینځته کړي. د صداقت، شفقت، سخاوت، صبر او عاجزۍ په څیر ځانګړتیاوې یوازي په هغو او استقامت سره رامینځته کېدی شي. زموږ د سترو استادانو ژوند په دې لار کې د الهام سرچینه ده.

د سک مذهب درس ورکوي چې د انسان د ژوند هدف د زیږون او مړینې دورې ماتول او له خدای سره یوځای کول دي. دا د ګورو د لارښوونو په تعقیب، د سپیڅلي نوم (نوم) په مراقبت او د خدمت او خیرات کارونو ترسره کولو سره ترسره کېدی شي.

د نوم مارګ هره ورځ د خدای په یاد باندې ټینګار کوي. د نجات د ترلاسه کولو لپاره باید پنځه احساسات لکه کام (خواهش)، ګرود (غوسه)، لوح (لالچ)، موه (دنیا وصل) او احنکار (کبر) کنټرول کړي. اتحاد په سک مذهب کې د روژې او زیارت په څیر دودونه او معمول عملونه رد شوي دي. د انسان د ژوند هدف د خدای سره یوځای کول دي او دا د ګرو ګران صاحب د تعلیماتو په تعقیب سره بشپړیږي. سک مذهب د بګتي مارګ یا د عقیدې په لاره ټینګار کوي. په هر صورت، دا د گیان مارګ (د پوهې لاره) او کرم مارګ (د عمل لاره) اهمیت پیژني. دا روحاني هدف ته د رسیدو لپاره د خدای فضل ترلاسه کولو اړتیا باندې خورا لوی فشار اچوي.

سکه مذهب یو عصري، منطقي او عملي دین دی. دا په دې باور دي چې نورمال کورني ژوند (ګرهاسټ) د نجات په وړاندې خنډ نه دی. د نجات د لاسته راوړلو لپاره د دنیا بربریت یا ترک کول اړین ندي. دا ممکنه ده چې د نړۍ د بدبختیو او لالچونو په مینځ کې جلا ژوند وکړئ. یو عبادت کوونکی باید په نړۍ کې ژوند وکړي او بیا هم خپل سر د معمول فشار او ګډوډۍ څخه پورته وساتي. هغه باید یو عالم سرټیری وي، او د خدای لپاره سنت وي.

سکهم یو کاسموپولیتان او "سیکولر مذهب" دی او په دې توګه د ذات، عقیدې، نسل یا جنسیت پر بنسټ ټول توپيرونه ردوي. دا باور لري چې ټول انسانان د خدای په نظر کې مساوي دي. ګورو د بنځو په مساوات ټینګار وکړ او د بنځینه زیږون وژني او ستی (کونډې سوځولو) دود یې رد کړ. دوی همدارنګه په فعاله توګه د کونډو بیا ودونو تبلیغ وکړ او د پرده سیستم یې رد کړ (بنځې چې حجاب اغوندي). د دې لپاره چې ذهن په هغه باندې متمرکز پاتې شي، یو څوک باید د سپیڅلي نوم (نوم) مراقبت وکړي او د خدمت او خیرات اعمال ترسره کړي. دا د عزت وړ ګڼل کېږي چې د صادقانه کار (کیرات کرن) له لارې خپل معاش ترلاسه کړي نه د سوال کولو یا بې ایمانۍ له لارې. له نورو سره یې شریکول هم یو ټولنیز مسوولیت دی. له فرد څخه تمه کېږي چې د داسوند (د هغه د عاید 10٪) له لارې اړمنو سره مرسته وکړي. خدمت، د ټولني خدمت هم د سکهم یوه لازمي برخه ده. د ټولني وړیا پخلنځی (لنګر) په هره ګوردواره کې موندل کېږي او د ټولو مذهبونو خلکو ته خلاص دی د دې ټولني خدمت یوه څرګندونه ده.

سک مذهب د خوشبینی او امید ملاتړ کوي. دا د بدمرغی نظریه نه مني.

گورو په دې باور وو چې دا ژوند یو هدف او هدف لري. دا د ځان او خدای احساس لپاره فرصت وړاندې کوي. برسېره پر دې، انسان د خپلو اعمالو مسؤل دی. هغه نشي کولی د خپلو کړنو له پایلو څخه د معافیت ادعا وکړي. له همدې امله هغه باید په هغه څه کې خورا محتاط وي چې هغه کوي.

د سکه کتاب، گرو گران صاحب، ابدي گرو دی. دا یوازینی دین دی چې سپیڅلی کتاب یې د دیني مبلغ حیثیت ورکړی دی. په سکه مذهب کې د ژوندي انسان گرو (دهداري) لپاره هیڅ ځای نشته.

په مهربانی سره

د پگړۍ اهميت

پگړۍ تل د سکه يوه نه بيليدونکې برخه ده. د 1500 ميلادي کال راهيسې او د سکه مذهب بنسټ ايښودونکي گرو نانک وخت راهيسې، سيکانو پگړۍ اغوستي.

پگړۍ يا "پگري" اکثرا "پگ" يا "دستر" ته لنډيږي د ورته مقالې لپاره په مختلفو ژبو کې مختلف کلمې دي. دا ټول ټکي هغه جامو ته اشاره کوي چې د نارينه او ښځينه دواړو لخوا د سر پټولو لپاره اغوستل کيږي. دا يو سر پوښ دی چې د اوږد سکارف په څير د ټوکر يوه ټوټه د سر شاوخوا زخم يا ځينې وختونه داخلي "خولۍ" يا پټکا لري. په هند کې په دوديز ډول، پگړۍ يوازې په ټولنه کې د لوړ رتبه نارينه وو لخوا اغوستل کېده. د ټيټ رتبه او ټيټ ذات سړي ته اجازه نه وه چې پگړۍ واغوندي.

يا د عقيدې له پنځو مادو څخه د يوې په توگه امر شوی K's که څه هم د غير سيوري وپښتو ساتل د گورو گوبند سينگ لخوا د پنځو و، دا په 1469 کې د سکه د پيل راهيسې د سکه مذهب سره نږدې تړاو لري. سکه مذهب په نړۍ کې يوازینی مذهب دی. چې پگړۍ اغوستل د ټولو بالغو نارينه وو لپاره لازمي دي. په لوېديځو هېوادونو کې ډېری خلک چې پگړۍ اغوندي، سيکهان دي. د سک پگړۍ ته دستار هم ويل کيږي. دستار فارسي کلمه ده. دا د "د خدای لاس" معنی لري چې د هغه برکت معنی لري.

سيکهان د خپلو ډيری او ځانگړو پگړيو لپاره مشهور دي. په دوديز ډول، پگړۍ د درناوي استازيتوب کوي، او له اوږدې مودې راهيسې يو شی دی چې يو وخت يوازې د شرافت لپاره ساتل کېده. په هند کې د مغولو د واکمنۍ پر مهال يوازې مسلمانانو ته اجازه وه چې پگړۍ واغوندي. ټول غير مسلمان په کلکه منع شوي وو چې يوه جامې اغوستي.

گورو گوبند سينگ د مغلو د دې سر غزوني په مقابل کې له خپلو ټولو سيکانو و غوښتل چې پگړۍ واغوندي. دا بايد د لوړو اخلاقي معيارونو په پيژندنه کې اغوستل شي چې هغه د خپلو خالصه پيروانو لپاره جوړ کړی و. هغه غوښتل چې د هغه خالصه جلا وي او هوډ ولري چې "د نورې نړۍ څخه ودريري". هغه غوښتل چې دوی هغه ځانگړي لاره تعقيب کړي چې د سکه گرو لخوا ټاکل شوې وه. په دې توگه، يو پگړۍ لرونکی سک تل د خلکو څخه ولاړ دی، لکه څنگه چې د گرو اراده وه؛ ځکه چې هغه غوښتل چې د هغه "سينټ - سرتيري" نه يوازې په اسانۍ سره د پيژندلو وړ وي، بلکې په اسانۍ سره هم وموندل شي.

کله چې يو سک سړی يا ښځه پگړۍ اغوندي، پگړۍ يوازې د ټوکر يوه ټوټه پاتې کيږي. ځکه چې دا د سکه سر سره يو شان کيږي. پگړۍ، او همدارنگه د عقيدې څلور نورې مادې چې د سيکهانو لخوا اغوستل کيږي، خورا لوی معنوي او لنډمهاله اهميت لري. پداسې حال کې چې د پگړۍ اغوستلو سمبولونه ډيری دي - حاکميت، وقف، ځان ته درناوی، زړورتيا او تقوی، مگر، اصلي دليل چې سيکهان د پگړۍ اغوستل دي - د دوی مينه، اطاعت او د هغه د بنسټ ايښودونکي لپاره درناوی بنودل شوی. خالصه گورو گوبند سينگ.

پورته روښانه ټکي بايد د بل څه سره بدل شي. کيدای شي د 'دليل' وي

پگړۍ مور ته زموږ د گرو ډالی ده. دا مور څنگه ځان د سنگسار او کور په توگه تاج کوو چې زموږ خپل لوړ شعور ته د ژمنتيا " په تخت ناست دي. د نارينه او ښځو لپاره يو شان، دا پروژيکي هويت د شاهيتوب، فضل او انفراديت څرگندوي. دا نورو ته يو سيگنال دی چې مور د انفيټی په عکس کې ژوند کوو او د ټولو خدمت کولو ته وقف يو. پگړۍ د بشپړ ژمنتيا پرته بل څه نه څرگندوي. کله چې تاسو د خپلې پگړۍ په تړلو سره د ځان څرگندولو انتخاب کوئ نو تاسو د يو واحد په توگه په ويره سره ودريري. د شپږ ميليارده خلکو څخه يو سړی ولاړ دی. دا خورا غوره عمل دی. " (د سکينټ څخه نقل شوی)

په سیک مذهب کې د بنځو رول

د سکه مذهب اصول وایي چې بنځې د نارینه وو په څیر ورته روح لري او د دوی د روحانیت د ودې مساوي حق لري. دوی کولی شي د مذهبي غونډو مشري وکړي، د اخذ په لاره کې برخه واخلي (د مقدس صحیفو دوامداره تلاوت)، کیرتان (د جماعت سندرې ویل) ترسره کړي، د گرانتيانو (پادريانو) په توگه کار وکړي. دوی کولی شي په ټولو مذهبي، کلتوري، ټولنيزو او سیکولر فعالیتونو کې برخه واخلي. سکېزم د نړۍ لومړی لوی مذهبونه وو چې نارینه او بنځینه ته یې مساوات ورکول. گرو نانک، د جنسیت پر بنسټ مساوات تبلیغ وکړ، او هغه گورو چې د هغه وروسته یې بنځې وهڅولي چې د سکه عبادت او عمل په ټولو فعالیتونو کې بشپړه برخه واخلي.

گرو گرانټ صاحب وایي،

«بنځې او نارینه، ټول د خدای لخوا جوړ شوي دي. دا ټول د خدای لوبه ده. نانک وایي، ستا ټول مخلوق بڼه او سپیڅلی دی» پایه ۳۰۴ SGGA

د سیک تاریخ د بنځو رول ثبت کړی دی چې دوی د نارینه وو په وړاندې د خدمت، عقیدې، قربانۍ او زړورتیا په توگه مساوي دي. د سیکانو په دود کې د بنځو د اخلاقي وقار، خدمت او ځان قربانۍ ډیرې مثالونه لیکل شوي.

د سکه مذهب له مخې، نارینه او بنځینه د یوې سکې دوه اړخونه دي. د متقابلو اړیکو او انحصار په سیستم کې چیرې چې سړی له بنځې څخه زیږیدلی او بنځه د سړي له تخم څخه زیږیدلی. د سکه مذهب له مخې یو سړی نشي کولی په خپل ژوند کې د یوې بنځې پرته خوندي او بشپړ احساس وکړي، او د نارینه بریالیتوب د هغې بنځې په مینه او ملاتړ پورې اړه لري چې خپل ژوند ورسره شریکوي، او برعکس. گرو نانک وویل:

«[دا] بنځه ده چې نسل ته دوام ورکوي او دا چې مور باید «بنځه لعنتي او محکومه ونه گڼو، [کله چې] له بنځې څخه مشران او پاچاهان پیدا کيږي» ۴۷۳ پایه

نجات:

گرو گرانټ صاحب وایي: یو مهم ټکی دا دی چې آیا یو مذهب بنځه د نجات، د خدای د پیژندلو یا د لوړ روحاني ځای د ترلاسه کولو وړ گڼي.

«په ټولو مخلوقاتو کې رب پراخ دی، رب په ټولو ډولونو نر او بنځینه کې پراخ دی» (گورو گران صاحب، مخ ۶۰۵)»
د گرو گران صاحب له پورتنی بیان څخه، د خدای رڼا د دواړو جنسونو سره مساوي پاتې کيږي. له همدې امله دواړه نارینه او بنځینه کولی شي د گورو لارښوونو تعقیبولو سره مساوي نجات ترلاسه کړي. په ډیرې مذهبنو کې، بنځه د سړي د روحانیت په وړاندې خنډ گڼل کيږي، مگر په سکېزم کې نه. گورو دا ردوي. په "سیکېزم باندې اوسني فکرونه" کې، الیس بسارک وایي،

«لومړي گرو بنځه د سړي سره مساوي کړه ... بنځه د سړي لپاره خنډ نه وه، مگر د خدای په خدمت کې او د نجات په لټه کې شریکه وه.»

واده

گورو نانک د غرستا سپارښتنه وکړه - د کوروالی ژوند، د برهمني او ترک کولو پر ځای، میره او بنځه مساوي شریکان وو او وفاداري په دواړو باندې فرض شوې وه. په سپیڅلو آیتونو کې، کورنی خوښۍ د یو غوره ایډیال په توگه وړاندې کيږي او واده د خدای لپاره د مینې څرگندولو لپاره یو روان استعاره وړاندې کوي. بهای گورداس، د سکه مذهب لومړنی شاعر او د سکه عقیدې یو مستند ژباړونکی، بنځو ته لوړه درناوی کوي. هغه وایي:

«يوه بنځه په خپل پلارني کور کې غوره ده، د مور او پلار لخوا ډيره مينه لري، د خپل خسر په کور کې، هغه د کورني سنته ده، د هغې د نيکمرغي تضمين ... په روحاني حکمت کې شريکول. او روښانتيا او د غوره ځانگړتياو سره، يوه بنځه، د نارينه نيمايي برخه، هغه د آزادي دروازي ته رسوي». (واران، ۱۶ مخ)

مساوي حالت

د نارينه او بنځينه تر منځ د مساوي حيثيت د يقيني کولو لپاره، گورو د نوبنت، لارښوونې يا په سنگت (مقدس ملگرتيا) او پنگت (يوځای خوړل) فعاليتونو کې د گډون په برخه کې د جنسونو ترمنځ هيڅ توپير نه دی کړی. د سروپ داس بهلا، مهیما پرکاش په وينا، گرو امر داس د بنځو لخوا د حجاب کارول رد کړل. هغه بنځي ته دنده وسپارله چې په پيروانو کې د ځينو ټولنو څارنه وکړي او د ستی دود په وړاندې تبليغ وکړي. د سکه تاريخ د څو بنځو نومونه ثبتوي، لکه ماتا گجري مای بهگو، ماتا سنډري، راني صاحب کور، راني سادا کور او مهاراني جند کور چې د خپل وخت په پېښو کې مهم رول لوبولی و.

زده کړه

په سيک مذهب کې تعليم خورا مهم گڼل کيږي. دا د هر چا د برياليتوب کلې ده. دا د شخصي پرمختگ پروسه ده او همدا لامل دی چې دريم گورو ډيری ښوونځي جوړ کړل. گورو گران صاحب وايي،

«ټول الهي پوهه او فکر د گرو له لارې ترلاسه کيږي.» (گورو گران صاحب، مخ ۸۳۱)

زده کړه د ټولو لپاره اړينه ده او هر څوک بايد کار وکړي ترڅو غوره وي چې دوی يې کيدی شي. د دريم گورو لخوا ليرل شوي د سيک مشنريانو پنځه دوه ميرمنې وې. ډاکټر موهندر کور گيل په "د سيک ميرمنو رول او دريځ" کې ليکي:

«گورو امر داس په دې باور وو چې هيڅ تعليم تر هغه وخته پورې ريښه نشي نيولی چې د بنځو لخوا منل شوي نه وي.»

په جامو باندې بنديزونه

د بنځو لپاره د حجاب نه کولو د اړتيا سربيره، سيک مذهب د جامو د کوډ په اړه يو ساده مگر خورا مهم بيانوي. دا د جنسيت په پام کې نيولو پرته په ټولو سکهانو باندې تطبيق کيږي. گورو گران صاحب وايي،

«د هغو جامو له اغوستلو ډډه وکړئ چې بدن يې نارامه وي او ذهن يې له بدو افکارو ډک وي» ۱۶ پاڼه SGGS

په دې توگه، سيکان به پوه شي چې کوم ډول جامي ذهن له بدو افکارو ډکوي او بايد ډډه وکړي. د سيک بنځو څخه تمه کيږي چې د خپل ځان دفاع په کرپان (توره) او نورو سره وکړي، دا د بنځو لپاره ځانگړی دی ځکه چې دا په تاريخ کې لومړی ځل دی چې د بنځو څخه د ځان دفاع تمه کيږي او د فزيکي خونديتوب لپاره د نارينه وو د انحصار تمه نه کيږي.

د SGGS نقل قولونه :

«په ځمکه او اسمان کې، زه هيڅ ثانيه نه وينم. د ټولو بنځو او نارينه وو په منځ کې، د هغه رنار ۲۱۶-پاڼه SGGA روښانه ده»

له بنځي څخه سړی پيدا کيږي؛ په بنځه کې، سړی زيږيدلی؛ له بنځي سره يې کوژده شوی او واده شوی ده. بنځه د هغه ملگري شي؛ د بنځي له لارې، راتلونکي نسلونه راځي. کله چې د هغه بنځه مړه شي، هغه بله بنځه لتوي. هغه بنځه پورې تړلې ده. نو ولې ورته بد وايي؟ له هغې څخه، پاچاهان پيدا کيږي. له بنځي څخه بنځه پيدا کيږي؛ پرته له بنځي، هيڅوک به نه وي. گرو نانک، SGGS ۴۷۳ پاڼه

د مهر په باره کې: "ای زما ربه، ماته خپل نوم زما د واده ډالی او مهر راکړه." شري گرو رام داس جی، پاڼه ۷۸،
کریښه ۱۸ SGGS

د پرده د دود په اړه وایي: "پاخیره، ای لورکي، خپل مخ په حجاب مه پتوه، په پای کې به دا نیمه مرمی هم نه راوړي،
هغه څوک چې له تاسو مخکې به یې مخ پتاه. د هغې په قدمونو پسې مه ګرځه، ستا د مخ د پټولو یواځینی فضیلت دا دی
چې د څو ورځو لپاره به خلک ووايي چې "څه ښایسته ناوې راغلي ده" ستا پرده به یوازې هغه وخت ریښتیا وي چې ته
د سپېڅلي سندري، نڅا او سندري ووايي. د خدای ستاینه. ۴۸۴ پاڼه، SGGS

ښځې او په حقیقت کې ټول روحونه د روحاني ژوند کولو لپاره په کلکه هڅول شوي وو: "راشئ، زما گراني خويندې او
روحاني ملګري؛ ما په خپل غیرو کې نږدې کړئ، راځئ چې یوځای شو، او د خپل ټول ځواکمن میره رب کیسي ووايو." -
گورونانک، ۱۷ پاڼه SGGS.

"ملګري، نور ټول اغوستل خوبني له منځه وړي، هغه اغوستل چې په غرو کې وي عذاب دی، او په ناسم فکر سره ذهن
ډکوي" - SGGS پاڼه ۱۶.

د عاجزی کلیدی جوهر ستاسو په سفر کی

عاجزی د سکھزم یو مهم اړخ دی. د دې له مخې، سکھان باید د خدای په وړاندې په عاجزی سره سجده وکړي. عاجزی یا نمرتا، په پنجابي کې نږدې کلمې دي. نمرتا یو فضیلت دی چې په گرباني کې په کلکه وده شوي. **نمرتا** یو فضیلت دی چې په گرباني کې په کلکه وده شوي. د دې پنجابي کلمې ژباړه "**عاجزی**"، "**بنيوانس**" یا "**عاجزی**" ده. هغه څوک چې ذهن یې په دې فکر کې نه وي چې هغه د یو چا څخه غوره یا ډیر مهم دی.

د ستونزي ساحه - پورته یوه سمه جمله نه ده

دا د ټولو انسانانو لپاره یو مهم کیفیت دی چې پالنه کوي او دا چې د سک ذهن یوه اړینه برخه ده او دا کیفیت باید هر وخت د سکه سره وي. د سک آرسنال نور څلور ځانگړتیاوې په لاندې ډول دي:

حقیقت (ست)، قناعت (سنتوخ)، شفقت (دنیا) او مینه (پیار).

دا پنځه ځانگړتیاوې د سک لپاره اړین دي او دا د دوی دنده ده چې د گرباني مراقبت او یاد کړي ترڅو دا فضیلتونه رامینځته کړي او دوی د خپل شخصیت برخه کړي.

گورباني مور ته څه وايي:

د عاجزی میوه رواني سوله او خوښي ده. په عاجزی سره دوی د خدای پاماني ته دوام ورکوي، د غوره والي "خزانه. د خدای هوښیار انسان په عاجزی کې ډوب دی. هغه څوک چې زړه یې په رحم سره د تل پاتې عاجزی " سره برکت لري. سک مذهب عاجزی ته د سوال کولو په څیر معامله کوي. د خدای په وړاندې کاسه

گرو نانک، د سکه مذهب لومړی گرو:

«په خپل ذهن کې د مینې او عاجزی سره اوریدل او باور کول خپل ځان د نوم سره پاک کړی، په مقدس زیارت کې ژوره» ۴ پاڼه SGGS.

«قناعت خپل غوږونه، عاجزی خپل د سوال کولو کڅوړه، او مراقبت هغه ایرو چې تاسو یې په خپل بدن کې پلي کوئ» ۶ پاڼه SGGS.

«د عاجزی په ډگر کې، کلمه بنکلا ده. هلته د بې ساري بنکلا ډولونه جوړ شوي دي» ۸ پاڼه SGGS.

«حاضري، عاجزی او شعوري پوهه زما مور او خسر دي» ۱۵۲ پاڼه SGGS.

د روحانیت په لور سفر

دی گرو ژوندی ختمیدونکی نه یو صاحب گران گورو د ، سیکانو د ، مسلمان او هندوانو گورو. ده دالی ته انسانانو ټولو لاری له هغه د لخوا خدای د لیکنه. بڼه شعر د سنتانو ډول کوم له پرته بنسټ پر عدالت د خدای د چې لري لید ټولني یوې د صاحب گران د درناوی او مني صحیفې اسلام او هندویزم د متن چې کې حال داسې په. وي څخه غم کوي، کې صاحب گران گرو په. بڼیې نه پخلاینه بڼه سره مذهبونو دواړو دي د دا ، بنځو دي په او لري روح څیر په وو نارینه د بڼې. شوی درناوی مساوي څیر په وو نارینه د ته مساوي کې لټه په خلاصون د او کړي رامینځته روحانیت خپل چې لري حق مساوي توگه دیني ټولو په شي کولی بڼې. ولري فرصتونه ، کلتوري، کې کارونو سکولر او ټولنیزو. واخلې برخه گډون په غونډو مذهبي لومړی د.

مساوات د مذهب سکه ، عدالت ټولنیز ، زغم د لپاره مذهبونو نورو د او خدمت ته انسانیت او عقیده روحاني لپاره خدای د کې وخت هر په پیغام لازمي مذهب سکه د. کوي پلوي دی درناوی ، مهربانی د کې ژوند ورځني په چې کې حال پداسې ، صداقت، او عاجزی یادول او کول پام خدای د: لري اصول اساسي درې سکهم کوي تمرین نظرونه سخاوت ، کول کار لپاره ژوند صادقانه د ، شریکول سره نورو د او.

نږدې ته اصلي هیڅکله ژباړه. مبارکی کوي هڅه کولو پیل سفر روحاني دي د لپاره روح د نشي کیدی ، د او وي کې آیت په آیت ټول صاحب گران گورو د چې کله توگه ځانگړې په کې پیغام الهی په. کوي ستونزمن خورا کار کارول استعارو ، افسانوي مسلمان او هندو د پرهاد وختونه ډیری کیسي ، هرناکاش، لکشمی، . کیري کارول نور داسې او برهما درک پیغام یا معنی شا تر دوی د مگر ولولئ مه توگه لفظي په دوی وکړئ مهرباني انسان د کیدل ځای یو سره هغه له او دی یو خدای چې دی حقیقت دي په تمرکز. کړئ. ده دنده ژوند د.

پیغام خدای د ته تاسو ترڅو کیري ترسره لخوا رضاکارانو ډیرو د راهیسي کلونو د کار دا لری پوښتنه کومه تاسو که. ورسوي ژبه په ستاسو ، وکړئ احساس وریا وکړئ مهرباني walnut@gmail.com تاسو کې سفر پدی چې یو خوښ مور او ورکړئ بریښنالیک ته. شو یوځای سره.